

Bruksela, 7 kwietnia 2022 r.
(OR. en)

8042/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0099 (COD)

ENV 335
CLIMA 159
CODEC 469

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	6 kwietnia 2022 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2022) 150 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych zmieniającego dyrektywę (UE) 2019/1937 i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 517/2014

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 150 final.

Załącznik: COM(2022) 150 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Strasburg, dnia 5.4.2022 r.
COM(2022) 150 final

2022/0099 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych zmieniające dyrektywę (UE) 2019/1937
i uchylające rozporządzenie (UE) nr 517/2014**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEC(2022) 156 final} - {SWD(2022) 95 final} - {SWD(2022) 96 final} -
{SWD(2022) 97 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W ramach Europejskiego Zielonego Ładu zainicjowano nową unijną strategię na rzecz wzrostu, której celem jest przekształcenie UE w sprawiedliwe i prosperujące społeczeństwo żyjące w nowoczesnej, zasobooszczędnej i konkurencyjnej gospodarce. W strategii tej potwierdzono, że ambicją Komisji jest zwiększenie celów klimatycznych oraz to, by do 2050 r. Europa stała się pierwszym kontynentem neutralnym dla klimatu. Jej celem jest również ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. W odpowiedzi na pilną potrzebę podjęcia działań w dziedzinie klimatu UE przyjęła bardziej ambitne cele klimatyczne w drodze rozporządzenia (UE) 2021/1119 (Europejskie prawo o klimacie)¹, które przyjęto w 2021 r. W prawie o klimacie ustanowiono wiążący cel redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. o co najmniej 55 % w porównaniu z 1990 r. oraz osiągnięcia neutralności klimatycznej UE najpóźniej do 2050 r. UE zwiększyła również swój początkowy, ustalony na poziomie krajowym wkład w ramach porozumienia klimatycznego z Paryża z redukcji emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 40 % do 2030 r. do redukcji emisji gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 %. Osiągnięcie tych celów oraz szansa na utrzymanie średniej temperatury na świecie w granicach 1,5 °C wymaga wzmocnienia wszystkich instrumentów istotnych w kontekście obniżenia emisyjności gospodarki UE; Rozporządzenie w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych stanowi kluczowy instrument w odniesieniu do emisji fluorowanych gazów cieplarnianych (F-gazów).

F-gazy to sztuczne substancje chemiczne, które są bardzo silnymi gazami cieplarnianymi, często kilka tysięcy razy silniejszymi niż dwutlenek węgla (CO₂). Wraz z dwutlenkiem węgla, metanem i podtlenkiem azotu należą one do grupy emisji gazów cieplarnianych objętych *porozumieniem klimatycznym z Paryża*. Obecnie emisje F-gazów stanowią 2,5 % całkowitych emisji gazów cieplarnianych w UE, ale w latach 1990-2014 podwoiły się, w przeciwieństwie do innych emisji gazów cieplarnianych, które zmalały. Wynika to z faktu, że w przeszłości F-gazy zazwyczaj zastępowały substancje zubożające warstwę ozonową w obszarach, w których stosowanie tych ostatnich zostało zabronione w UE w celu ochrony stratosferycznej warstwy ozonu, zgodnie z wymogami Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową z 1987 r. (dalej jako „Protokół”).

Rozporządzenie (UE) nr 517/2014 w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych² („rozporządzenie w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych”) zostało przyjęte w celu odwrócenia tendencji do wzrostu emisji F-gazów. Wodorofluorowęglowodory (HFC) stanowią najważniejszą grupę F-gazów pod względem emisji istotnych dla klimatu, a główną nowością rozporządzenia w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych było ustanowienie „unijnego wycofania HFC z obrotu”, czyli systemu kontyngentów w celu wdrożenia harmonogramu stopniowego zmniejszania ilości HFC, które importerzy i producenci mogą co roku wprowadzać do obrotu.

Polityka UE w zakresie F-gazów musi być rozpatrywana w kontekście ostatniego sprawozdania specjalnego IPCC³. Ścieżki prowadzące do ograniczenia globalnego ocieplenia

¹ Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1.

² Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 195.

³ Sprawozdanie specjalne IPCC. Global warming of 1,5 °C [Globalne ocieplenie o 1,5 °C] (sierpień 2021), <https://www.ipcc.ch/sr15/>.

do poziomu 1,5 °C wymagają *globalnego* zmniejszenia emisji F-gazów nawet o 90 % do 2050 r. w porównaniu z rokiem 2015.

Z myślą o odwróceniu wzrostu emisji HFC i ich wpływu na klimat, a także pomimo faktu, że HFC nie zubożają warstwy ozonowej, Strony Protokołu zdecydowały w 2016 r. wprowadzić poprawkę z Kigali o wdrożeniu globalnego wycofania HFC z obrotu, dzięki czemu ograniczone zostaną produkcja i zużycie HFC o ponad 80 % w ciągu najbliższych 30 lat w skali globalnej. Oznacza to, że każda ze Stron musi przestrzegać harmonogramu ograniczania zużycia i produkcji HFC, a także licencjonowania przywozu/wywozu oraz sprawozdawczości dotyczącej HFC. Naukowcy szacują, że sama poprawka z Kigali pozwoli zapobiec dodatkowemu ociepleniu o 0,4 °C do końca stulecia.

Jak wynika z oceny przygotowanej przez Komisję⁴, rozporządzenie w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych doprowadziło do odwrócenia tendencji i zmniejszenia emisji F-gazów z roku na rok, począwszy od 2015 r. Ponadto w latach 2015-2019 podaż HFC na rynku UE uległa zmniejszeniu o 37 % w tonach metrycznych i o 47 % w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla. Nastąpiło wyraźne przejście na stosowanie substancji alternatywnych o niższym współczynniku globalnego ocieplenia (zwanym dalej „współczynnikiem globalnego ocieplenia”), w tym naturalnych substancji alternatywnych (np. CO₂, amoniak, węglowodory, woda) w wielu rodzajach urządzeń, w których tradycyjnie stosowano F-gazy. Przewidywane do 2030 r. ograniczenie emisji nie zostanie jednak w pełni osiągnięte i istnieje niewykorzystany potencjał ograniczenia emisji w jeszcze większym stopniu. Co więcej, chociaż rozporządzenie w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych zostało przyjęte przed poprawką z Kigali i mimo że odegrało kluczową rolę w osiągnięciu tego globalnego porozumienia, nie może ono w pełni zapewnić zgodności ze wszystkimi zobowiązaniami (zwłaszcza po 2030 r.).

Ponadto lata doświadczeń zdobytych podczas wdrażania rozporządzenia, jak również informacje zwrotne otrzymane od zainteresowanych stron, potwierdzają potrzebę podjęcia szeregu wyzwań związanych z systemem kontyngentów. Należą do nich zarówno nielegalna działalność, w tym przemyt i nieuczciwi przedsiębiorcy działający z pobudek czysto spekulacyjnych, jak również brak wykwalifikowanych techników. Należy także usunąć pewne luki w monitorowaniu, poprawić skuteczność działań w zakresie sprawozdawczości i weryfikacji oraz doprecyzować kilka obowiązujących przepisów, ponieważ większość zainteresowanych stron z sektora przemysłu, organizacje pozarządowe i właściwe organy wskazały na te elementy jako ważny cel przeglądu. Stało się zatem jasne, że główne elementy rozporządzenia powinny zostać zachowane, ale istniała potrzeba dopracowania i dodania kilku przepisów.

Ogólne cele polityki UE w zakresie F-gazów to:

- 1) zapobieganie dodatkowej emisji F-gazów, a tym samym przyczynianie się do realizacji celów UE w zakresie klimatu;
- 2) zapewnienie zgodności z Protokołem w odniesieniu do zobowiązań dotyczących wodorofluorowęglowodórów („HFC”).

Zapobieganie emisjom można realizować na dwa sposoby: poprzez unikanie stosowania F-gazów (tj. zmniejszenie popytu na F-gazy) oraz poprzez zapewnienie środków zapobiegających emisji lub wyciekom podczas produkcji, stosowania i unieszkodliwiania gazów („ograniczanie emisji”). W związku z tym cele szczegółowe polityki w zakresie F-gazów są następujące:

⁴ Zob. załącznik 5 do oceny skutków towarzyszącej wnioskowi.

- zniechęcanie do stosowania F-gazów o wysokim współczynniku globalnego ocieplenia i zachęcanie do stosowania substancji lub technologii alternatywnych, jeżeli powodują one niższą emisję gazów cieplarnianych bez uszczerbku dla bezpieczeństwa, funkcjonalności i efektywności energetycznej;
- zapobieganie wyciekom z urządzeń i prawidłowe postępowanie z F-gazami po zakończeniu eksploatacji w zastosowaniach;
- wzmocnienie zrównoważonego wzrostu gospodarczego, stymulowanie innowacji i rozwój zielonych technologii poprzez poprawę możliwości rynkowych dla technologii alternatywnych i gazów o niskim współczynniku globalnego ocieplenia.

Na podstawie wniosków z oceny rozporządzenia Komisja wyznaczyła następujące cele przeglądu:

- 1) Osiągnięcie **dodatkowych redukcji emisji F-gazów**, aby przyczynić się do osiągnięcia 55 % redukcji emisji do 2030 r. i neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla netto do 2050 r.
- 2) Osiągnięcie pełnej zgodności z Protokołem.
- 3) Ułatwienie lepszego **wdrażania i egzekwowania przepisów** w zakresie nielegalnego handlu, funkcjonowania systemu kontyngentów oraz potrzeb szkoleniowych dotyczących substancji alternatywnych dla F-gazów.
- 4) Poprawa **monitorowania i sprawozdawczości** w celu wypełnienia istniejących luk oraz poprawy jakości procesów i danych pod kątem zgodności z przepisami.
- 5) Poprawa **przejrzystości i wewnętrznej spójności** w celu lepszego wdrażania i zrozumienia przepisów.

Inicjatywa przyczynia się do realizacji Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i jej celów zrównoważonego rozwoju, z których najważniejszym jest „przeciwdziałanie zmianie klimatu”.

• **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Aby osiągnąć prawnie wiążące cele klimatyczne określone w Europejskim prawie o klimacie, Komisja zaproponowała wzmocnienie celów redukcji emisji państw członkowskich na lata 2021-2030 poprzez zmianę tzw. rozporządzenia w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego. Rozporządzenie w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego obejmuje emisje z sektorów nieobjętych istniejącym unijnym systemem handlu emisjami (ETS)⁵, a emisje F-gazów stanowią prawie 5 % emisji objętych tym rozporządzeniem. Poszczególne cele państw członkowskich odnoszą się do tego ogólnego koszyka gazów cieplarnianych. W związku z tym UE ani państwa członkowskie nie mają żadnych wiążących celów dotyczących konkretnie emisji F-gazów. Kluczowe znaczenie ma jednak redukcja emisji F-gazów przede wszystkim w drodze rozporządzenia w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych, ponieważ takie działania okazały się skuteczne, a także opłacalne na szczeblu europejskim. Działania te uzupełnią dodatkowe środki służące redukcji F-gazów, które lepiej jest wprowadzić na poziomie krajowym zgodnie z zasadą pomocniczości, np. dodatkowe środki polityki dotyczącej odpadów, bardziej rygorystyczny nadzór nad sektorami lub zachęty finansowe pod kątem substancji alternatywnych. Środki wprowadzane na szczeblu unijnym i krajowym w odniesieniu do wszystkich rodzajów emisji muszą łącznie zapewnić każdemu państwu członkowskiemu możliwość skutecznego osiągnięcia krajowych celów w zakresie

⁵ COM(2021) 555 final.

emisji gazów cieplarnianych, określonych w rozporządzeniu w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego.

Rozporządzenie w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych obejmuje wszystkie sektory, w których emisje F-gazów są istotne, ale uzupełnia je dyrektywa 2006/40/WE⁶ dotycząca ruchomych systemów klimatyzacji, która wyraźnie zakazuje stosowania czynników chłodniczych o współczynniku globalnego ocieplenia wyższym niż 150 w nowych samochodach osobowych od 2017 r. Przed wprowadzeniem tego zakazu stosowanym czynnikiem chłodniczym był HFC o współczynniku globalnego ocieplenia wynoszącym 1430.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Proponowane rozporządzenie (jak również obecne rozporządzenie w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych) wykazuje wiele podobieństw do rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (rozporządzenie w sprawie ozonu)⁷, które jest równolegle zmieniane. Te dwa rozporządzenia muszą wspólnie zapewnić wywiązanie się Unii z jej zobowiązań dotyczących HFC i SZWO na mocy Protokołu. Chociaż dwa prowadzone przeglądy nie mają na siebie bezpośredniego wpływu, mają one wpływ na podobne zainteresowane strony i sektory, a także na podobną działalność (handel, wykorzystanie urządzeń itp.) i w obu stosuje się podobne środki kontroli, w tym system wydawania licencji handlowych, zgodnie z wymogami Protokołu. Dlatego też zarówno przemysł, jak i organy władzy wezwały do ścisłego dostosowania odpowiednich przepisów tych rozporządzeń (np. dotyczących kontroli celnych, przepisów dotyczących wycieków, definicji itp.).

Wkład zmienionego rozporządzenia w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych w osiągnięcie celów w zakresie gazów cieplarnianych na poziomie państw członkowskich w ramach rozporządzenia w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego uzupełnia zmiana dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych (IED: dyrektywa 2010/75/UE), która obejmuje działania odpowiedzialne za około 15 % całkowitych emisji gazów cieplarnianych w UE, nieobjętych systemem handlu emisjami. W IED skoncentrowano się przede wszystkim na emisjach zanieczyszczeń i gazów cieplarnianych ze źródeł przemysłowych, które nie są objęte systemem EU ETS⁸. Rozporządzenie w sprawie ozonu i rozporządzenie w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych koncentrują się natomiast głównie, lecz nie wyłącznie na wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych w celu zapobiegania emisjom tych substancji chemicznych, które są bardzo silnymi gazami cieplarnianymi. IED wprowadza możliwość systematycznego uwzględniania emisji F-gazów jako kluczowego parametru środowiskowego przy opracowywaniu dokumentów referencyjnych dotyczących najlepszej dostępnej techniki dla sektorów przemysłu. Dokumenty te stanowią podstawę do ustalania dopuszczalnych wielkości emisji w odniesieniu do instalacji przemysłowych w celu ograniczenia pochodzących z nich emisji F-gazów i substancji zubożających warstwę ozonową. Ponadto rozporządzenie w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń (rozporządzenie (WE) nr 166/2006) zostanie zmodernizowane w celu usprawnienia sprawozdawczości i publicznej dostępności informacji na temat emisji zarówno zanieczyszczeń, jak i gazów cieplarnianych, a w przyszłości powinno umożliwić większy stopień szczegółowości danych dotyczących emisji F-gazów i substancji zubożających warstwę ozonową pochodzących z takich instalacji.

⁶ Dz.U. L 161 z 14.6.2006, s. 12.

⁷ Dz.U. L 286 z 31.10.2009, s. 1.

⁸ Dyrektywa 2003/87/WE, Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

Istnieją również ściśle synergie z polityką energetyczną, w szczególności z dyrektywą 2009/125/WE w sprawie ekoprojektu⁹, ze względu na znaczenie emisji pośrednich wynikających ze zużycia energii przez urządzenia wykorzystujące F-gazy. Wniosek jest zgodny z zasadą „efektywność energetyczna przede wszystkim”, ponieważ uwzględnia jedynie rozwiązania alternatywne, które są co najmniej tak samo efektywne energetycznie jak urządzenia wykorzystujące tradycyjne F-gazy. Szczególną uwagę zwrócono również na fakt, że obniżenie emisyjności systemu energetycznego będzie wymagało wysokich wskaźników wzrostu dla pomp ciepła, które obecnie są wprowadzane do obrotu w Unii z wykorzystaniem F-gazów. Wynika to w szczególności z ostatnich wydarzeń geopolitycznych, które wymagają większego wzrostu w zakresie stosowania pomp ciepła, aby zmniejszyć zależność od ropy i gazu, o czym mowa w komunikacie w sprawie planu RePowerEU¹⁰. W celu osiągnięcia neutralności klimatycznej istotne jest prowadzenie polityki, która w jak największym stopniu zwiększa efektywność energetyczną i ogranicza emisje bezpośrednie F-gazów. Jest to szczególnie istotne, ponieważ każda pompa ciepła zawierająca F-gazy, które zostanie obecnie uruchomiona, będzie powodować bezpośrednią emisję gazów cieplarnianych przez wiele lat w przyszłości ze względu na wycieki, konieczność serwisowania przy użyciu większej ilości F-gazów oraz ewentualne emisje podczas wprowadzania urządzenia do strumienia odpadów. W miarę możliwości należy tego uniknąć i dlatego wprowadzono zakazy stosowania określonych produktów. Ogólnie rzecz biorąc, szacuje się, że proponowany przegląd systemu kontyngentów, zgodny z preferowanym wariantem oceny skutków, ma wystarczający bufor, aby umożliwić taki wzrost zastosowania pomp ciepła.

W odniesieniu do przepisów dotyczących przywozu i sprawozdawczości istnieją synergie z przepisami rozporządzenia REACH¹¹, ponieważ oba te akty dotyczą importerów fluorowanych gazów cieplarnianych. Zgromadzone dane o większym stopniu szczegółowości oraz rygorystyczne wymagania dotyczące przywozu związane z systemem kontyngentów w rozporządzeniu w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych można wykorzystać do poprawy przeglądu i przestrzegania obowiązków rejestracyjnych w ramach rozporządzenia REACH, na co zwrócił uwagę przemysł chemiczny.

Zmieniony wniosek zdecydowanie wzmacnia powiązania z systemami celnymi, nadzorem rynku, przestępstwami przeciwko środowisku oraz sygnalizowaniem nieprawidłowości, określając konkretne obowiązki podmiotów gospodarczych i właściwych organów w zakresie ograniczania nielegalnej działalności, w tym przemytu, oraz ochrony integralności środowiskowej rozporządzenia.

Ponadto istnieją bezpośrednie powiązania z polityką dotyczącą odpadów, ponieważ koniec przydatności do użycia jest kluczowym etapem, na którym dochodzi do wielu emisji, jeśli nie są przestrzegane istniejące zobowiązania. Obowiązki w zakresie odzysku określone w rozporządzeniu w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych są uzupełnione odniesieniami w odpowiednich przepisach dotyczących odpadów (np. w dyrektywie w sprawie WEEE¹² i dyrektywie w sprawie przemieszczania odpadów¹³). Wzmocnione systemy odpowiedzialności producenta, promowane w ramach rozporządzenia w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych, mogłyby w znacznym stopniu przyczynić się do

⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10).

¹⁰ COM(2022) 108 final.

¹¹ <https://echa.europa.eu/pl/regulations/reach/legislation>

¹² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 38).

¹³ Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1).

poprawy obecnych praktyk i ograniczenia emisji związanych z zakończeniem użytkowania produktu. Jest to szansa w świetle trwającego przeglądu dyrektywy ramowej w sprawie odpadów.

Nie mniej ważna jest stała i terminowa aktualizacja norm bezpieczeństwa, jak również kodeksów i przepisów na wszystkich szczeblach: europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym, aby dotrzymać kroku szybkiemu rozwojowi technologii i zapewnić maksymalne wykorzystanie przyjaznych dla klimatu czynników chłodniczych nie naruszając zasad bezpieczeństwa.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawę niniejszego wniosku stanowi art. 192 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z celem zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska; ochrony zdrowia ludzkiego oraz promowania na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania problemów związanych ze zmianą klimatu.

• Pomocniczość

Wniosek uzupełnia przepisy UE, które istnieją na poziomie UE od 2006 r. i jest wyraźnie zgodny z zasadą pomocniczości z następujących powodów:

Po pierwsze, ochrona systemu klimatycznego jest zagadnieniem transgranicznym, a skala problemu wymaga podjęcia działań w skali światowej. Po drugie, najskuteczniejsze środki to zakaz lub ograniczenie stosowania lub wprowadzania do obrotu F-gazów lub produktów i urządzeń, w których stosuje się F-gazy. Jeżeli chodzi o funkcjonowanie rynku wewnętrznego UE oraz swobodny przepływ towarów, bardzo pożądane byłoby, gdyby takie środki zostały przyjęte na szczeblu UE. Po trzecie, w Protokole uznaje się UE za regionalną organizację integracji gospodarczej i w związku z tym UE musi wypełniać wynikające z Protokołu zobowiązania na szczeblu Unii (np. w zakresie sprawozdawczości, systemu wydawania licencji, stopniowego zmniejszania zużycia). Wymaga to odpowiedniego ustawodawstwa na tym samym poziomie; osiągnięcie zgodności w oparciu o 27 różnych systemów krajowych byłoby bardzo trudne, a wręcz niewykonalne. Jedynym wyjątkiem od klauzuli regionalnej organizacji integracji gospodarczej jest zawarty w Protokole harmonogram wycofywania produkcji HFC, który wymaga przestrzegania przepisów na poziomie państw członkowskich¹⁴. Niektóre państwa członkowskie zwróciły się jednak z prośbą, aby produkcja była również regulowana na poziomie UE, gdyż zwiększyłoby to elastyczność zainteresowanych przedsiębiorstw.

• Proporcjonalność

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności. Wniosek zapewnia dalszą redukcję emisji F-gazów oraz dalsze wypełnianie przez UE międzynarodowych zobowiązań wynikających z Protokołu w sprawie stopniowego wycofywania z produkcji i zmniejszania zużycia HFC. Proponowane środki opierają się na dogłębnej ocenie ich oszczędności kosztowej, która wykazuje, że koszty krańcowe redukcji emisji w odniesieniu do każdego sektora mieszczą się w przedziale, z którym będą musiały prawdopodobnie zmierzyć się inne sektory gospodarki, aby zapewnić konieczną transformację w kierunku neutralności klimatycznej do roku 2050. Ponadto w perspektywie długoterminowej środki łagodzące przyniosą ogólne oszczędności

¹⁴ Zgodnie z art. 2 ust. 8 lit. a) Protokołu możliwe jest osiągnięcie zgodności na poziomie UE w ramach regionalnej organizacji integracji gospodarczej w odniesieniu do produkcji, ale obecnie nie ma to miejsca, ponieważ państwa członkowskie nie osiągnęły porozumienia w tej sprawie.

kosztów. Niektóre środki nieznacznie zwiększą obciążenia administracyjne w przypadku przemysłu, ale niektóre z nich są niezbędne do celów zachowania zgodności z Protokołem, a inne są potrzebne do ułatwienia odpowiedniego egzekwowania przepisów jak również monitorowania przyszłych zagrożeń. Żaden z tych ostatnich środków nie wiąże się z wysokimi kosztami. Nie zaproponowano szczegółowych przepisów w obszarach, w których cele można lepiej osiągnąć w drodze działań w innych obszarach polityki, na przykład poprzez ustawodawstwo w sprawie odpadów. Poziom korzyści osiągnięty dzięki tym środkom nie mógłby zostać osiągnięty w sposób równie opłacalny dla przemysłu i państw członkowskich poprzez wprowadzenie 27 różnych dodatkowych polityk w zakresie F-gazów w państwach członkowskich.

- **Wybór instrumentu**

Wybrany instrumentem prawnym jest rozporządzenie, ponieważ wniosek ma na celu zastąpienie i udoskonalenie rozporządzenia w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych, przy jednoczesnym zachowaniu jego ogólnej struktury w zakresie środków kontroli. Rozporządzenie w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych okazało się skuteczne. Jako że wniosek obejmuje kilka zmian oraz dostosowań w strukturze rozporządzenia w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych, rozporządzenie to powinno zostać uchylone i zastąpione nowym rozporządzeniem w celu zapewnienia jasności prawa. Wszelkie większe zmiany (tj. uchylenie lub przekształcenie w dyrektywę) stanowiłyby nadmierne obciążenie dla państw członkowskich i doprowadziłyby do dodatkowej niepewności dla przedsiębiorstw działających w tym sektorze.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Ocena *ex post***

Komisja przeprowadziła ocenę rozporządzenia w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych zgodnie z wymogami „lepszego stanowienia prawa” i odpowiedziała na art. 21 ust. 2 Rozporządzenia w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych, w świetle którego Komisja ma obowiązek opublikowania kompleksowego sprawozdania na temat jego skutków nie później niż 31 grudnia 2022 r.

W ocenie stwierdza się, że rozporządzenie w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych było w przeważającej mierze skuteczne pod względem realizacji swoich pierwotnych celów, polegających zarówno na redukcji emisji F-gazów, jak i na odegraniu kluczowej roli w osiągnięciu międzynarodowego porozumienia w sprawie ograniczenia stosowania HFC. Ponadto stwierdzono, że poszczególne środki dobrze ze sobą współgrają, aby osiągnąć te cele. Bezpośrednim skutkiem wprowadzenia tych przepisów jest zmniejszanie emisji F-gazów z roku na rok, począwszy od 2015 r., po dekadzie wzrostu ilości emisji. To ograniczenie emisji osiągnięto przy bardzo niskich kosztach redukcji emisji związanych ze zmianami technologicznymi (średnio 6 euro za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla) i bez obniżania efektywności energetycznej urządzeń. Rozporządzenie w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych zagwarantowało ambitne cele w zakresie ochrony środowiska poprzez utrzymanie tych samych zobowiązań w całej UE, zapewniając ponadto równe szanse na rynku wewnętrznym dla zainteresowanych sektorów przemysłu i przedsiębiorstw.

Jednocześnie w ocenie stwierdza się, że od czasu przyjęcia rozporządzenia szereg istotnych wydarzeń (w szczególności Europejski Zielony Ład oraz zmiana międzynarodowego otoczenia politycznego w związku z porozumieniem paryskim i poprawką z Kigali) spowodowało zmiany odpowiednich ram polityki, co oznacza, że unijne rozporządzenie w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych nie jest w pełni dostosowane do potrzeb

zarówno pod względem wykorzystania niewykorzystanego potencjału do osiągnięcia dodatkowych redukcji emisji, jak i zapewnienia przyszłej zgodności z Protokołem. Modelowanie wskazuje, że redukcja emisji F-gazów w 2030 r. będzie niższa niż zakładano w ocenie skutków z 2012 r.¹⁵, której celem było przyczynienie się do osiągnięcia poprzedniego celu klimatycznego na 2030 r. (co najmniej -40 % w porównaniu z 1990 r.). Ponadto w niektórych sektorach nadal stosuje się i emituje F-gazy w dużym stopniu przyczyniające się do globalnego ocieplenia, chociaż można tego uniknąć (np. w związku z postępem technologicznym), a także występują emisje z sektorów lub substancji nieobjętych obecnie zakresem rozporządzenia.

W ocenie wskazano również inne wyzwania, w tym nielegalny przywóz HFC, który stanowi obejście systemu kontyngentów, oraz „nieuczciwi przedsiębiorcy” (liczni importerzy hurtowi, często niezwiązani z sektorem, którzy wchodzi na rynek z powodów spekulacyjnych lub czerpią nieproporcjonalne korzyści z systemu kontyngentów). Ponadto wprowadzanie substancji alternatywnych przyjaznych dla klimatu jest utrudnione ze względu na brak personelu posiadającego umiejętności w zakresie instalacji i konserwacji urządzeń wykorzystujących substancje alternatywne przyjazne dla klimatu, a także ze względu na normy bezpieczeństwa, które nie są w pełni aktualizowane zgodnie z postępem technologicznym. Lepsza kontrola emisji mogłaby również rozwiązać niektóre obawy związane z ewentualnymi skutkami ekotoksykologicznymi atmosferycznych produktów rozpadu HFC i związków (H(C)FO). Ponadto można by uniknąć niektórych luk dotyczących substancji i działań objętych środkami monitorowania i sprawozdawczości. Co więcej, można zwiększyć skuteczność niektórych zobowiązań związanych z obowiązkami w zakresie sprawozdawczości i weryfikacji. Ponadto jako zagrożenie postrzegano fakt, że obecnie nie istnieje żadna elastyczność umożliwiająca szybkie reagowanie w przypadku niepożądanych skutków systemu kontyngentów, takich jak znaczące braki w dostawach HFC.

Ogólnie rzecz biorąc, rozporządzenie w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych uznano za zewnętrznie spójne i zgodne z innymi interwencjami o podobnych celach, chociaż istnieją obszary, które doprowadziły do pewnych niespójności i którymi należy się zająć. Ważnym obszarem jest prawo celne, w przypadku którego należy wykorzystać synergię z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel oraz ułatwić skuteczne kontrole graniczne w celu powstrzymania nielegalnej działalności. Inną ważną synergia jest synergia z rozporządzeniem REACH, w ramach którego państwa członkowskie podejmują działania mające na celu zbadanie znaczenia trwałych produktów rozpadu związków H(C)FO. Wewnętrzna spójność rozporządzenia jest dobra, ale potrzebne są pewne wyjaśnienia i ujednolicenia.

Na podstawie tych ustaleń określono pięć celów przeglądu wymienionych w sekcji 1.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Komisja przeprowadziła szeroko zakrojone konsultacje z zainteresowanymi stronami. *Konsultacje dotyczące przeglądu planu działania* od 29 czerwca 2020 r. do 7 września 2020 r. oraz *internetowe konsultacje publiczne* od 15 września 2021 r. do 29 grudnia 2021 r. dały wszystkim zainteresowanym stronom możliwość przedstawienia opinii na temat rozporządzenia w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych, niezależnie od poziomu znajomości rozporządzenia przez respondentów. W wyniku tych działań uzyskano odpowiednio 76 i 241 odpowiedzi. Poszczególne odpowiedzi oraz ich podsumowanie są publicznie dostępne na portalu Komisji „Wyraż swoją opinię”¹⁶. Przeprowadzono

¹⁵ COM(2012) 364 final.

¹⁶ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12479-Review-of-EU-rules-on-fluorinated-greenhouse-gases/public-consultation_pl

ukierunkowane konsultacje, w ramach których zrealizowano 34 częściowo ustrukturyzowane wywiady z właściwymi organami ds. F-gazów, organami celnymi, organizacjami pozarządowymi, stowarzyszeniami i unijnymi stowarzyszeniami przedsiębiorców, a także z kilkoma przedsiębiorstwami. 6 maja 2021 r. odbyły się otwarte warsztaty dla zainteresowanych stron, w których wzięło udział 355 uczestników i podczas których przedstawiono wstępne wyniki przeglądu i oceny skutków. Program warsztatu, materiały informacyjne oraz prezentacja przedstawiona podczas warsztatów są dostępne na stronie internetowej DG CLIMA¹⁷.

W ramach tych konsultacji zebrano opinie na temat dotychczasowych osiągnięć wynikających ze stosowania rozporządzenia w odniesieniu do jego adekwatności, skuteczności, efektywności, europejskiej wartości dodanej oraz spójności wewnętrznej i zewnętrznej. Ponadto zebrano również informacje zwrotne na temat potencjalnych środków i ich prawdopodobnych skutków środowiskowych, gospodarczych i społecznych, z uwzględnieniem Europejskiego Zielonego Ładu i jego bardziej ambitnych celów oraz wynikających z Protokołu zobowiązań dotyczących wodorofluorowęglowodorów (HFC).

Zainteresowane strony ogólnie zgodziły się, że rozporządzenie w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych jest bardzo skuteczne, ale być może powinno zostać ulepszone. Ponadto wyraźnie zauważono, że cele rozporządzenia nie będą mogły zostać osiągnięte w bardziej skuteczny sposób poprzez działania na szczeblu państw członkowskich (a nie na szczeblu UE).

Większość zainteresowanych stron, a w szczególności właściwe organy, stwierdziły, że rozporządzenie należy dostosować do Protokołu po 2030 r., aby zapewnić przyszłą spójność i zgodność. Chociaż niektóre zainteresowane strony reprezentujące przemysł i przedsiębiorstwa, które mają zwykle na co dzień do czynienia z F-gazami w sektorze chłodnictwa, klimatyzacji i pomp ciepła, nie chciały dalszego podnoszenia poziomu celów w ramach obecnego Rozporządzenia w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych, producenci urządzeń wykorzystujących alternatywne czynniki chłodnicze i organizacje pozarządowe zdecydowanie poparły podniesienie poziomu celów. We wszystkich konsultacjach zainteresowane strony z sektora przemysłu wykazały silne poparcie dla różnych środków mających na celu rozwiązanie problemu nielegalnego handlu i wyzwań związanych z systemem kontyngentów, co świadczy o tym, że uważają te kwestie za kluczowe dla poprawy rozporządzenia (przy czym różne środki uzyskały różne poziomy poparcia). Wyraziły one również duże poparcie dla dodatkowych szkoleń i certyfikacji techników w zakresie substancji alternatywnych dla F-gazów, podkreślając, że jest to kluczowa bariera we wprowadzaniu takich alternatywnych rozwiązań.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Komisja zebrała liczne opinie techniczne zaczerpnięte z szeregu ekspertyz, w tym sprawozdań Komisji¹⁸ na temat klimatyzacji, rozdzielnic elektrycznych, dostępności HFC, chłodnictwa komercyjnego, przydziału kontyngentów, norm bezpieczeństwa i szkoleń dla personelu serwisowego. Ponadto na potrzeby przeglądu rozporządzenia konsultanci zewnętrzni przeprowadzili kompleksowe badanie przygotowawcze, które obejmowało szczegółowy oddolny model zasobów sektorów wykorzystujących F-gazy (model AnaFgas) w celu obliczenia scenariuszy popytu na F-gazy i ich emisji w odniesieniu do scenariusza odniesienia i wariantów strategicznych, a także w celu obliczenia zużycia energii przez odpowiednie urządzenia w UE-27 i Zjednoczonym Królestwie w okresie od 2000 do 2050 r.

¹⁷ https://ec.europa.eu/clima/eu-action/fluorinated-greenhouse-gases/eu-legislation-control-f-gases_en#ecl-inpage-1474

¹⁸ C(2020) 6637 final, C(2020) 6635 final, C(2020) 8842 final, C(2017)5230 final, COM(2017) 377 final, COM(2016) 749 final, COM(2016) 748 final.

Załączony moduł kosztów umożliwia kwantyfikację powiązanych kosztów ponoszonych przez operatorów urządzeń stosujących F-gazy lub ich zamienniki. Skutki makroekonomiczne modelowano przy użyciu modelu GEM-E3 zaproponowanego przez Wspólne Centrum Badawcze¹⁹. Powyższe badanie przygotowawcze wraz z załącznikami (Öko-Recherche i in., 2021) zawierającymi podstawowe dane, założenia i szczegółowe wyniki jest dostępne na stronie internetowej DG CLIMA. Sektor przemysłowy, organy państw członkowskich i społeczeństwo obywatelskie wniosły duży wkład i zapewniły wsparcie techniczne dla tego badania.

- **Ocena skutków**

Komisja przeprowadziła ocenę skutków, w której przeanalizowała trzy warianty strategiczne w zakresie ich skuteczności w osiągnięciu zamierzonych celów, jak również ich skutków środowiskowych, gospodarczych i społecznych. W odniesieniu do każdego celu przeglądu określono zestaw środków. Środki te, o charakterze uzupełniającym i niewykluczające się wzajemnie, pogrupowano w trzy warianty strategiczne na podstawie spodziewanych kosztów (redukcji emisji):

Wszystkie trzy warianty obejmują ulepszenia mające na celu wyjaśnienie przepisów lub uczynienie ich bardziej spójnymi. Są to następujące trzy warianty:

- **Wariant 1: Osiągnięcie zgodności z Protokołem – działania niskokosztowe.** Obejmuje on wszystkie środki mające na celu zapewnienie długoterminowej zgodności z Protokołem. Wariant ten obejmuje również wszelkie korzystne środki dotyczące wszystkich celów, które zgodnie z oczekiwaniami miały skutkować co najwyżej bardzo niskimi kosztami i wysiłkiem.
- **Wariant 2: Proporcjonalne redukcje emisji i poprawa wdrażania.** W porównaniu z wariantem 1 obejmuje on dodatkowo środki, które prowadzą do redukcji emisji i poprawy wdrażania przy umiarkowanych kosztach i nakładzie pracy, do tego stopnia, że podsektor nie musiałby płacić więcej niż wynoszą krańcowe sektorowe koszty redukcji emisji oczekiwane dla całej gospodarki, aby osiągnąć neutralność pod względem emisji dwutlenku węgla w 2050 r. Poziomy kontyngentów HFC są zatem bardziej restrykcyjne niż w wariantcie 1, a dodatkowe zakazy dotyczące F-gazów z określonymi limitami dla współczynnika globalnego ocieplenia i datami uzupełniają stopniowe wycofywanie. Wariant ten obejmuje również więcej środków służących poprawie egzekwowania przepisów i monitorowania, o ile nie wiążą się one z wysokimi kosztami.
- **Wariant 3: Maksymalna wykonalność i poprawa wdrażania.** Wariant 3 jest wariantem z wysokokosztowym. Oprócz wszystkich poprzednich środków ujętych w wariantach 1 i 2, wariant 3 będzie obejmował środki, które mają na celu osiągnięcie maksymalnej redukcji emisji gazów cieplarnianych w oparciu o obecną techniczną wykonalność, z uwzględnieniem efektywności energetycznej i aspektów dotyczących bezpieczeństwa, ale bez względu na koszty. Ten wariant charakteryzuje się najbardziej restrykcyjnym systemem kontyngentów. W wariantcie tym uwzględniono również wszystkie środki, które uznano za wykonalne, służące poprawie egzekwowania i monitorowania.

Mimo iż wszystkie warianty zapewniają pełną zgodność z Protokołem, szczegółowa ocena skutków wyraźnie pokazuje, że wariant 2 zapewnia najwłaściwszą równowagę kosztów i korzyści, umożliwiając osiągnięcie ograniczenia znaczącej ilości dodatkowych emisji

¹⁹ https://joint-research-centre.ec.europa.eu/gem-e3/gem-e3-model_en

w porównaniu z obecnym rozporządzeniem (tj. scenariuszem odniesienia) przy umiarkowanych kosztach oraz uniknięcie nadmiernych trudności dla wszystkich sektorów, na które ma on wpływ. Szacuje się, że w kontekście 2030 r. rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, przyniesie dodatkowe ograniczenia emisji wynoszące łącznie 40 ton metrycznych ekwiwalentu dwutlenku węgla. Należy pamiętać, że ograniczenia te będą stanowiły uzupełnienie 430 ton metrycznych ekwiwalentu dwutlenku węgla, które według szacunków powstaną w wyniku zobowiązań wynikających z obecnego rozporządzenia. Do 2050 r. dodatkowe ograniczenia emisji wynikające z wariantu 2 wyniosą ok. 310 ton metrycznych ekwiwalentu dwutlenku węgla. Oznacza to, że szacuje się, że pozostałe roczne emisje F-gazów w 2050 r. wyniosą jedynie 14 ton metrycznych ekwiwalentu dwutlenku węgla. Wariant 2 uznaje się zatem za zgodny z celem osiągnięcia neutralności klimatycznej netto do 2050 r., ograniczający potrzebę wprowadzenia polityki usuwania dwutlenku węgla w celu zrekompensowania emisji, których nie da się uniknąć w 2050 r., aby osiągnąć neutralność klimatyczną netto.

Niezbędne dostosowanie technologiczne prowadzi do oszczędności kosztów w ujęciu ogólnym oraz w wielu podsektorach ze względu na niższe koszty energii ponoszone przez użytkowników. Istnieją jednak pewne koszty dla użytkowników końcowych, którzy nie przestawiają się na metody alternatywne w wyniku wyższych cen HFC w ramach wzmocnionego systemu kontyngentów. Niemniej jednak w dłuższej perspektywie czasowej niektóre sektory gospodarki skorzystają z konwersji technologii, co doprowadzi do zwiększenia produkcji, innowacyjności i zatrudnienia. Wariant 2 jest zatem najbardziej spójny z celami Europejskiego Zielonego Ładu, a także z zasadą „nie czyń poważnych szkód”. Jak potwierdziły zainteresowane strony, rodzaje środków w wariantcie 2 wykazują europejską wartość dodaną. W związku z tym osiągnięty poziom korzyści nie mógłby zostać osiągnięty w sposób równie opłacalny dla przemysłu i państw członkowskich poprzez wprowadzenie 27 różnych dodatkowych polityk w zakresie F-gazów w państwach członkowskich. Okazuje się, że wariant 1 nie prowadzi do żadnych dodatkowych skumulowanych ograniczeń emisji w porównaniu z obowiązującym rozporządzeniem, a biorąc pod uwagę potencjał oszczędności wykazany w wariantach 2 i 3, wariant 1 byłby po prostu mniej odpowiedni w świetle ambitnych celów klimatycznych UE. Z drugiej strony w wariantcie 3 osiągnięto by nieznacznie większe ograniczenie emisji w porównaniu z wariantem 2, ale te dodatkowe oszczędności odbyłyby się kosztem bardzo wysokich kosztów dla niektórych sektorów (krańcowe sektorowe koszty redukcji emisji do 2050 r. wyniosłyby do 2 111 EUR/t ekwiwalentu dwutlenku węgla w wariantcie 3 w porównaniu z maksymalnie 336 EUR/t ekwiwalent dwutlenku węgla w wariantcie 2); koszty dostosowania technologicznego dla wszystkich sektorów w wysokości 113 mln EUR rocznie w przypadku wariantu 3 w porównaniu z 12 mln EUR rocznie w przypadku wariantu 2, a zatem lepiej jest poszukać innych sposobów przyczynienia się do osiągnięcia krajowych celów redukcji emisji gazów cieplarnianych.

Wariant 2 zapewni również lepszą kontrolę przy umiarkowanym wzroście obciążenia administracyjnego dla przemysłu i organów (całkowite koszty netto oszacowano na 7,6 mln EUR dla przemysłu jako roczne koszty powtarzalne, oprócz kosztów jednorazowych w wysokości 3 mln EUR). Zmiany te powinny umożliwić skuteczne egzekwowanie prawa i rozwiązywanie zidentyfikowanych problemów, zwłaszcza tych związanych z nielegalnym handlem. Ponadto zasady monitorowania staną się sprawniejsze i bardziej kompleksowe dzięki uwzględnieniu nowych, istotnych aspektów. Szczegółowe wyniki dotyczące skutków środowiskowych, gospodarczych i społecznych przedstawiono w ocenie skutków.

W obszarze monitorowania wprowadzono szereg uproszczeń. Obejmują one oszczędności wynikające ze zmian w procesie składania deklaracji dotyczących kontyngentów (1,2 mln

EUR zaoszczędzonych kosztów rocznie), ujednolicenia progów sprawozdawczości i autoryzacji dla importerów sprzętu (0,09 mln EUR rocznie), złagodzenia progu weryfikacji dla importerów sprzętu (1,7 mln EUR rocznie) oraz digitalizacji procesu weryfikacji (1,5 mln EUR rocznie).

25 lutego 2022 r. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała pozytywną opinię z zastrzeżeniami w sprawie projektu oceny skutków. W zmienionym tekście oceny skutków uwzględniono końcowe zalecenia dotyczące lepszego wyjaśnienia powiązań z rozporządzeniem w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego, potrzebę bardziej ambitnych celów, bardziej szczegółowego opisu metodyki i określenia parametrów skuteczności. Wszystkie szczegółowe uwagi Rady oraz sposób ich uwzględnienia zostały przedstawione w ocenie skutków. Pełna ocena skutków oraz streszczenie są dostępne na stronie internetowej DG CLIMA.

- **Prawa podstawowe**

Przepisy zaproponowane w niniejszej inicjatywie zapewniają pełne poszanowanie praw i zasad określonych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek zawiera ustaloną cenę kontyngentu dotyczącą dużej części kontyngentu HFC przydzielaną każdego roku importerom i producentom. W poniższej tabeli przedstawiono maksymalny roczny dochód.

	mln EUR/rok
2025–2026	125
2027–2029	53
2030–2032	27
2033–2035	25
2036–2038	20

Dalszy rozwój, obsługa, konserwacja i bezpieczeństwo IT systemu kontyngentów HFC oraz systemu wydawania licencji dotyczącego F-gazów i SZWO wymaganego na podstawie protokołu montrealskiego, jak również niezbędne powiązania z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel i ułatwianie sprawniejszego egzekwowania będą jednak wymagały dodatkowych zasobów. Proponuje się zatem, aby dochód ze sprzedaży kontyngentu wykorzystywać na pokrycie kosztów związanych z tymi działaniami, oraz aby pozostały dochód ze sprzedaży kontyngentu służył do budżetu UE jako ogólny dochód.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Przyszłe monitorowanie i ocena rozporządzenia mogą opierać się na danych z rocznej sprawozdawczości podmiotów sporządzanej na podstawie rozporządzenia, które to dane każdego roku gromadzi i agreguje Europejska Agencja Środowiska²⁰. Agencja przygotowuje dla przedstawicieli państw członkowskich i dla Komisji (DG CLIMA) sprawozdanie na temat działań związanych z F-gazami, które zawiera m.in. dane dotyczące przywozu, wywozu, produkcji, niszczenia i regeneracji istotne w odniesieniu do F-gazów luzem i urządzeń

²⁰ <https://www.eea.europa.eu/publications/fluorinated-greenhouse-gases-2020>

zawierających takie gazy. Ponadto w celu zachowania zgodności z Protokołem Komisja wykorzystuje dane, aby w imieniu UE składać do Sekretariatu ds. Ozonu roczne sprawozdanie dotyczące produkcji, stosowania jako substrat, niszczenia, przywozu i wywozu HFC. Dodatkowo istnieje publiczna wersja sprawozdania w formie internetowego wskaźnika F-gazu regularnie publikowanego i aktualizowanego przez EEA. Zaproponowane środki dotyczące sprawozdawczości i monitorowania posłużyłyby w przyszłości dalszej poprawie tej podstawy uzyskiwania danych.

Dzięki zmianom w zakresie sprawozdawczości (nowe substancje, odbiorcy kontyngentów objętych wyłączeniem, zakłady, w których gazy poddaje się regeneracji) uzupełnione zostaną informacje na temat odpowiednich gazów i zastosowań. Dzięki bazom danych zawierającym sprawozdania w zakresie emisji wzrośnie wiedza na temat emisji, a zatem na temat oddziaływania sektora F-gazów, a także przyczynią się one do poprawy jakości danych zgłaszanych w ramach Ramowej konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu (UNFCCC). Uproszczenie przepisów w zakresie sprawozdawczości i weryfikacji powinno również pomóc w skuteczniejszym uzyskaniu lepszej jakości danych.

Ponadto Komisja będzie w dalszym ciągu ściśle monitorować ceny, funkcjonowanie systemu kontyngentów i inne zmiany rynku w sektorze, bazując na umowach z ekspertami zewnętrznymi. Państwa członkowskie regularnie przekazują ustanowionemu w rozporządzeniu Komitetowi Wykonawczemu aktualne informacje dotyczące odpowiednich prowadzonych działań, takich jak: (i) gromadzenie i wykorzystywanie danych w celu określenia emisji; (ii) systemy odpowiedzialności producenta; (iii) egzekwowanie i inne środki stosowane względem nielegalnych działań, w tym kary.

Ponadto Komisja będzie monitorować wdrażanie proponowanych środków. W tym kontekście Komisja będzie prowadziła ścisłą współpracę z organami krajowymi, np. krajowymi ekspertami ds. substancji zubożających warstwę ozonową, organami celnymi i organami nadzoru rynku. Komitet, o którym mowa we wniosku, będzie pomagał Komisji w jej pracy i w stosownych przypadkach omawiał kwestie dotyczące zharmonizowanego egzekwowania proponowanych przepisów. Monitorowaniu będzie podlegać również kształtowanie stosownego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, jak również wszelkie decyzje wydane przez Komitet Wykonawczy protokołu montrealskiego dotyczące zachowania zgodności przez UE i jej państwa członkowskie.

Odpowiednie wykonywanie rozporządzenia oznaczałoby, że:

- emisje F-gazów powinny spaść zgodnie z przewidywaniami w modelowaniu przeprowadzonym w ramach towarzyszącej oceny skutków, tj. roczne emisje powinny w 2030 r. wynieść 37 ton metrycznych ekwiwalentu dwutlenku węgla;
- nie powinny występować żadne problemy ze zgodnością z protokołem montrealским w odniesieniu do obowiązków dotyczących HFC;
- ma miejsce sprawne wdrażanie systemu kontyngentów i ograniczenie nielegalnego handlu w celu uniknięcia szkód pod względem środowiskowym, gospodarczym lub pod względem reputacji;
- monitorowanie i sprawozdawczość służą bardziej skutecznemu, a także efektywnemu wspieraniu oceny i kontroli zgodności.

Należy dokonywać regularnej oceny oddziaływania rozporządzenia; pierwszą ocenę opierającą się na tych danych należy opublikować do 2033 r. W tym kontekście konieczne

byłoby badanie eksperckie, aby oszacować postępy w zakresie gazów w piankach. W ramach oceny należy również zbadać zmiany w kosztach administracyjnych.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W niniejszym wniosku nie podważa się środków ustanowionych na podstawie rozporządzenia w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych służących redukcji emisji fluorowanych gazów cieplarnianych. We wniosku zapewniono przede wszystkim, aby proponowane rozporządzenie było dostosowane do ambitnych celów klimatycznych UE, oraz aby zagwarantowana była długoterminowa zgodność z międzynarodowymi zobowiązaniami. Wyjaśniono i wzmocniono obowiązujące przepisy w celu zapewnienia ich skuteczniejszego egzekwowania.

Rozdział I

Wniosek ustanawia przedmiot i zakres rozporządzenia i zawiera niezbędne definicje.

Rozdział II

Wniosek zawiera przepisy dotyczące ograniczania emisji (zapobiegania emisjom, kontroli szczelności, systemu wykrywania wycieków i zasad odzysku). Zapobieganie emisjom obejmuje F-gazy wymienione w załącznikach I i II i nakłada się je na wszystkie istotne podmioty w procesie produkcji, magazynowania, transportu, wytwarzania i eksploatacji F-gazów i zawierających je urządzeń. Kontrole szczelności i prowadzenie dokumentacji obejmują również gazy wymienione w sekcji 1 załącznika II. Obowiązki odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych rozszerzono tak, aby obejmowały również pianki w płytach warstwowych i płytach laminowanych po usunięciu ich z budynków. We wniosku ustanawia się również obowiązki szkoleń i certyfikacji obejmujące także zadania związane z urządzeniami zawierającymi gazy stosowane jako substytuty fluorowanych gazów cieplarnianych (gazy alternatywne), aby promować ich bezpieczne stosowanie i bezpieczne postępowanie z nimi. Programy szkoleń i certyfikacji powinny również obejmować aspekty dotyczące efektywności energetycznej.

Rozdział III

Wniosek zawiera ograniczenia i zakazy dotyczące wprowadzania F-gazów i danych produktów i urządzeń do obrotu. Wyjaśniono w nim, że nie można dalej stosować ani dostarczać produktów i urządzeń wprowadzonych do obrotu w sposób niezgodny z prawem. W odniesieniu do produktów i urządzeń wprowadzonych do obrotu zgodnie z prawem na ich dalsze dostarczanie zezwala się wyłącznie wówczas, gdy po upływie dwóch lat od terminu zakazu przedstawione zostaną dowody ich (pierwotnego) zgodnego z prawem wprowadzenia do obrotu. Zakazuje się wwożenia na obszar celny oraz dalszego stosowania lub dostarczania pojemników nienadających się do ponownego napełnienia.

Wniosek zawiera również wymogi w zakresie etykietowania dotyczące wprowadzania do obrotu F-gazów w pojemnikach i niektórych urządzeniach. Wymogi te obejmują wodorofluorowęglowodory wyłączone z wymogów dotyczących kontyngentów, aby umożliwić egzekwowanie tych wyłączeń. We wniosku zakazuje się również konkretnych zastosowań niektórych F-gazów.

Rozdział IV

We wniosku ustanowiono harmonogram ograniczania produkcji dotyczący HFC zgodnie z wiążącymi postanowieniami protokołu montrealskiego. Producenci utrzymujący aktualnie produkcję uzyskują prawa na podstawie historycznego scenariusza odniesienia z lat 2011–2013, chociaż Komisja może, na wniosek państwa członkowskiego i w ramach limitów

produkcji tego państwa ustalonych Protokołem, przydzielić podmiotom wchodzącym na rynek dodatkowe prawa. Nie wyłącza to HFC wywożonych w produktach i urządzeniach.

We wniosku ustanowiono również harmonogram ograniczania dotyczący wprowadzania HFC do obrotu, ustalając indywidualne limity ilościowe (kontyngenty) dla producentów i importerów. Importerzy i producenci muszą zapewnić posiadanie wystarczających kontyngentów na potrzeby pokrycia ilości wprowadzanego do obrotu HFC w momencie wprowadzania go do obrotu (tj. w przypadku importerów w momencie dopuszczenia do obrotu). Niektóre zastosowanie HFC są wyłączone z wymogów dotyczących kontyngentów. Usunięto jednak zwolnienie dotyczące wycofywania inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem do zastosowania farmaceutycznego, aby osiągnąć zgodność z harmonogramem stopniowego zaprzestania używania zgodnie z protokołem montrealским, w którym produkty te nie są objęte zwolnieniem. Stosowanie HFC jako propelentu w inhalatorach ciśnieniowych z dozownikiem jest w pełni emisyjne, tj. cała ilość HFC umieszczona w tych produktach dostanie się w końcu do atmosfery, a w latach 2015–2019 wzrosła ona o 45 %. Chociaż dostępne są dwa odpowiednie i przyjazne dla klimatu alternatywne rozwiązania, które nie wymagałyby żadnego dostosowania w odniesieniu do stosowania inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem przez pacjentów, i w przypadku których trwa proces zatwierdzania przez organ medyczny (EMA), branża spodziewa się powolnego wprowadzania ich na rynek w obliczu braku sygnału politycznego. Dzięki włączeniu inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem do systemu kontyngentów można uniknąć znacznych ilości emisji do 2050 r. przy bardzo małych kosztach po stronie producentów i pacjentów²¹.

Każdego roku kontyngenty przydziela się podmiotom wchodzącym na rynek wyłącznie na podstawie deklaracji, a historycznym importerom i producentom (zasiedziałym) na podstawie ich wartości odniesienia (i na podstawie deklaracji, jeżeli ją złożą). Niektóre warunki, w tym płatność kwoty z tytułu przydziału, mają zastosowanie do przydziału kontyngentów wszystkim importerom i producentom. Do celów określenia wartości odniesienia i przydziału kontyngentów importerów i producentów mających tego samego beneficjenta rzeczywistego lub tych samych beneficjentów rzeczywistych uznaje się za jedno przedsiębiorstwo. HFC, którym napełnione są niektóre urządzenia, powinien również zaliczać się do systemu kontyngentów.

Importerzy i producenci posiadający wartość odniesienia mogą przenieść w części lub w całości przydzielone im kontyngenty na inne przedsiębiorstwo w celu wprowadzenia HFC do obrotu luzem i mogą również zezwolić innemu przedsiębiorstwu na wykorzystanie części lub całości swojego kontyngentu w celu wprowadzenia do obrotu urządzeń napełnionych HFC.

We wniosku przewidziano również obsługę portalu fluorowanych gazów cieplarnianych służącego wdrażaniu systemu przydziału kontyngentów, obowiązków w zakresie licencjonowania i sprawozdawczości i wzajemnego połączenia tego portalu z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel. Zarejestrowani importerzy i producenci mają dostęp do swoich indywidualnych przydziałów kontyngentów, kar, zgłaszanych ilości wprowadzanych do obrotu, a także przeniesień i upoważnień do stosowania kontyngentu zgłoszonego przez te przedsiębiorstwa. Domniemane błędy pisarskie w rejestrowanych przez przedsiębiorstwa informacjach i w zgłoszonych przez nie danych muszą być uzasadnione dowodami i przedstawione Komisji w wymaganym terminie.

Rozdział V

²¹ Więcej informacji na temat inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem można znaleźć w towarzyszącej ocenie skutków.

We wniosku jako warunek dotyczący handlu nakłada się obowiązek przedstawienia organom celnym ważnego pozwolenia w przypadku przywozu i wywozu.

We wniosku wyjaśniono również rolę organów celnych i organów nadzoru rynku w egzekwowaniu przewidzianych w nim kontroli handlu. Wymienione są informacje, które należy przedstawić w przypadkach przywozu i wywozu, a także kwestie, które organy celne powinny w szczególności sprawdzić podczas kontroli celnych prowadzonych w oparciu o analizę ryzyka. Pojemniki nienadające się do ponownego napełnienia należy konfiskować, zająć lub wycofać z obrotu. W odniesieniu do innych towarów organy celne i organy nadzoru rynku powinny wprowadzić wszelkie niezbędne środki, w tym w razie konieczności konfiskatę lub zajęcie w celu zapewnienia, aby te zakazane towary nie zostały ponownie wprowadzone do obrotu z innego urzędu celnego UE. Zakazuje się ponownego wywozu niezgodnych z prawem gazów lub produktów objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. Jedynie wyznaczone lub zatwierdzone miejsca i urzędy celne powinny mieć pozwolenie na rozpatrywanie spraw przywozu i wywozu F-gazów; jedynie te wyznaczone urzędy i miejsca powinny być uprawnione do wszczęcia lub zakończenia procedury tranzytu.

Ponadto we wniosku nakłada się zakaz handlu HFC z podmiotami, które nie są stronami Protokołu zgodnie z zobowiązaniami określonymi w Protokole obowiązującym od 2028 r.

Rozdział VI

We wniosku ustanowiono obowiązki sprawozdawcze, w szczególności dla producentów, importerów gazów luzem oraz napełnionych nimi produktów i urządzeń, eksporterów, użytkowników substratów, zakładów niszczenia i regeneracji oraz przedsiębiorstw, które otrzymały wodorofluorowęglowodory objęte zwolnieniami z przepisów dotyczących kontyngentów. Sprawozdawczość jest prowadzona w formie elektronicznej za pośrednictwem portalu fluorowanych gazów cieplarnianych. Weryfikację zgłoszonych danych, z zastrzeżeniem limitów ilościowych, należy również prowadzić za pośrednictwem portalu fluorowanych gazów cieplarnianych.

We wniosku wymaga się od państw członkowskich, aby w miarę możliwości gromadzić dane dotyczące emisji w formie elektronicznej.

Rozdział VII

We wniosku określono przypadki, w których wymagana jest wymiana informacji i współpraca z właściwymi organami w państwie członkowskim, a także między państwami członkowskimi i z właściwymi organami państw trzecich.

We wniosku nałożono również na właściwe organy obowiązek sprawdzania przestrzegania przez przedsiębiorstwa rozporządzenia na podstawie analizy ryzyka i w przypadkach, w których dostępne są konkretne dowody.

We wniosku zapewniono również, aby zgłoszenia sygnalistów związane z naruszeniami rozporządzenia podlegały poziomowi ochrony, jaki przewidziano w dyrektywie (UE) 2019/1937.

Rozdział VIII

Ponadto wniosek stanowi, że poziom i rodzaj kar administracyjnych za naruszenia rozporządzenia muszą być skuteczne, odstrasżające i proporcjonalne, a także muszą uwzględniać odpowiednie kryteria (takie jak charakter i waga naruszenia). We wniosku proponuje się w szczególności nakładanie administracyjnej kary pieniężnej w przypadku nielegalnej produkcji i stosowania gazów lub produktów i urządzeń objętych niniejszym rozporządzeniem lub handlu tymi gazami lub produktami i urządzeniami. Proponowane przepisy są dostosowane do wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy Parlamentu

Europejskiego i Rady w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne przyjętego w dniu 15 grudnia 2021 r.²² i uzupełniają ten wniosek.

We wniosku ustanowiono również forum konsultacyjne, w którym reprezentowane będą państwa członkowskie i przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji środowiskowych, przedstawiciele producentów, operatorów i osób posiadających certyfikat, które to forum będzie doradzało Komisji i dostarczało jej wiedzę fachową przy wdrażaniu niniejszego rozporządzenia.

²² COM(2021) 851 final.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych zmieniające dyrektywę (UE) 2019/1937
i uchylające rozporządzenie (UE) nr 517/2014**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²⁴,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ramach Europejskiego Zielonego Ładu zainicjowano nową unijną strategię na rzecz wzrostu, której celem jest przekształcenie Unii w sprawiedliwe i prosperujące społeczeństwo żyjące w nowoczesnej, zasobooszczędnej i konkurencyjnej gospodarce. W strategii tej potwierdzono, że ambicją Komisji jest zwiększenie celów klimatycznych oraz to, by do 2050 r. Europa stała się pierwszym kontynentem neutralnym dla klimatu, a celem strategii jest również ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Ponadto UE zobowiązała się do realizacji Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i określonych w niej celów zrównoważonego rozwoju.
- (2) Fluorowane gazy cieplarniane to sztuczne substancje chemiczne, które są bardzo silnymi gazami cieplarnianymi, często kilka tysięcy razy silniejszymi niż dwutlenek węgla (CO₂). Wraz z CO₂, metanem i podtlenkiem azotu należą one do grupy emisji gazów cieplarnianych objętych porozumieniem klimatycznym z Paryża przyjętym w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu („porozumienie klimatyczne z Paryża”)²⁵. Obecnie emisje fluorowanych gazów cieplarnianych stanowią 2,5 % całkowitych emisji gazów cieplarnianych w Unii, ale w latach 1990–2014 podwoiły się, w przeciwieństwie do innych emisji gazów cieplarnianych, które spadły.

²³ Dz.U. C z , s. .

²⁴ Dz.U. C z , s. .

²⁵ Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4.

- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014²⁶ przyjęto w celu odwrócenia tendencji do wzrostu emisji fluorowanych gazów cieplarnianych. Jak wynika z oceny przygotowanej przez Komisję, Rozporządzenie (UE) nr 517/2014 doprowadziło do zmniejszenia emisji fluorowanych gazów cieplarnianych z roku na rok. W latach 2015–2019 podaż wodorofluorowęglowodorów („HFC”) zmniejszyła się o 37 % w tonach metrycznych i o 47 % w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla. Nastąpiła również wyraźna zmiana w kierunku stosowania substancji alternatywnych o niższym współczynniku globalnego ocieplenia, w tym naturalnych substancji alternatywnych (na przykład CO₂, amoniaku, węglowodorów, wody) w wielu rodzajach urządzeń, w których tradycyjnie stosowano fluorowane gazy cieplarniane.
- (4) W sprawozdaniu specjalnym Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC)²⁷ stwierdzono, że konieczne będzie globalne zmniejszenie emisji fluorowanych gazów cieplarnianych nawet o 90 % do 2050 r. w porównaniu z rokiem 2015. W odpowiedzi na pilną potrzebę podjęcia działań w dziedzinie klimatu Unia przyjęła bardziej ambitne cele klimatyczne w drodze rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 (Europejskie prawo o klimacie)²⁸. W rozporządzeniu tym ustanowiono wiążący cel redukcji emisji gazów cieplarnianych netto do 2030 r. o co najmniej 55 % w porównaniu z 1990 r. oraz osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r. Unia zwiększyła również swój początkowy ustalony na poziomie krajowym wkład w ramach porozumienia klimatycznego z Paryża z redukcji emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 40 % do 2030 r. do redukcji o co najmniej 55 %. Z oceny rozporządzenia (UE) nr 517/2014 wynika jednak, że w kontekście nieaktualnych unijnych celów klimatycznych nie uda się w pełni osiągnąć ograniczenia emisji, jakie przewidziano do 2030 r.
- (5) Ze względu na globalny wzrost emisji HFC strony Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową z 1987 r. („Protokół”) zdecydowały w 2016 r. w ramach poprawki z Kigali²⁹ o wdrożeniu wycofania HFC z obrotu, czyli o ograniczeniu produkcji i zużycia HFC o ponad 80 % w ciągu najbliższych 30 lat. Oznacza to, że każda ze stron musi przestrzegać harmonogramu ograniczania zużycia i produkcji HFC, a także zapewnić system wydawania licencji na przywóz i wywóz oraz sprawozdawczość dotyczącą HFC. Szacuje się, że sama poprawka z Kigali pozwoli zapobiec dodatkowemu ociepleniu o 0,4 °C do końca stulecia.
- (6) Istotne jest, aby niniejsze rozporządzenie zapewniło wywiązanie się Unii w perspektywie długoterminowej ze swoich zobowiązań międzynarodowych przewidzianych w poprawce z Kigali do Protokołu, szczególnie w odniesieniu do wymogu ograniczenia zużycia i produkcji HFC, wymogów sprawozdawczości i licencjonowania, w szczególności dzięki wprowadzeniu zmniejszenia produkcji i dodaniu kroków ograniczających wprowadzanie HFC do obrotu po 2030 r.

²⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 195).

²⁷ Sprawozdanie specjalne IPCC. w sprawie globalnego ocieplenia o 1,5°C (sierpień 2021 r.).

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

²⁹ Decyzja Rady (UE) 2017/1541 z dnia 17 lipca 2017 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, poprawki z Kigali do Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, (Dz.U. L 236 z 14.9.2017, s. 1).

- (7) W celu zapewnienia spójności z wymogami w zakresie sprawozdawczości określonymi w Protokole współczynniki globalnego ocieplenia HFC należy obliczać na podstawie skutków oddziaływania jednego kilograma tego gazu na ocieplenie klimatu w ciągu 100 lat w porównaniu z oddziaływaniem jednego kilograma CO₂ w oparciu o czwarte sprawozdanie oceniające przyjęte przez IPCC. W przypadku innych substancji należy stosować najnowsze sprawozdanie oceniające IPCC. W miarę dostępności należy podać dwudziestoletni współczynnik globalnego ocieplenia, aby uzyskać dokładniejsze informacje na temat wpływu substancji objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia na klimat.
- (8) Celowe uwalnianie substancji fluorowanych, w przypadku gdy jest to niezgodne z prawem, stanowi poważne naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia i powinno być wyraźnie zakazane; operatorzy i producenci urządzeń powinni być zobowiązani do zapobiegania w jak największym stopniu wyciekom takich substancji, w tym poprzez prowadzenie kontroli szczelności najistotniejszych urządzeń.
- (9) Ponieważ proces produkcji niektórych związków fluorowanych może prowadzić do znacznych emisji innych fluorowanych gazów cieplarnianych, które powstają jako produkty uboczne, takie emitowane gazy stanowiące produkt uboczny należy niszczyć lub odzyskiwać do późniejszego zastosowania jako warunek wprowadzania fluorowanych gazów cieplarnianych do obrotu. Producenci i importerzy powinni być zobowiązani do dokumentowania środków przyjętych w celu zapobiegania emisjom trifluorometanu podczas procesu produkcji.
- (10) Aby zapobiegać emisjom substancji fluorowanych, należy ustanowić przepisy dotyczące odzysku substancji z produktów i urządzeń oraz zapobiegania wyciekom takich substancji. Pianki zawierające fluorowane gazy cieplarniane należy przetwarzać zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE³⁰. W celu zmaksymalizowania redukcji emisji obowiązki w zakresie odzysku należy również rozszerzyć na właścicieli budynków i przedsiębiorców budowlanych w przypadku usuwania niektórych pianek z budynków.
- (11) Aby zachęcić do korzystania z technologii mających zerowy lub niewielki wpływ na klimat, które mogą być związane z wykorzystywaniem substancji toksycznych, łatwopalnych lub znajdujących się pod wysokim ciśnieniem, szkolenie osób fizycznych, które wykonują czynności związane z fluorowanymi gazami cieplarnianymi, powinno obejmować technologie służące zastąpieniu i zmniejszeniu stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych, w tym informacje dotyczące kwestii związanych z efektywnością energetyczną i obowiązujących przepisów i norm technicznych. Należy dokonać przeglądu programów certyfikacji i szkoleń ustanowionych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 517/2014, które to programy można włączyć do krajowych systemów szkolenia zawodowego, lub dostosować je w taki sposób, aby umożliwić technikom bezpieczne postępowanie z alternatywnymi technologiami.
- (12) Należy utrzymać obowiązujące zakazy dotyczące szczególnych zastosowań heksafluorku siarki, najbardziej szkodliwej dla klimatu znanej substancji, i uzupełnić je dodatkowymi ograniczeniami dotyczącymi stosowania w sektorze krytycznym dystrybucji energii elektrycznej.

³⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 38).

- (13) W przypadku gdy dostępne są odpowiednie rozwiązania alternatywne dla stosowania określonych fluorowanych gazów cieplarnianych, należy wprowadzić środki zakazujące wprowadzania do obrotu nowych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i urządzeń ochrony przeciwpożarowej, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest zależne od tych gazów. W przypadku gdy rozwiązania alternatywne nie są dostępne lub gdy nie można ich stosować ze względów technicznych lub bezpieczeństwa, lub gdy skorzystanie z takich rozwiązań alternatywnych wiązałoby się z nieproporcjonalnymi kosztami, Komisja może zezwolić na ograniczone czasowo zwolnienie, aby umożliwić wprowadzenie do obrotu takich produktów i urządzeń.
- (14) Ze względów na ograniczanie pośredniego wpływu eksploatacji urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych na klimat, należy w dalszym ciągu uznawać maksymalne zużycie energii takich urządzeń określone w odpowiednich środkach wykonawczych przyjętych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE³¹ za powód wyłączenia określonych rodzajów urządzeń z zakazu stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych.
- (15) Należy zakazać stosowania pojemników na substancje zubożające warstwę ozonową nienadających się do ponownego napełnienia, ponieważ po opróżnieniu tych pojemników nieuchronnie pozostaje w nich pewna ilość czynnika chłodniczego, który następnie jest uwalniany do atmosfery. W związku z tym w niniejszym rozporządzeniu należy zakazać przywozu, wprowadzania do obrotu, późniejszego dostarczania lub udostępniania na rynku, stosowania, z wyjątkiem zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, oraz wywozu tych pojemników.
- (16) Aby ułatwić egzekwowanie zakazów i ograniczeń dotyczących wprowadzania do obrotu produktów i urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest zależne od tych gazów, w tym gdy są one wprowadzane do obrotu w pojemnikach, istotne jest ustanowienie niezbędnych wymogów dotyczących etykietowania takich towarów.
- (17) Aby wdrożyć Protokół, w tym osiągnąć stopniowe ograniczanie ilości HFC, Komisja powinna nadal przydzielać poszczególnym producentom i importerom kontyngenty na wprowadzanie HFC do obrotu, zapewniając, aby nie został przekroczony całkowity limit ilościowy dozwolony na podstawie Protokołu. Aby chronić integralność stopniowej redukcji ilości HFC wprowadzanych do obrotu, należy w dalszym ciągu wliczać do systemu kontyngentów HFC zawarte w urządzeniach.
- (18) Początkowo obliczenia wartości odniesienia i wielkości kontyngentów przydzielonych poszczególnym producentom i importerom opierano na ilościach HFC, które zgłosili oni jako wprowadzone do obrotu podczas okresu odniesienia 2009–2012. Aby jednak nie wykluczać przedsiębiorstw z wchodzenia na rynek lub rozszerzania ich działalności, należy zarezerwować mniejszą część całkowitego maksymalnego limitu ilościowego dla importerów i producentów, którzy wcześniej nie wprowadzili HFC do obrotu, oraz dla importerów i producentów posiadających wartość odniesienia, którzy chcieliby zwiększyć swój przydział kontyngentu.
- (19) Komisja powinna zapewnić, poprzez przeliczanie wartości odniesienia i kontyngentów trzy razy w roku, aby przedsiębiorstwa mogły kontynuować swoją działalność na

³¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10).

podstawie średnich wielkości, jakie wprowadziły do obrotu w ostatnich latach, włączając również przedsiębiorstwa, które nie posiadały wcześniej wartości odniesienia.

- (20) Uwzględniając wartość rynkową przydzielonego kontyngentu, należy ustalić cenę jego przydziału. Pozwala to uniknąć dalszej fragmentacji rynku szkodliwej dla tych przedsiębiorstw, które potrzebują dostaw HFC i są już zależne od handlu HFC na rynku schyłkowym. Zakłada się, że przedsiębiorstwa, które nie zdecydują się na zadeklarowanie i opłacenie żadnego kontyngentu, do którego miałyby prawo w roku poprzedzającym lub w latach poprzedzających obliczenie wartości odniesienia, podjęły decyzję o opuszczeniu rynku i nie uzyskują więc w związku z tym nowej wartości odniesienia. Przychody należy wykorzystać na pokrycie kosztów administracyjnych.
- (21) Aby utrzymać elastyczność rynku HFC luzem, powinno być możliwe przenoszenie kontyngentów z przedsiębiorstw, które uzyskały wartość odniesienia, na rzecz innych producentów lub importerów w Unii lub na rzecz innych producentów lub importerów, którzy są reprezentowani w Unii przez wyłącznego przedstawiciela.
- (22) Komisja powinna utworzyć i obsługiwać centralnie tzw. portal fluorowanych gazów cieplarnianych, aby zarządzać kontyngentami na wprowadzanie HFC do obrotu, rejestrowaniem zainteresowanych przedsiębiorstw i sprawozdawczością dotyczącą wszystkich substancji i urządzeń wprowadzanych do obrotu, w szczególności w przypadku gdy urządzenia te są fabrycznie napełniane HFC i nie zostały wprowadzone do obrotu przed napełnieniem. W celu zapewnienia, aby na portalu fluorowanych gazów cieplarnianych rejestrowani byli wyłącznie rzeczywisci operatorzy, należy ustanowić specjalne warunki. Ważna rejestracja na portalu fluorowanych gazów cieplarnianych powinna stanowić pozwolenie, którego posiadanie stanowi podstawowy wymóg wynikający z Protokołu w odniesieniu do monitorowania handlu i zapobiegania nielegalnej działalności w tym zakresie.
- (23) Aby zapewnić automatyczne kontrole celne w czasie rzeczywistym na poziomie wysyłki, a także elektroniczną wymianę i przechowywanie informacji przedstawionych organom celnym na temat wszystkich wysyłek fluorowanych gazów cieplarnianych oraz danych produktów i urządzeń, należy ustanowić wzajemne połączenie portalu fluorowanych gazów cieplarnianych z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../... *[należy wstawić pełne odniesienie po przyjęciu tego rozporządzenia]*³².
- (24) Aby umożliwić monitorowanie skuteczności niniejszego rozporządzenia, zakres obowiązków sprawozdawczych należy rozszerzyć na inne substancje fluorowane, które charakteryzują się znaczącym współczynnikiem globalnego ocieplenia lub co do których zachodzi prawdopodobieństwo, że zastępują stosowanie fluorowanych gazów cieplarnianych. Z tego samego powodu niszczenie fluorowanych gazów cieplarnianych oraz przywóz do Unii tych gazów zawartych w produktach i urządzeniach powinny również podlegać obowiązkowi sprawozdawczemu. Należy określić progi *de minimis*, aby uniknąć nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych, w szczególności w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw oraz mikroprzedsiębiorstw, jeżeli nie prowadzi to do niezgodności z Protokołem.

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr.../... ustanawiające unijne środowisko jednego okienka w dziedzinie cel i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013, Dz.U. C z , s. *[należy wstawić pełne odniesienie po przyjęciu tego rozporządzenia]*.

- (25) W celu zapewnienia dokładności zgłoszeń znacznych ilości substancji i uwzględniania ilości HFC, którymi są fabrycznie napełnione urządzenia, w unijnym systemie kontyngentów, powinna być wymagana weryfikacja przez osoby trzecie.
- (26) Stosowanie spójnych danych wysokiej jakości na potrzeby sprawozdawczości w zakresie emisji fluorowanych gazów cieplarnianych jest istotne dla zapewnienia jakości sprawozdawczości w zakresie emisji na podstawie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu. Ustanowienie przez państwa członkowskie systemów składania sprawozdań w zakresie emisji fluorowanych gazów cieplarnianych zapewniłoby spójność z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999³³. Dane dotyczące wycieków fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń zbierane przez podmioty na podstawie niniejszego rozporządzenia mogłyby znacznie usprawnić te systemy składania sprawozdań w zakresie emisji. W ten sposób powinno to prowadzić do lepszego szacowania emisji fluorowanych gazów cieplarnianych w krajowych inwentaryzacjach gazów cieplarnianych.
- (27) Aby ułatwić kontrole celne, należy określić informacje, które mają być przekazywane organom celnym w przypadkach przywozu i wywozu gazów i produktów objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, a także zadania organów celnych w kontekście wdrażania zakazów i ograniczeń dotyczących przywozu i wywozu tych substancji oraz produktów i urządzeń objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (28) Właściwe organy państw członkowskich powinny wprowadzić wszelkie niezbędne środki, w tym konfiskatę i zajęcie, aby zapobiegać niezgodnemu z prawem wprowadzaniu do Unii lub wyprowadzaniu z Unii gazów i produktów objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. W każdym razie należy zakazać ponownego wywozu produktów przywożonych niezgodnie z prawem, objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (29) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby organy celne przeprowadzające kontrole na podstawie niniejszego rozporządzenia posiadały odpowiednie zasoby i wiedzę, na przykład poprzez udostępnianie im szkoleń, oraz aby były w wystarczającym stopniu przygotowane do zajmowania się przypadkami nielegalnego handlu gazami oraz produktami i urządzeniami objętymi zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie powinny wyznaczyć urzędy celne, które spełniają te warunki i w związku z tym są upoważnione do przeprowadzania kontroli celnych przywozu, wywozu i w przypadkach tranzytu.
- (30) Współpraca i wymiana niezbędnych informacji między wszystkimi właściwymi organami zaangażowanymi w wykonywanie niniejszego rozporządzenia, mianowicie między organami celnymi, organami nadzoru rynku, organami ds. ochrony środowiska i wszelkimi innymi właściwymi organami odpowiedzialnymi za kontrolę, między państwami członkowskimi i z Komisją ma ogromne znaczenie dla zwalczania naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia, w szczególności nielegalnego handlu. Ze względu na poufny charakter wymiany informacji związanych z ryzykiem celnym należy w tym celu wykorzystywać system zarządzania ryzykiem celnym.
- (31) W wykonywaniu zadań powierzonych Komisji na mocy niniejszego rozporządzenia oraz w celu promowania współpracy i odpowiedniej wymiany informacji między

³³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

właściwymi organami a Komisją w przypadkach kontroli zgodności i nielegalnego handlu fluorowanymi gazami cieplarnianymi Komisję powinien wspomagać Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF). OLAF powinien mieć dostęp do wszystkich niezbędnych informacji ułatwiających mu wykonywanie zadań.

- (32) Począwszy od 2028 r. należy zakazać przywozu i wywozu HFC, jak również produktów i urządzeń, które zawierają HFC lub których działanie jest zależne od tych gazów, z państw niebędących stroną Protokołu i do takich państw. Przyspieszono zatem równoległy zakaz przewidziany w Protokole od 2033 r. w celu zapewnienia, aby globalne środki redukcji emisji HFC przewidziane w poprawce z Kigali przyniosły jak najszybciej oczekiwane korzyści na rzecz klimatu.
- (33) Państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące kar obowiązujących w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia oraz zapewnić ich stosowanie. Kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (34) Konieczne jest również ustanowienie kar administracyjnych w takim wymiarze i takiego rodzaju, aby rzeczywiście zniechęcały do naruszania przepisów niniejszego rozporządzenia.
- (35) Poważne naruszenia niniejszego rozporządzenia należy również ścigać na mocy prawa karnego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE.³⁴
- (36) Właściwe organy państw członkowskich, w tym ich organy ds. ochrony środowiska, organy nadzoru rynku i organy celne, powinny przeprowadzać kontrole przy zastosowaniu podejścia opartego na analizie ryzyka, aby zapewnić zgodność ze wszystkimi przepisami niniejszego rozporządzenia. Takie podejście jest konieczne do ukierunkowania kontroli na działalność wiążącą się z największym ryzykiem nielegalnego handlu fluorowanymi gazami cieplarnianymi objętymi zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia lub niezgodnego z prawem uwalniania takich gazów. Ponadto właściwe organy powinny przeprowadzać kontrole, jeżeli dysponują dowodami lub innymi istotnymi informacjami dotyczącymi potencjalnych przypadków niezgodności. W stosownych przypadkach i w miarę możliwości informacje takie należy przekazywać organom celnym, aby organy te sporządziły analizę ryzyka przed przeprowadzeniem kontroli zgodnie z art. 47 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013³⁵. Ważne jest zapewnienie, aby właściwe organy odpowiedzialne za egzekwowanie nakładania kar były informowane o przypadkach, w których inne właściwe organy stwierdzą naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia.
- (37) Sygnaliści mogą zwrócić uwagę właściwych organów na nowe informacje, które mogą być pomocne w wykrywaniu naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i umożliwić tym organom nakładanie kar. Należy zapewnić stworzenie odpowiednich warunków umożliwiających sygnalistom ostrzeganie właściwych organów o faktycznych lub potencjalnych naruszeniach przepisów niniejszego rozporządzenia oraz chroniących sygnalistów przed działaniami odwetowymi. W tym celu należy przewidzieć w niniejszym rozporządzeniu, że w odniesieniu do przypadków zgłaszania naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz w kwestiach ochrony

³⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne (Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28).

³⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

osób zgłaszających takie naruszenia zastosowanie mają przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937³⁶.

- (38) W celu zwiększenia pewności prawa stosowanie, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, dyrektywy (UE) 2019/1937 do przypadków zgłaszania naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz w kwestiach ochrony osób zgłaszających takie naruszenia, powinno być odzwierciedlone w dyrektywie (UE) 2019/1937. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do dyrektywy (UE) 2019/1937. Do państw członkowskich należy zapewnienie, aby zmiana ta znalazła odzwierciedlenie w ich krajowych środkach transpozycji przyjętych zgodnie z dyrektywą, chociaż ani zmiana, ani przyjęcie krajowych środków transpozycji nie stanowią warunku stosowania dyrektywy (UE) 2019/1937 do zgłaszania naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i do ochrony osób dokonujących zgłoszeń.
- (39) Wykonując niniejsze rozporządzenie, Komisja powinna ustanowić tzw. forum konsultacyjne, aby zapewnić wyważony udział przedstawicieli państw członkowskich i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji środowiskowych, przedstawicieli producentów, operatorów i osób posiadających certyfikat.
- (40) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do dowodów, które należy przedstawić, dotyczących niszczenia lub odzysku trifluorometanu będącego produktem ubocznym podczas produkcji innych substancji fluorowanych; wymogów dotyczących kontroli szczelności; formatu dokumentacji, jej tworzenia i prowadzenia; minimalnych wymogów w zakresie programów certyfikacji i zaświadczeń o odbytym szkoleniu; formatu powiadomienia o programach certyfikacji i szkolenia; zwolnień dotyczących produktów i urządzeń objętych zakazem wprowadzania do obrotu; formatu etykiet; określania praw do produkcji w odniesieniu do producentów HFC; zwolnień z wymogu dotyczącego kontyngentu w odniesieniu do HFC do użycia w szczególnych zastosowaniach lub szczególnych kategoriach produktów lub urządzeń; określenia wartości odniesienia dla producentów i importerów dotyczących wprowadzania HFC do obrotu; warunków i szczegółowych ustaleń dotyczących płatności kwoty należnej; szczegółowych warunków dotyczących deklaracji zgodności dotyczących fabrycznie napełnionych urządzeń i ich weryfikacji, a także dotyczących akredytacji weryfikatorów; sprawnego funkcjonowania rejestru; zezwolenia na handel z podmiotami nieobjętymi Protokołem; szczegółów weryfikacji sprawozdań i akredytacji weryfikatorów i formatu przedkładania sprawozdań. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011.³⁷
- (41) W celu zmiany niektórych innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) w odniesieniu do ustanowienia wykazu produktów i urządzeń, w których przypadku odzysk gazów lub zniszczenie produktów i urządzeń są osiągalne z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia i określenia technologii, które należy stosować; wymogów dotyczących etykietowania; wyłączenie z wymogów dotyczących kontyngentów w odniesieniu do HFC zgodnie z decyzjami stron Protokołu; kwot należnych za

³⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17).

³⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

przydział kontyngentu oraz mechanizmu przydziału pozostałych kontyngentów; dodatkowych środków w zakresie monitorowania substancji oraz produktów i urządzeń objętych procedurą czasowego składowania i procedurą celną; przepisów mających zastosowanie do dopuszczenia do swobodnego obrotu produktów i urządzeń przywożonych od dowolnego podmiotu nieobjętego Protokołem i wywożonych do takiego podmiotu; aktualizacji współczynników globalnego ocieplenia cechujących substancje zawarte w wykazach. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa³⁸. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup ekspertów Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (42) Kwestie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez państwa członkowskie reguluje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679³⁹, a kwestie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez Komisję reguluje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁴⁰, w szczególności w odniesieniu do wymogów dotyczących poufności i bezpieczeństwa przetwarzania, przekazywania danych osobowych z Komisji do państw członkowskich, zgodności przetwarzania z prawem oraz praw osób, których dane dotyczą, do informacji, dostępu do swoich danych osobowych oraz ich sprostowania.
- (43) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu [*data wydania opinii*].
- (44) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na transgraniczny charakter poruszanych problemów środowiskowych i skutki niniejszego rozporządzenia dla handlu wewnątrzunijnego i zewnętrznego możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (45) W rozporządzeniu (UE) nr 517/2014 należy wprowadzić szereg zmian. Dla zachowania przejrzystości rozporządzenie to należy uchylić i zastąpić.
- (46) Mając na uwadze roczny przydział kontyngentów i proces sprawozdawczy określone w niniejszym rozporządzeniu, niniejsze rozporządzenie powinno obowiązywać od

³⁸ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

³⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁴⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

dnia 1 stycznia [Urząd Publikacji: proszę wstawić rok następujący po roku wejścia niniejszego rozporządzenia w życie],

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu:

- a) określono zasady ograniczania emisji, wykorzystywania, odzysku i niszczenia fluorowanych gazów cieplarnianych oraz zasady dotyczące powiązanych środków pomocniczych oraz ułatwiono bezpieczne stosowanie substancji alternatywnych;
- b) ustanowiono warunki dotyczące przywozu, wywozu, wprowadzania do obrotu, dalszego dostarczania i stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych i szczególnych produktów i urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest od nich zależne;
- c) ustanowiono warunki dotyczące szczególnych rodzajów zastosowania fluorowanych gazów cieplarnianych;
- d) ustanowiono limity ilościowe dotyczące wprowadzania wodorofluorowęglowodorów do obrotu;
- e) ustanowiono przepisy dotyczące sprawozdawczości.

Artykuł 2

Zakres stosowania

- 1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załącznikach I, II i III, występujących samodzielnie lub w mieszaninie.
- 2. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do produktów i urządzeń oraz ich części, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest zależne od tych gazów.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „współczynnik globalnego ocieplenia” lub „GWP” oznacza wskaźnik porównujący siłę oddziaływania gazu cieplarnianego na ocieplenie klimatu do siły oddziaływania dwutlenku węgla („CO₂”), obliczany na podstawie skutków oddziaływania jednego kilograma danego gazu cieplarnianego na ocieplenie klimatu w ciągu 100 lat, o ile nie określono inaczej, w porównaniu z oddziaływaniem jednego kilograma CO₂, jak

określono w załącznikach I, II, III i VI, lub w przypadku mieszanin – obliczany zgodnie z załącznikiem VI;

- 2) „mieszanina” oznacza płyn złożony z co najmniej dwóch substancji, z których przynajmniej jedna jest substancją wymienioną w załączniku I, II lub III;
- 3) „tona(-y) ekwiwalentu CO₂” oznacza ilość gazów cieplarnianych, wyrażoną jako iloczyn masy gazów cieplarnianych w tonach metrycznych i ich współczynnika globalnego ocieplenia;
- 4) „wodorofluorowęglowodory” lub „HFC” oznaczają substancje wymienione w sekcji 1 załącznika I lub mieszaniny zawierające którąkolwiek z tych substancji;
- 5) „operator” oznacza przedsiębiorstwo sprawujące faktyczną kontrolę nad technicznym działaniem produktów i urządzeń objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia lub właściciela, jeżeli został wyznaczony przez państwo członkowskie jako podmiot odpowiedzialny za obowiązki operatora w określonych przypadkach;
- 6) „wprowadzanie do obrotu” oznacza dostarczanie lub udostępnianie innej osobie w Unii po raz pierwszy, za opłatą lub nieodpłatnie, dopuszczenie celne do swobodnego obrotu w Unii oraz stosowanie wyprodukowanych substancji lub wyprodukowanych produktów lub urządzeń na własny użytek;
- 7) „przywóz” oznacza wprowadzenie substancji, produktów i urządzeń objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia na obszar celny Unii, jeżeli w wyniku ratyfikacji obszar ten jest objęty Protokołem montrealskim z 1987 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, oraz obejmuje czasowe składowanie i procedury celne, o których mowa w art. 201 i 210 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- 8) „wywóz” oznacza wyprowadzenie substancji, produktów i urządzeń z obszaru celnego Unii, jeżeli w wyniku ratyfikacji obszar ten jest objęty Protokołem montrealskim z 1987 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową;
- 9) „hermetycznie zamknięte urządzenie” oznacza urządzenie, w którym wszystkie części zawierające fluorowany gaz cieplarniany są szczelnie zamknięte podczas procesu produkcji na terenie producenta za pomocą spawania, lutowania twardego lub innej podobnej metody trwałego łączenia, która może obejmować także zabezpieczone zawory lub zabezpieczone wejścia serwisowe, umożliwiające prawidłową naprawę lub unieszkodliwianie;
- 10) „pojemnik” oznacza produkt, który został zaprojektowany docelowo do transportowania lub magazynowania fluorowanych gazów cieplarnianych;
- 11) „odzysk” oznacza zbiórkę i magazynowanie fluorowanych gazów cieplarnianych z produktów, w tym pojemników, i urządzeń podczas konserwacji lub serwisowania lub przed unieszkodliwieniem produktów lub urządzeń;
- 12) „recykling” oznacza ponowne wykorzystanie odzyskanego fluorowanego gazu cieplarnianego po przeprowadzeniu podstawowego procesu oczyszczania, obejmującego filtrowanie i suszenie;
- 13) „regeneracja” oznacza ponowne przetwarzanie odzyskanego fluorowanego gazu cieplarnianego w celu osiągnięcia właściwości roboczych odpowiadających właściwościom roboczym substancji pierwotnej, z uwzględnieniem zamierzonego zastosowania;

- 14) „niszczenie” oznacza proces, w który fluorowany gaz cieplarniany zostaje trwale przekształcony lub rozłożony całkowicie, w miarę możliwości, na co najmniej jedną stabilną substancję, która nie jest fluorowanym gazem cieplarnianym;
- 15) „likwidacja” oznacza wycofanie z eksploatacji lub użycia produktu lub urządzenia zawierającego fluorowane gazy cieplarniane w tym ostateczne wyłączenie instalacji;
- 16) „naprawa” oznacza renowację uszkodzonych lub nieszczelnych produktów lub urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane, lub których działanie jest od nich uzależnione, dotyczącą części zawierającej lub zaprojektowanej, aby zawierać takie gazy;
- 17) „instalowanie” oznacza łączenie dwóch lub większej liczby urządzeń lub obiegów zawierających lub zaprojektowanych, aby zawierać fluorowane gazy cieplarniane, w celu zmontowania układu w miejscu jego eksploatacji, którego wynikiem jest złączenie przewodów gazu danego układu w celu zamknięcia obiegu;
- 18) „konserwacja lub serwisowanie” oznacza wszystkie czynności, z wyłączeniem odzysku zgodnie z art. 8 i kontroli szczelności zgodnie z art. 4 i art. 10 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, związane z otworzeniem obwodów zawierających lub zaprojektowanych, aby zawierać fluorowane gazy cieplarniane, dostarczeniem fluorowanych gazów cieplarnianych do układu, usuwaniem jednego lub większej liczby elementów obwodu lub urządzenia, ponownym montażem dwóch lub większej liczby elementów obwodu lub urządzenia oraz naprawą nieszczelności;
- 19) „substancje pierwotne” oznaczają substancje, które nie były wcześniej stosowane;
- 20) „stacjonarny” oznacza zwykle nieznajdujący się w ruchu podczas eksploatacji i obejmuje przenośne urządzenia klimatyzacyjne w pomieszczeniach;
- 21) „ruchomy” oznacza zwykle znajdujący się w ruchu podczas eksploatacji;
- 22) „pianka jednoskładnikowa” oznacza kompozycję przeznaczoną do spieniania zawartą w pojedynczym dozowniku aerozolu w nieprzereagowanym lub częściowo przereagowanym stanie ciekłym, która zwiększa swoją objętość i twardnieje po wydostaniu się z dozownika;
- 23) „samochód ciężarowy chłodnia” oznacza pojazd silnikowy o masie większej niż 3,5 tony, który został zaprojektowany i skonstruowany głównie w celu przewozu towarów i jest wyposażony w agregat chłodniczy;
- 24) „przyczepa chłodnia” oznacza pojazd, który jest zaprojektowany i skonstruowany tak, aby mógł być ciągnięty przez samochód ciężarowy lub ciągnik, głównie w celu przewozu towarów, i jest wyposażony w agregat chłodniczy;
- 25) „system wykrywania wycieków” oznacza skalibrowany przyrząd mechaniczny, elektryczny lub elektroniczny służący do wykrywania wycieków fluorowanych gazów cieplarnianych, który w momencie wykrycia wycieku alarmuje operatora;
- 26) „przedsiębiorstwo” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną prowadzącą działalność, o której mowa w niniejszym rozporządzeniu;
- 27) „substrat” oznacza każdy fluorowany gaz cieplarniany wymieniony w załącznikach I i II, przechodzący chemiczną transformację w procesie, w którym ulega całkowitemu przekształceniu ze stanu pierwotnego, a jego emisje są nieznaczne;

- 28) „stosowanie komercyjne” oznacza stosowanie związane z magazynowaniem, wystawianiem lub wydawaniem produktów z przeznaczeniem do sprzedaży użytkownikom końcowym, w handlu detalicznym i usługach spożywczych;
- 29) „urządzenia ochrony przeciwpożarowej” oznaczają urządzenia i systemy używane w zastosowaniach związanych z zapobieganiem pożarom lub ich gaszeniem, w tym gaśnice;
- 30) „organiczny obieg Rankine’a” oznacza obieg zawierający zdolne do kondensacji substancje przekształcające ciepło ze źródła ciepła w moc w celu wytworzenia energii elektrycznej lub mechanicznej;
- 31) „sprzęt wojskowy” oznacza broń, amunicję i materiały specyficznie służące do wojskowych celów, które są konieczne w celu ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich;
- 32) „rozdzielnicza elektryczna” oznacza aparaturę rozdzielczą oraz jej połączenie z przyłączonymi urządzeniami sterowniczymi, pomiarowymi, zabezpieczeniowymi i regulacyjnymi, a także zespoły takiej aparatury i urządzeń ze wzajemnymi połączeniami, osprzętem, obudową i elementami pomocniczymi, które są przeznaczone do wykorzystywania związanego z wytwarzaniem, przesyłem, dystrybucją i przetwarzaniem energii elektrycznej;
- 33) „wieloagregatowe scentralizowane układy chłodnicze” oznaczają układy, w których występują co najmniej dwie równoległe działające sprężarki połączone z co najmniej jednym wspólnym skraplaczem i z pewną liczbą urządzeń chłodniczych, takich jak lada wystawowe i regały, zamrażarki, lub z chłodniami;
- 34) „obieg chłodniczy pierwszego stopnia w układach kaskadowych” oznacza obieg pierwszego stopnia w pośrednich układach temperaturowych, w których zestaw dwóch lub większej liczby oddzielnych obiegów chłodniczych jest połączony szeregowo tak, by obieg pierwszego stopnia pochłaniał ciepło skraplacza z obiegu drugiego stopnia dla pośrednich temperatur;
- 35) „stosowanie” oznacza wykorzystywanie fluorowanych gazów cieplarnianych w produkcji, konserwacji lub serwisowaniu, w tym ponownym napełnianiu, produktów i urządzeń lub w innych działaniach, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu;
- 36) „siedziba na terytorium Unii” oznacza w przypadku osoby fizycznej posiadanie miejsca zwykłego pobytu w Unii, a w przypadku osoby prawnej – posiadanie w Unii stałej siedziby, o której mowa w art. 5 pkt 32 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

ROZDZIAŁ II

OGRANICZANIE EMISJI

Artykuł 4

Zapobieganie emisjom

1. Zakazuje się celowego uwalniania do atmosfery fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załącznikach I i II, w przypadku gdy uwolnienie nie jest technicznie niezbędne do celów zamierzonego stosowania.
2. Operatorzy i producenci urządzeń i instalacji zawierających fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I lub II, jak również przedsiębiorstwa będące

w posiadaniu takich urządzeń podczas ich transportu lub magazynowania stosują wszelkie konieczne środki ostrożności, aby zapobiegać niezamierzonemu uwalnianiu wszelkich takich gazów. Stosują oni wszelkie środki możliwe z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia w celu zminimalizowania wycieku gazów.

3. Podczas produkcji, magazynowania, transportu i przenoszenia fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załącznikach I i II z jednego pojemnika lub systemu do innego lub do urządzenia lub instalacji przedsiębiorstwo stosuje wszelkie konieczne środki ostrożności, aby w jak największym stopniu ograniczyć uwalnianie fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załącznikach I i II. Niniejszy ustęp ma także zastosowanie w przypadku produkcji fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załącznikach I i II jako produktów ubocznych.
4. W przypadku stwierdzenia wycieku fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I lub II operatorzy, producenci urządzeń i instalacji oraz przedsiębiorstwa będące w posiadaniu urządzeń podczas ich transportu lub magazynowania zapewniają, aby urządzenie lub instalacja zostały naprawione bez zbędnej zwłoki.

W odniesieniu do urządzenia, które objęte jest wymogiem kontroli szczelności na podstawie art. 5 ust. 1, w przypadku gdy naprawiono urządzenie, z którego nastąpił wyciek, operatorzy zapewniają, aby urządzenie zostało skontrolowane przez osobę fizyczną certyfikowaną zgodnie z art. 10 w ciągu miesiąca od naprawy w celu sprawdzenia, czy naprawa była skuteczna.

5. Bez uszczerbku dla stosowania art. 11 ust. 1 akapit pierwszy zakazuje się wprowadzania fluorowanych gazów cieplarnianych do obrotu, jeżeli producenci lub importerzy nie przedstawia właściwemu organowi w momencie wprowadzania do obrotu dowodów na to, że wszelki trifluorometan powstający jako produkt uboczny podczas procesu wytwarzania, w tym podczas wytwarzania substratu do produkcji tych gazów, został przy użyciu najlepszych dostępnych technik zniszczony lub odzyskany do późniejszego stosowania.

Do celów przedstawienia takich dowodów importerzy i producenci sporządzają deklarację zgodności i dołączają dokumentację uzupełniającą dotyczącą zakładu produkcyjnego i środków ograniczających przyjętych w celu zapobiegania emisjom trifluorometanu. Producenci i importerzy przechowują deklarację zgodności i dokumentację uzupełniającą przez co najmniej pięć lat po wprowadzeniu do obrotu i udostępniają ją swoim właściwym organom krajowym i Komisji na ich wniosek.

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – określić szczegółowe warunki dotyczące deklaracji zgodności i dokumentacji uzupełniającej, o których mowa w akapicie drugim. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z art. 34 ust. 2.

6. Osoby fizyczne wykonujące czynności, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. a)–c), są certyfikowane zgodnie z art. 10 oraz stosują środki ostrożności, aby zapobiegać wyciekowi fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załącznikach I i II.

Przedsiębiorstwa prowadzące instalowanie, serwisowanie, konserwację, naprawę lub likwidację urządzeń wymienionych w art. 5 ust. 2 lit. a)–f) są certyfikowane zgodnie z art. 10 oraz stosują środki ostrożności, aby zapobiegać wyciekowi fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załącznikach I i II.

Artykuł 5

Kontrole szczelności

1. Operatorzy urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I w ilości co najmniej 5 ton ekwiwalentu CO₂ lub fluorowane gazy cieplarniane wymienione w sekcji 1 załącznika II w ilości co najmniej jednego kg, niezawarte w piankach zapewniają, aby urządzenia zostały poddane kontroli szczelności.

Hermetycznie zamknięte urządzenie, które zawiera fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I w ilości mniejszej niż 10 ton ekwiwalentu CO₂ lub fluorowane gazy cieplarniane wymienione w sekcji I załącznika II w ilości mniejszej niż 2 kg nie są poddawane kontroli szczelności, pod warunkiem że urządzenie jest opatrzone etykietą jako hermetycznie zamknięte i zbadany poziom wycieków jego połączonych części jest mniejszy niż 3 gramy rocznie przy ciśnieniu wynoszącym co najmniej jedną czwartą maksymalnego dopuszczalnego ciśnienia.

Rozdzielnice elektryczne nie są poddawane kontrolom szczelności, o ile spełniają jeden z poniższych warunków:

- a) ich zbadany poziom wycieków jest zgodnie ze specyfikacją techniczną producenta mniejszy niż 0,1 % rocznie i są one odpowiednio oznakowane;
 - b) są wyposażone w przyrząd do monitorowania ciśnienia lub gęstości;
 - c) zawierają mniej niż 6 kg fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I.
2. Ust. 1 ma zastosowanie do operatorów następujących urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w sekcji 1 załącznika I lub załącznika II:
 - a) stacjonarne urządzenia chłodnicze;
 - b) stacjonarne urządzenia klimatyzacyjne;
 - c) stacjonarne pompy ciepła;
 - d) stacjonarne urządzenia ochrony przeciwpożarowej;
 - e) agregaty chłodnicze samochodów ciężarowych chłodni i przyczep chłodni;
 - f) organiczne obiegi Rankine'a;
 - g) rozdzielnice elektryczne.

Jeżeli chodzi o urządzenia, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a)–f), kontrole są przeprowadzane przez osoby fizyczne certyfikowane zgodnie z przepisami przewidzianymi w art. 10.

3. Kontrole szczelności, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się z następującą częstotliwością:
 - a) w przypadku urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I w ilości mniejszej niż 50 ton ekwiwalentu CO₂ lub fluorowane gazy cieplarniane wymienione w sekcji 1 załącznika II w ilości mniejszej niż 10 kg: co najmniej raz na 12 miesięcy lub co najmniej raz na 24 miesiące, jeżeli mają zainstalowany system wykrywania wycieków;
 - b) w przypadku urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I w ilości co najmniej 50 ton ekwiwalentu CO₂, ale

mniejszej niż 500 ton ekwiwalentu CO₂ lub fluorowane gazy cieplarniane wymienione w sekcji 1 załącznika II w ilości między 10 a 100 kg: co najmniej raz na sześć miesięcy lub co najmniej raz na 12 miesięcy, jeżeli mają zainstalowany system wykrywania wycieków;

- c) w przypadku urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I w ilości co najmniej 500 ton ekwiwalentu CO₂ lub fluorowane gazy cieplarniane wymienione w sekcji 1 załącznika II w ilości większej niż 100 kg: co najmniej raz na trzy miesiące lub co najmniej raz na sześć miesięcy, jeżeli mają zainstalowany system wykrywania wycieków.
4. Obowiązki określone w ust. 1 w odniesieniu do urządzeń ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w ust. 2 lit. d), uznaje się za spełnione, o ile spełnione są dwa następujące warunki:
- a) istniejący system kontroli spełnia normy ISO 14520 lub EN 15004 oraz
 - b) dane urządzenia ochrony przeciwpożarowej są kontrolowane tak często, jak jest to wymagane na podstawie ust. 3.
5. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, określić wymogi kontroli szczelności, które mają być prowadzone zgodnie z ust. 1 w odniesieniu do każdego rodzaju urządzeń, o których mowa w ust. 2, a także określić, w których częściach urządzeń występuje największe prawdopodobieństwo wystąpienia wycieku. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

Artykuł 6

Systemy wykrywania wycieków

- 1. Operatorzy urządzeń wymienionych w art. 5 ust. 2 lit. a)–d), zawierających fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I w ilości co najmniej 500 ton ekwiwalentu CO₂, zapewniają, aby urządzenia te były wyposażone w system wykrywania wycieków, który alarmuje operatora lub firmę serwisową o każdym wycieku.
- 2. Operatorzy urządzeń wymienionych w art. 5 ust. 2 lit. f) i g), zawierających fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I w ilości co najmniej 500 ton ekwiwalentu CO₂, które zainstalowano po 1 stycznia 2017 r., zapewniają, aby urządzenia te były wyposażone w system wykrywania wycieków, który alarmuje operatora lub firmę serwisową o każdym wycieku.
- 3. Operatorzy urządzeń wymienionych w art. 5 ust. 2 lit. a)–d) i f), które podlegają przepisom ust. 1 lub 2, zapewniają, aby systemy wykrywania wycieków były kontrolowane co najmniej raz na dwanaście miesięcy w celu zapewnienia ich właściwego działania.
- 4. Operatorzy urządzeń wymienionych w art. 5 ust. 2 lit. g), które podlegają przepisom ust. 2, zapewniają, aby systemy wykrywania wycieków były kontrolowane co najmniej raz na sześć lat w celu zapewnienia ich właściwego działania.

Prowadzenie dokumentacji

1. Operatorzy urządzeń, które objęte są wymogiem kontroli szczelności na podstawie art. 5 ust. 1, w odniesieniu do każdego takiego urządzenia tworzą i prowadzą dokumentację zawierającą następujące informacje:
 - a) ilość i typ zainstalowanych gazów;
 - b) ilość gazów dodanych podczas instalowania, konserwacji lub serwisowania lub z powodu wycieku;
 - c) czy ilość gazów została poddana recyklingowi lub regeneracji, a także nazwę i adres zakładu znajdującego się na terenie Unii, w którym poddano te gazy recyklingowi lub dokonano ich regeneracji, oraz, w stosowanych przypadkach, numer certyfikatu;
 - d) ilość odzyskanych gazów;
 - e) dane przedsiębiorstwo, które instalowało, serwisowało, konserwowało i, stosownie do przypadku, naprawiało lub likwidowało urządzenie, w tym, w stosownych przypadkach, numer jego certyfikatu;
 - f) daty i wyniki kontroli przeprowadzonych na podstawie art. 5 ust. 1, 2 i 3, a także dane dotyczące wszelkich napraw nieszczelności oraz ich wyniki;
 - g) jeżeli urządzenie zostało zlikwidowane, środki podjęte w celu odzyskania i unieszkodliwienia gazów.
2. Jeżeli dokumentacja, o której mowa w ust. 1, nie jest przechowywana w bazie danych utworzonej przez właściwe organy państw członkowskich, zastosowanie mają następujące zasady:
 - a) operatorzy, o których mowa w ust. 1, przechowują dokumentację, o której mowa w tym ustępie, przez co najmniej pięć lat;
 - b) Przedsiębiorstwa wykonujące dla operatorów czynności, o których mowa w ust. 1 lit. e), przechowują kopię dokumentacji, o której mowa w ust. 1, przez co najmniej pięć lat.

Dokumentacja, o której mowa w ust. 1, udostępniana jest właściwemu organowi zainteresowanego państwa członkowskiego oraz Komisji na ich wniosek.

3. Do celów art. 11 ust. 5 przedsiębiorstwa dostarczające fluorowane gazy cieplarniane wymienione w sekcji 1 załączników I i II tworzą dokumentację z odpowiednimi informacjami dotyczącymi nabywców tych fluorowanych gazów cieplarnianych, obejmującymi następujące informacje szczegółowe:

- a) numery certyfikatów nabywców;
- b) ilości nabytych gazów.

Przedsiębiorstwa dostarczające takie gazy przechowują tę dokumentację przez co najmniej pięć lat.

Przedsiębiorstwa dostarczające takie gazy udostępniają tę dokumentację właściwemu organowi zainteresowanego państwa członkowskiego oraz Komisji na ich wniosek.

4. Komisja może, w drodze aktu wykonawczego, ustalić format dokumentacji, o której mowa w ust. 1 i 3, oraz określić, w jaki sposób ją tworzyć i prowadzić. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

Artykuł 8

Odzysk i niszczenie

1. Operatorzy stacjonarnych urządzeń lub agregatów chłodniczych w samochodach ciężarowych chłodniach i przyczepach chłodniach, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w sekcji 1 załączników I i II, niezawarte w piankach, zapewniają, aby odzysk tych gazów był prowadzony przez osoby fizyczne posiadające odpowiednie certyfikaty przewidziane w art. 10, w celu zapewnienia recyklingu, regeneracji lub zniszczenia tych gazów.
Obowiązek ten ma zastosowanie do operatorów każdego z następujących urządzeń:
 - a) obiegi chłodzenia stacjonarnych urządzeń chłodniczych, stacjonarnych urządzeń klimatyzacyjnych i stacjonarnych pomp ciepła;
 - b) obiegi chłodzenia agregatów chłodniczych w samochodach ciężarowych chłodniach i przyczepach chłodniach;
 - c) stacjonarne urządzenia zawierające rozpuszczalniki na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych;
 - d) stacjonarne urządzenia ochrony przeciwpożarowej;
 - e) stacjonarne rozdzielnice elektryczne.
2. Do napełniania lub ponownego napełniania urządzeń nie można stosować żadnych odzyskanych fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w sekcji 1 załączników I i II, chyba że zostały one poddane recyklingowi lub regeneracji.
3. Przedsiębiorstwo, które stosuje pojemnik z fluorowanymi gazami cieplarnianymi wymienionymi w sekcji 1 załączników I i II, bezpośrednio przed jego unieszkodliwieniem zapewnia odzysk wszelkich pozostałych w nim gazów w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub zniszczenia.
4. Począwszy od 1 stycznia 2024 r. właściciele budynków i przedsiębiorcy budowlani zapewniają, aby podczas czynności renowacji, odnawiania lub rozbiórki, skutkujących usuwaniem płyt w okładzinach metalowych zawierających pianki z fluorowanymi gazami cieplarnianymi wymienionymi w sekcji 1 załączników I i II unikać w miarę możliwości emisji poprzez odzysk w celu ponownego użycia lub zniszczenie pianek i zawartych w nich gazów. Odzysk przeprowadzają odpowiednio wykwalifikowane osoby fizyczne.
5. Począwszy od 1 stycznia 2024 r. właściciele budynków i przedsiębiorcy budowlani zapewniają, aby podczas czynności renowacji, odnawiania lub rozbiórki skutkujących usuwaniem pianek w płytach laminowanych zainstalowanych we wnękach lub strukturach zabudowanych, które to pianki zawierają fluorowane gazy cieplarniane, wymienione w sekcji 1 załączników I i II, unikać w miarę możliwości emisji poprzez odzysk w celu ponownego użycia lub zniszczenie pianek i zawartych w nich gazów. Odzysk przeprowadzają odpowiednio wykwalifikowane osoby fizyczne.

W przypadku gdy odzysk pianek, o których mowa w akapicie pierwszym, nie jest technicznie wykonalny, właściciel budynku lub przedsiębiorca budowlany sporządza dokumentację potwierdzającą brak możliwości odzysku w danym przypadku. Dokumentację tę przechowuje się przez pięć lat i udostępnia się ją właściwym organom państwa członkowskiego i Komisji na ich wniosek.

6. Operatorzy produktów i urządzeń niewymienionych w ust. 1, 6 i 7, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w sekcji 1 załączników I i II, organizują odzysk tych gazów, o ile nie wykazano, że nie jest on technicznie wykonalny lub wiąże się z nieproporcjonalnymi kosztami. Operatorzy zapewniają, by odzysk został przeprowadzony przez odpowiednio wykwalifikowane osoby fizyczne, tak aby zagwarantować recykling, regenerację lub zniszczenie tych gazów, lub organizują ich zniszczenie bez uprzedniego odzysku.

Odzysk fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w sekcji 1 załączników I i II z urządzeń klimatyzacyjnych w pojazdach drogowych nieobjętych zakresem stosowania dyrektywy 2006/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁴¹ jest przeprowadzany przez odpowiednio wykwalifikowane osoby fizyczne.

Jeśli chodzi o odzysk fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w sekcji 1 załącznika I i II z urządzeń klimatyzacyjnych w pojazdach silnikowych wchodzących w zakres stosowania dyrektywy 2006/40/WE – za odpowiednio wykwalifikowane uznaje się wyłącznie osoby fizyczne posiadające co najmniej zaświadczenie o odbytym szkoleniu zgodnie z art. 10 ust. 2.

7. Fluorowane gazy cieplarniane wymienione w sekcji 1 załącznika I oraz produkty zawierające takie gazy niszczy się wyłącznie za pomocą technologii zatwierdzonych przez strony Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową z 1987 r. („Protokół”) lub za pomocą technologii, których jeszcze nie zatwierdzono, ale są one równoważne pod względem środowiskowym i zgodne z unijnym i krajowym ustawodawstwem w sprawie odpadów oraz z dodatkowymi wymogami wynikającymi z takiego ustawodawstwa.

Inne fluorowane gazy cieplarniane, dla których nie zatwierdzono jeszcze technologii niszczenia, niszczy się wyłącznie za pomocą najbardziej przyjaznych dla środowiska technologii niszczenia, z którymi nie wiążą się nadmierne koszty i które są zgodne z unijnym i krajowym ustawodawstwem w sprawie odpadów oraz spełniają dodatkowe wymogi wynikające z takiego ustawodawstwa.

8. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 32 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie wykazu produktów i urządzeń, w których przypadku odzysk fluorowanych gazów cieplarnianych, wymienionych w sekcji 1 załączników I i II, lub zniszczenie produktów i urządzeń zawierających takie gazy bez wcześniejszego odzysku tych gazów są uważane za osiągalne z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia, określając w odpowiednich przypadkach technologie, które należy stosować.
9. Państwa członkowskie wspierają odzysk, recykling, regenerację i niszczenie fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w sekcji 1 załączników I i II.

⁴¹ Dyrektywa 2006/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. dotycząca emisji z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 70/156/EWG (Dz.U. L 161 z 14.6.2006, s. 12).

Artykuł 9

Systemy odpowiedzialności producenta

Bez uszczerbku dla obowiązującego prawodawstwa Unii państwa członkowskie wspierają tworzenie systemów odpowiedzialności producenta w odniesieniu do odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załącznikach I i II i ich recyklingu, regeneracji lub niszczenia.

Państwa członkowskie informują Komisję o podjętych działaniach.

Artykuł 10

Certyfikacja i szkolenie

1. Państwa członkowskie, na podstawie minimalnych wymogów, o których mowa w ust. 5, ustanawiają lub dostosowują programy certyfikacji, w tym procedury oceny, a także zapewniają dostęp do szkoleń – obejmujących zarówno umiejętności praktyczne, jak i wiedzę teoretyczną – osobom fizycznym wykonującym następujące zadania związane z wykorzystaniem fluorowanych gazów cieplarnianych, wymienionych w sekcji 1 załączników I i II, oraz innych rozwiązań stanowiących alternatywę dla fluorowanych gazów cieplarnianych:
 - a) instalowanie, serwisowanie, konserwacja, naprawa lub likwidacja urządzeń wymienionych w art. 5 ust. 2 lit. a)–g);
 - b) kontrole szczelności, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. a)–f), zgodnie z art. 5 ust. 1;
 - c) odzysk przewidziany w art. 8 ust. 1.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby dostępne były programy szkoleń dla osób fizycznych prowadzących odzysk fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w sekcji 1 załączników I i II z urządzeń klimatyzacyjnych w pojazdach silnikowych wchodzących w zakres stosowania dyrektywy 2006/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁴², zgodnie z ust. 5.
3. Programy certyfikacji i szkoleń przewidziane w ust. 1 i 2 obejmują następujące elementy:
 - a) obowiązujące przepisy i normy techniczne;
 - b) zapobieganie emisjom;
 - c) odzysk fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w sekcji 1 załączników I i II;
 - d) bezpieczne postępowanie z urządzeniami typu i wielkości określonych w danym certyfikacie oraz
 - e) aspekty dotyczące efektywności energetycznej.
4. Certyfikaty przyznawane w ramach programów certyfikacji, o których mowa w ust. 1, są wydawane pod warunkiem, że kandydat pomyślnie przeszedł procedurę oceny ustanowioną zgodnie z ust. 1, 3 i 5.

⁴²

Dyrektywa 2006/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. dotycząca emisji z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 70/156/EWG (Dz.U. L 161 z 14.6.2006, s. 12).

5. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych minimalne wymogi w zakresie programów certyfikacji i zaświadczeń o odbytym szkoleniu. Te minimalne wymogi określają dla każdego rodzaju urządzeń, o których mowa w ust. 1 i 2, wymagane umiejętności praktyczne i wiedzę teoretyczną, w stosownych przypadkach, zachowując rozróżnienie między różnymi czynnościami, które mają zostać uwzględnione oraz rodzajami certyfikatów lub zaświadczeń, a także warunki wzajemnego uznawania certyfikatów i zaświadczeń o odbytym szkoleniu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.
6. Państwa członkowskie ustanawiają lub dostosowują programy certyfikacji na podstawie minimalnych wymogów, o których mowa w ust. 5, dla przedsiębiorstw prowadzących instalowanie, serwisowanie, konserwację, naprawę lub likwidację urządzeń wymienionych w art. 5 ust. 2 lit. a)–f), zawierających fluorowane gazy cieplarniane wymienione w sekcji 1 załączników I i II, a także inne odpowiednie rozwiązania alternatywne dla fluorowanych gazów cieplarnianych na rzecz innych stron.
7. Istniejące certyfikaty i zaświadczenia o odbytym szkoleniu wydane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 517/2014 pozostają ważne, zgodnie z warunkami, na których zostały pierwotnie wydane.
8. Do dnia 1 stycznia [*Urząd Publikacji, należy wstawić datę = rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia*] państwa członkowskie powiadamiają Komisję o programach certyfikacji i szkoleń.

Państwa członkowskie uznają certyfikaty i zaświadczenia o odbytym szkoleniu wydane w innym państwie członkowskim zgodnie z niniejszym artykułem. Państwa członkowskie nie ograniczają swobody świadczenia usług lub swobody przedsiębiorczości z powodu wydania certyfikatu w innym państwie członkowskim.
9. Komisja może ustalić w drodze aktów wykonawczych format powiadomienia, o których mowa w ust. 8. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.
10. Każde przedsiębiorstwo, które zleca czynność, o której mowa w ust. 1, innemu przedsiębiorstwu, podejmuje uzasadnione działania służące upewnieniu się, że to inne przedsiębiorstwo posiada certyfikaty niezbędne do wymaganych czynności, o których mowa w ust. 1.
11. W przypadku gdy obowiązki określone w niniejszym artykule odnoszące się do zapewniania certyfikacji i szkoleń nakładałyby nieproporcjonalne obciążenia na państwo członkowskie z powodu niskiej liczby jego ludności i – w związku z tym – z powodu braku popytu na takie szkolenia i certyfikację, obowiązek ten można wypełnić poprzez uznanie certyfikatów wydanych w innych państwach członkowskich.

Państwa członkowskie korzystające z niniejszego ustępu informują Komisję, która informuje inne państwa członkowskie.
12. Niniejszy artykuł nie uniemożliwia państwom członkowskim ustanawiania kolejnych programów certyfikacji i szkoleń w odniesieniu do urządzeń innych niż te, o których mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ III

OGRANICZENIA I KONTROLA STOSOWANIA

Artykuł 11

Ograniczenia w zakresie wprowadzania do obrotu i sprzedaży

1. Wprowadzanie do obrotu produktów i urządzeń, w tym ich części, wymienionych w załączniku IV, z wyłączeniem sprzętu wojskowego, jest zakazane od dnia określonego w tym załączniku, przy dokonaniu w stosownych przypadkach rozróżnienia w zależności od typu lub współczynnika globalnego ocieplenia gazów.

Produkty i urządzenia wprowadzone do obrotu niezgodnie z prawem po upływie terminu, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie mogą być następnie wykorzystywane, dostarczane ani udostępniane innym osobom w Unii za opłatą lub nieodpłatnie, ani też wywożone. Takie produkty i urządzenia mogą być przechowywane lub transportowane tylko w celu ich późniejszego unieszkodliwienia i odzysku gazu przed ich unieszkodliwieniem zgodnie z art. 8.

Po upływie dwóch lat od poszczególnych terminów wymienionych w załączniku IV dalsze dostarczanie lub udostępnianie innym stronom w Unii, za opłatą lub nieodpłatnie, produktów lub urządzeń wprowadzonych do obrotu zgodnie z prawem przed upływem terminu, o którym mowa w akapicie pierwszym, jest dozwolone tylko wtedy, gdy istnieją dowody na to, że produkt lub urządzenie zostały wprowadzone do obrotu zgodnie z prawem przed upływem odnośnego terminu.

2. Zakaz określony w ust. 1 akapit pierwszy nie ma zastosowania do urządzeń, w odniesieniu do których w wymogach dotyczących ekoprojektu przyjętych na podstawie dyrektywy 2009/125/WE określono, że ze względu na wyższą efektywność energetyczną w trakcie ich eksploatacji emisje ekwiwalentu CO₂ w całym ich cyklu eksploatacyjnym będą niższe od emisji z podobnych urządzeń, które spełniają odpowiednie wymogi dotyczące ekoprojektu.
3. Oprócz zakazu wprowadzenia do obrotu, o którym mowa w pkt 1 załącznika IV zakazuje się przywozu, wprowadzenia do obrotu, wszelkich późniejszych dostaw lub udostępniania innym podmiotom w Unii za opłatą lub nieodpłatnie, użytkowania lub wywozu pustych, całkowicie lub częściowo napełnionych, nienadających się do ponownego napełnienia pojemników przeznaczonych do fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w sekcji I załączników I i II. Takie pojemniki mogą być przechowywane lub transportowane wyłącznie w celu ich późniejszego unieszkodliwienia. Zakaz ten nie ma zastosowania do pojemników wykorzystywanych do celów laboratoryjnych lub analitycznych.

Ustęp ten ma zastosowanie do:

- a) pojemników, które nie mogą być ponownie napełnione bez przystosowania do tego celu (nienadające się do ponownego napełnienia) oraz
 - b) pojemników, które mogą być ponownie napełnione, ale są przedmiotem przywozu lub zostały wprowadzane do obrotu bez uprzedniego zapewnienia, że można je zwrócić do ponownego napełnienia.
4. W następstwie uzasadnionego wniosku właściwego organu państwa członkowskiego i uwzględniając cele niniejszego rozporządzenia, Komisja może wyjątkowo,

w drodze aktów wykonawczych, zezwolić na zwolnienie trwające maksymalnie cztery lata, umożliwiające wprowadzanie do obrotu produktów i urządzeń wymienionych w załączniku IV, w tym ich części, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest od nich zależne, w przypadku gdy zostanie wykazane, że:

- a) w odniesieniu do szczególnego produktu lub urządzenia lub do szczególnej kategorii produktów lub urządzeń nie są dostępne rozwiązania alternatywne lub nie można ich stosować ze względów technicznych lub bezpieczeństwa lub
- b) zastosowanie rozwiązań alternatywnych, które są wykonalne technicznie i bezpieczne, wiązałoby się z nieproporcjonalnymi kosztami.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

5. Wyłącznie przedsiębiorstwa posiadające certyfikat wymagany na podstawie art. 10 ust. 1 lit. a) lub zaświadczenie o odbytym szkoleniu wymagane na podstawie art. 10 ust. 2 bądź przedsiębiorstwa, które zatrudniają osoby posiadające taki certyfikat lub zaświadczenie o odbytym szkoleniu, mają prawo nabyć fluorowane gazy cieplarniane wymienione w sekcji 1 załączników I i II w celu przeprowadzenia instalowania, serwisowania, konserwacji lub naprawy urządzeń, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. a)–g) oraz w art. 10 ust. 2, które zawierają takie gazy lub których działanie jest od nich zależne.

Niniejszy ustęp nie stoi na przeszkodzie temu, aby nieposiadające certyfikatu przedsiębiorstwa, które nie wykonują tego rodzaju czynności, dokonywały zbiórki, transportowania lub dostarczania fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w sekcji 1 załączników I i II.

6. Niehermetycznie zamknięte urządzenia napełnione fluorowanymi gazami cieplarnianymi wymienionymi w sekcji 1 załączników I i II mogą być sprzedawane użytkownikowi końcowemu wyłącznie w przypadku, gdy przedstawione zostaną dowody, że instalowanie ma być przeprowadzone przez przedsiębiorstwo certyfikowane zgodnie z art. 10.

Artykuł 12

Etykietowanie oraz informacje dotyczące produktów i urządzeń

1. Następujące produkty i urządzenia, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załącznikach I i II, lub których działanie jest uzależnione od tych gazów, mogą być wprowadzane do obrotu wyłącznie, jeżeli zostaną opatrzone etykietą:
- a) urządzenia chłodnicze;
 - b) urządzenia klimatyzacyjne;
 - c) pompy ciepła;
 - d) urządzenia ochrony przeciwpożarowej;
 - e) rozdzielnice elektryczne;
 - f) dozowniki aerozoli, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane, w tym inhalatory ciśnieniowe z dozownikiem;

- g) wszystkie pojemniki na fluorowane gazy cieplarniane;
 - h) rozpuszczalniki na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych;
 - i) organiczne obiegi Rankine'a;
2. Produkty lub urządzenia objęte zwolnieniem, o którym mowa w art. 11 ust. 4, muszą być opatrzone odpowiednią etykietą i zawierać informację, że te produkty lub urządzenia mogą być stosowane wyłącznie do celów, do jakich zwolnienie na podstawie tego artykułu zostało przyznane.
3. Etykieta wymagana na podstawie ust. 1 zawiera następujące informacje:
- a) wskazanie, że produkt lub urządzenie zawiera fluorowane gazy cieplarniane lub że jego działanie jest zależne od tych gazów;
 - b) przyjęte oznakowanie przemysłowe dla danych fluorowanych gazów cieplarnianych lub, jeżeli brak takiego oznakowania, nazwę chemiczną;
 - c) od 1 stycznia 2017 r. – wyrażoną wagowo i jako ekwiwalent CO₂ ilość fluorowanych gazów cieplarnianych zawartych w produkcie lub urządzeniu lub ilość fluorowanych gazów cieplarnianych, dla jakiej urządzenie jest zaprojektowane, oraz współczynnik globalnego ocieplenia tych gazów.

Etykieta zawiera w stosowanych przypadkach następujące informacje:

- a) informację, że fluorowane gazy cieplarniane znajdują się w hermetycznie zamkniętym urządzeniu;
 - b) informację, że zbadany poziom wycieków rozdzielnicy elektrycznej jest mniejszy niż 0,1 % rocznie, zgodnie ze specyfikacją techniczną producenta.
4. Etykieta wymagana na podstawie ust. 1 musi być wyraźnie czytelna i nieusuwalna oraz umieszczona:
- a) w pobliżu wejść serwisowych przeznaczonych do napełniania lub odzysku fluorowanego gazu cieplarnianego lub
 - b) na tej części produktu lub urządzenia, która zawiera fluorowany gaz cieplarniany.

Etykietę sporządza się w językach urzędowych państwa członkowskiego, w którym towar ma być wprowadzany do obrotu.

5. Pianki i przedmieszki poliolowe, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załącznikach I i II, są wprowadzane do obrotu jedynie w przypadku, gdy fluorowane gazy cieplarniane są określone na etykiecie za pomocą przyjętego oznakowania przemysłowego lub, w przypadku braku takiego oznakowania, za pomocą nazwy chemicznej. Na etykiecie wyraźnie wskazuje się, że pianka lub przedmieszka poliolowa zawierają fluorowane gazy cieplarniane. W przypadku płyt spienionych informacje te umieszcza się na płytach w sposób widoczny i nieusuwalny.
6. Regenerowane lub pochodzące z recyklingu fluorowane gazy cieplarniane muszą być opatrzone etykietą ze wskazaniem, że dana substancja została zregenerowana lub pochodzi z recyklingu, z informacją o numerze partii oraz nazwie i adresie znajdującego się na terenie Unii zakładu, w którym dokonano regeneracji lub poddano recyklingowi.

7. Fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I wprowadzane do obrotu w celu zniszczenia muszą być opatrzone etykietą ze wskazaniem, że zawartość pojemnika może być wyłącznie zniszczona.
 8. Fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I i przeznaczone do bezpośredniego wywozu muszą być opatrzone etykietą ze wskazaniem, że zawartość pojemnika może być wyłącznie poddana bezpośrednio wywozowi.
 9. Fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I i wprowadzane do obrotu w celu stosowania w sprzęcie wojskowym muszą być opatrzone etykietą ze wskazaniem, że zawartość pojemnika może być zastosowana wyłącznie do tego celu.
 10. Fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załącznikach I i II oraz wprowadzane do obrotu w celu trawienia materiałów półprzewodnikowych lub czyszczenia komór do wytrącania z fazy gazowej pozostałości substancji chemicznych w sektorze produkcji półprzewodników muszą być opatrzone etykietą ze wskazaniem, że zawartość pojemnika może być zastosowana wyłącznie do tego celu.
 11. Fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I i wprowadzane do obrotu w celu stosowania jako substrat muszą być opatrzone etykietą ze wskazaniem, że zawartość pojemnika może być zastosowana wyłącznie jako substrat.
 12. Fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I i wprowadzane do obrotu w celu produkcji inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem do celów podawania składników farmaceutycznych muszą być opatrzone etykietą ze wskazaniem, że zawartość pojemnika może być zastosowana wyłącznie do tego celu.
 13. W przypadku wodorofluorowęglowodorów etykieta, o której mowa w ust. 7–11, musi być opatrzona wskazaniem „wyłączone z kontyngentu na podstawie rozporządzenia (UE) nr .../... [Urząd Publikacji: należy dodać odesłanie do rozporządzenia]”.
- W razie braku wymogów dotyczących etykietowania, o których mowa w akapicie pierwszym i w ust. 7–11, wodorofluorowęglowodory podlegają wymogom systemu kontyngentów zgodnie z art. 16 ust. 1.
14. W przypadkach, o których mowa w pkt 3, 8, 18 lit. b) i c) oraz pkt 19 i 20 załącznika IV, produkty muszą być opatrzone etykietą ze wskazaniem, że mogą być wykorzystane wyłącznie wtedy, gdy wymagają tego określone normy bezpieczeństwa. W przypadkach, o których mowa w pkt 20 i 22 załącznika IV, produkty muszą być opatrzone etykietą ze wskazaniem, że mogą być wykorzystane wyłącznie wtedy, gdy wymagają tego określone zastosowania medyczne.
 15. Informacje, o których mowa w ust. 3 i 5 umieszcza się w instrukcjach obsługi danych produktów i urządzeń.
- W przypadku produktów i urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załącznikach I i II o współczynniku globalnego ocieplenia wynoszącym co najmniej 150, informacje te umieszcza się również w tekstach wykorzystywanych w reklamach.
16. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustalić format etykiet, o których mowa w ust. 1 i ust. 4–14. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.
 17. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 32 aktów delegowanych zmieniających wymogi dotyczące etykietowania określone w ust. 4–14,

w stosownych przypadkach, w świetle rozwoju aspektów komercyjnych lub technicznych.

Artykuł 13

Kontrola stosowania

1. Zabrania się stosowania heksafluorku siarki w procesie odlewania ciśnieniowego magnezu i w recyklingu stopów magnezu odlewanych ciśnieniowo.
2. Zabrania się stosowania heksafluorku siarki do napełniania opon pojazdów.
3. Od 1 stycznia 2024 r. zabrania się stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I o współczynniku globalnego ocieplenia wynoszącym co najmniej 2 500, do serwisowania lub konserwacji urządzeń chłodniczych.

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do sprzętu wojskowego lub urządzeń przeznaczonych do zastosowań służących schładzaniu produktów do temperatur poniżej -50 °C.

Zakaz, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie ma zastosowania do następujących kategorii fluorowanych gazów cieplarnianych do 1 stycznia 2030 r.:

- a) zregenerowanych fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I o współczynniku globalnego ocieplenia wynoszącym co najmniej 2 500, stosowanych do konserwacji lub serwisowania istniejących urządzeń chłodniczych, o ile zostały one opatrzone etykietą zgodnie z art. 12 ust. 6;
- b) poddanych recyklingowi fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I o współczynniku globalnego ocieplenia wynoszącym co najmniej 2 500, stosowanych do konserwacji lub serwisowania istniejących urządzeń chłodniczych, o ile zostały one odzyskane z takich urządzeń. Takie gazy poddane recyklingowi mogą być stosowane tylko przez przedsiębiorstwo, które przeprowadziło ich odzysk w ramach konserwacji lub serwisowania, lub przedsiębiorstwo, dla którego odzysk przeprowadzono w ramach konserwacji lub serwisowania.

Zakaz, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie ma zastosowania do urządzeń chłodniczych, w odniesieniu do których zezwolono na zwolnienie zgodnie z art. 11 ust. 4.

4. Od 1 stycznia 2026 r. stosowanie desfluranu jako wziewnego środka znieczulającego jest zabronione, z wyjątkiem sytuacji, gdy takie zastosowanie jest ściśle wymagane, a z przyczyn medycznych nie można zastosować żadnego innego środka znieczulającego. Użytkownik przedstawia na żądanie właściwemu organowi państwa członkowskiego i Komisji dowody dotyczące uzasadnienia medycznego.

ROZDZIAŁ IV

HARMONOGRAM PRODUKCJI I OGRANICZANIE IŁOŚCI WODOROFLUOROWĘGLOWODORÓW WPROWADZANYCH DO OBROTU

Artykuł 14

Produkcja wodorofluorowęgłowodorów

1. Produkcja wodorofluorowęgłowodorów jest dozwolona w zakresie, w jakim Komisja przyznała producentom prawa do produkcji, jak określono w niniejszym artykule.
2. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyznaje prawa do produkcji na podstawie załącznika V producentom, którzy produkowali wodorofluorowęgłowodory w 2022 r., w oparciu o dane przekazane na podstawie art. 19 rozporządzenia (UE) nr 517/2014. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z art. 34 ust. 2.
3. Na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – zmienić akty wykonawcze, o których mowa w ust. 2, w celu przyznania dodatkowych praw do produkcji producentom, o których mowa w ust. 2, lub wszelkim innym przedsiębiorstwom mającym siedzibę w Unii, przy jednoczesnym przestrzeganiu limitów produkcji obowiązujących w danym państwie członkowskim na podstawie Protokołu. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z art. 34 ust. 2.
4. Trzy lata po przyjęciu aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 2, a następnie co trzy lata Komisja dokonuje przeglądu tych aktów wykonawczych i w razie potrzeby wprowadza w nich zmiany, uwzględniając zmiany praw do produkcji na podstawie art. 15 w okresie poprzednich trzech lat. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z art. 34 ust. 2.

Artykuł 15

Przenoszenie i udzielanie zezwoleń w zakresie praw do produkcji na potrzeby racjonalizacji przemysłowej

1. W celu racjonalizacji przemysłowej w danym państwie członkowskim producenci mogą przenieść w całości lub w części swoje prawa do produkcji na inne przedsiębiorstwo w tym państwie członkowskim, pod warunkiem przestrzegania limitów produkcji określonych przez strony Protokołu. Komisja i odpowiednie właściwe organy zatwierdzają takie przeniesienie, którego dokonuje się za pośrednictwem portalu fluorowanych gazów cieplarnianych.
2. W celu racjonalizacji przemysłowej między państwami członkowskimi Komisja może, w porozumieniu zarówno z właściwym organem państwa członkowskiego, w którym zlokalizowana jest właściwa produkcja prowadzona przez danego producenta, jak i właściwym organem państwa członkowskiego, w którym dostępne są prawa do przekroczenia produkcji, zezwolić temu producentowi za pośrednictwem portalu fluorowanych gazów cieplarnianych na przekroczenie jego produkcji, o której mowa w art. 14 ust. 2, o określoną wielkość, z uwzględnieniem warunków określonych w Protokole.

3. Komisja może, w porozumieniu zarówno z właściwym organem państwa członkowskiego, w którym zlokalizowana jest właściwa produkcja prowadzona przez danego producenta, jak i właściwym organem zainteresowanego państwa trzeciego będącego stroną Protokołu, zezwolić producentowi na połączenie obliczonych poziomów produkcji, o których mowa w art. 14 ust. 2, z obliczonymi poziomami produkcji dozwolonymi producentowi w państwie trzecim będącym stroną Protokołu, zgodnie z Protokołem i krajowymi przepisami tego producenta, w celu racjonalizacji przemysłowej z państwem trzecim będącym stroną Protokołu, pod warunkiem że połączone obliczone poziomy produkcji dwóch producentów nie prowadzą do przekroczenia praw do produkcji przewidzianych protokołem montrealским oraz że przestrzegane są odpowiednie przepisy krajowe.

Artykuł 16

Ograniczanie ilości wodorofluorowęglowodorów wprowadzanych do obrotu

1. Wprowadzanie do obrotu wodorofluorowęglowodorów jest dozwolone wyłącznie w zakresie, w jakim Komisja przydzieliła producentom i importerom kontyngenty zgodnie z art. 17.
- Producenci i importerzy zapewniają, aby wprowadzane przez nich do obrotu ilości wodorofluorowęglowodorów nie przekraczały odpowiednich kontyngentów udostępnionych im w chwili wprowadzania do obrotu.
2. Ustęp 1 nie ma zastosowania do wodorofluorowęglowodorów:
- a) przywożonych do Unii w celu zniszczenia;
 - b) stosowanych przez producenta jako substrat lub dostarczanych przedsiębiorstwom bezpośrednio przez producenta lub importera w celu stosowania jako substrat;
 - c) dostarczanych przedsiębiorstwom bezpośrednio przez producenta lub importera w celu wywozu z Unii, które nie są zawarte w produktach lub urządzeniach, w przypadku gdy te wodorofluorowęglowodory nie są następnie udostępniane żadnej innej stronie w obrębie Unii, przed wywozem;
 - d) dostarczanych bezpośrednio przez producenta lub importera do celu stosowania w sprzęcie wojskowym;
 - e) dostarczanych bezpośrednio przez producenta lub importera przedsiębiorstwu stosującemu je do trawienia materiałów półprzewodnikowych lub czyszczenia komór do wytrącania z fazy gazowej pozostałości substancji chemicznych w sektorze produkcji półprzewodników;
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 32 w celu zmiany ust. 2 i wyłączenia wodorofluorowęglowodorów z wymogu dotyczącego kontyngentów ustanowionego w ust. 1 zgodnie z decyzjami stron Protokołu.
4. W następstwie uzasadnionego wniosku właściwego organu państwa członkowskiego i uwzględniając cele niniejszego rozporządzenia, Komisja może wyjątkowo, w drodze aktów wykonawczych, zezwolić na zwolnienie trwające maksymalnie cztery lata, wyłączające z wymogu dotyczącego kontyngentów ustanowionego w ust. 1 wodorofluorowęglowodory do użycia w szczególnych zastosowaniach lub szczególne kategorie produktów lub urządzeń, w przypadku gdy we wniosku zostanie wykazane, że:

- a) w przypadku tych szczególnych zastosowań, produktów lub urządzeń nie są dostępne rozwiązania alternatywne lub nie można ich stosować ze względów technicznych lub bezpieczeństwa oraz
- b) nie można zapewnić wystarczających dostaw wodorofluorowęglowodorów bez poniesienia nieproporcjonalnych kosztów.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

- 5. Emisję wodorofluorowęglowodorów podczas produkcji uważa się za wprowadzoną do obrotu w roku, w którym nastąpiła.
- 6. Niniejszy artykuł oraz art. 17, 20–29 i 31 stosuje się również do wodorofluorowęglowodorów zawartych w przedmieszkach poliolowych.

Artykuł 17

Określenie wartości odniesienia i przydział kontyngentów na wprowadzanie wodorofluorowęglowodorów do obrotu

- 1. Do 31 października [*Urząd Publikacji Unii Europejskiej: należy wstawić rok rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*], a następnie co trzy lata Komisja określa wartości odniesienia dla producentów i importerów, zgodnie z załącznikiem VII, dotyczące wprowadzania wodorofluorowęglowodorów do obrotu.

Komisja określa te wartości odniesienia dla wszystkich importerów i producentów, którzy przywozili lub produkowali wodorofluorowęglowodory w ciągu poprzednich trzech lat, w drodze aktu wykonawczego określającego wartości odniesienia dla wszystkich importerów i producentów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

- 2. Importer lub producent może powiadomić Komisję o trwałym przejęciu lub nabyciu części jego działalności, o której mowa w niniejszym artykule, co skutkuje zmianą przypisania wartości odniesienia tego importera lub producenta i ich następców prawnych.

W tym celu Komisja może zażądać odpowiedniej dokumentacji. Dostosowane wartości odniesienia udostępnia się w portalu fluorowanych gazów cieplarnianych.

- 3. Do 1 kwietnia [*Urząd Publikacji Unii Europejskiej: należy wstawić rok rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*], a następnie co trzy lata, producenci i importerzy mogą składać za pośrednictwem portalu fluorowanych gazów cieplarnianych deklarację dotyczącą otrzymania kontyngentów z rezerwy, o których mowa w załączniku VIII.
- 4. Do 31 grudnia [*Urząd Publikacji Unii Europejskiej: należy wstawić rok rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*], a następnie co trzy lata, Komisja przydziela każdemu producentowi i importerowi kontyngenty na wprowadzanie wodorofluorowęglowodorów do obrotu na podstawie załącznika VIII. Importerów i producentów powiadamia się o kontyngentach za pośrednictwem portalu fluorowanych gazów cieplarnianych.
- 5. Warunkiem przydziału kontyngentów jest zapłacenie kwoty należnej, która wynosi trzy euro za każdą tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla w ramach kontyngentu, który

ma zostać przydzielony. Importerów i producentów powiadamia się za pośrednictwem portalu fluorowanych gazów cieplarnianych o całkowitej kwocie należnej za obliczony dla nich przydział maksymalnego kontyngentu na następny rok kalendarzowy oraz o terminie dokonania płatności. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – określić warunki i szczegółowe ustalenia dotyczące płatności należnej kwoty. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

Importerzy i producenci mogą zapłacić tylko za część proponowanego im obliczonego przydziału maksymalnego kontyngentu. W takim przypadku tym importerom i producentom przydziela się kontyngent odpowiadający płatności dokonanej w ustalonym terminie.

Komisja nieodpłatnie dokonuje ponownego rozdzielenia kontyngentów, za które nie dokonano płatności w ustalonym terminie, wyłącznie na rzecz tych importerów i producentów, którzy zapłacili całkowitą kwotę należną za ich obliczony przydział maksymalnego kontyngentu, o którym mowa w akapicie pierwszym, i którzy złożyli deklarację, o której mowa w ust. 3. Rozdziału tego dokonuje się na podstawie udziału każdego importera lub producenta w sumie wszystkich obliczonych maksymalnych kontyngentów proponowanych tym importerom i producentom i w pełni przez nich opłaconych.

Komisja ma prawo nie przydzielić w całości maksymalnej ilości, o której mowa w załączniku VII, lub przydzielić dodatkowe kontyngenty, na wypadek problemów z realizacją w okresie objętym przydziałem.

6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 32 w celu zmiany ust. 5 w odniesieniu do kwot należnych za przydział kontyngentów oraz mechanizmu przydziału pozostałych kontyngentów, jeżeli jest to konieczne, aby zapobiec poważnym zakłóceniom na rynku wodorofluorowęglowodorów lub jeżeli mechanizm nie spełnia swojego celu i powoduje niepożądane lub niezamierzone skutki.
7. Dochody wygenerowane z kwoty z tytułu przydziału kontyngentu stanowią zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046. Dochody te przeznacza się na program LIFE i dział 7 wieloletnich ram finansowych (Europejska administracja publiczna), aby pokryć koszty personelu zewnętrznego zajmującego się zarządzaniem przydziałem kontyngentów, usługami informatycznymi i systemami wydawania licencji w celu wdrożenia niniejszego rozporządzenia i zapewnienia przestrzegania Protokołu. Wszelkie dochody pozostające po pokryciu tych kosztów wprowadza się do budżetu ogólnego.

Artykuł 18

Warunki rejestracji i otrzymywania przydziałów kontyngentów

1. Kontyngenty przydziela się wyłącznie producentom lub importerom, którzy mają siedzibę na terytorium Unii lub którzy wyznaczyli wyłącznego przedstawiciela mającego siedzibę na terytorium Unii, który ponosi pełną odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia. Wyłącznym przedstawicielem

może być przedstawiciel wyznaczony na podstawie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁴³.

2. Jedynie importerzy i producenci, którzy mają doświadczenie w prowadzeniu działalności handlowej związanej z chemikaliami przez trzy kolejne lata przed okresem objętym przydziałem kontyngentu, mogą złożyć deklarację, o której mowa w art. 17 ust. 3, lub otrzymać przydział kontyngentu na tej podstawie zgodnie z art. 17 ust. 4. Importerzy i producenci przedkładają Komisji, na jej wniosek, dowody potwierdzające ten fakt.
3. W celu rejestracji w portalu fluorowanych gazów cieplarnianych importerzy i producenci podają adres siedziby przedsiębiorstwa, pod którym prowadzą działalność. Pod tym samym adresem może być zarejestrowane tylko jedno przedsiębiorstwo.

Do celów złożenia deklaracji dotyczącej kontyngentów na podstawie art. 17 ust. 3 i otrzymania przydziału kontyngentu na podstawie art. 17 ust. 4 oraz do celów określenia wartości odniesienia na podstawie art. 17 ust. 1 wszystkie przedsiębiorstwa mające tego samego beneficjenta rzeczywistego uznaje się za jedno przedsiębiorstwo. Tylko to jedno przedsiębiorstwo, które zostało wpisane do rejestru jako pierwsze, jest uprawnione do wartości odniesienia na podstawie art. 17 ust. 1 oraz do przydziału kontyngentu na podstawie art. 17 ust. 4, chyba że beneficjent rzeczywisty wskaże inaczej.

Artykuł 19

Fabryczne napełnianie urządzeń wodorofluorowęglowodorami

1. Urządzenia chłodnicze, klimatyzacyjne i pompy ciepła napełnione wodorofluorowęglowodorami są wprowadzane do obrotu wyłącznie w przypadku, gdy wodorofluorowęglowodory, którymi napełnione są te urządzenia, są wliczone do systemu kontyngentów, o którym mowa w niniejszym rozdziale.
2. Przy wprowadzaniu do obrotu fabrycznie napełnionych urządzeń, o których mowa w ust. 1, producenci i importerzy urządzeń zapewniają, aby przestrzeganie ust. 1 było w pełni udokumentowane, i sporządzają w tym względzie deklarację zgodności. Sporządzając deklarację zgodności, producenci i importerzy urządzeń przyjmują odpowiedzialność za przestrzeganie niniejszego ustępu i ust. 1. Producenci i importerzy urządzeń przechowują tę dokumentację oraz deklarację zgodności przez co najmniej pięć lat po wprowadzeniu danego urządzenia do obrotu oraz udostępniają je na żądanie właściwych organów państw członkowskich i Komisji.
3. W przypadku gdy wodorofluorowęglowodory zawarte w urządzeniach, o których mowa w ust. 1, nie zostały wprowadzone do obrotu przed napełnieniem urządzeń, importerzy tych urządzeń zapewniają, aby do 30 kwietnia [*Urząd Publikacji Unii Europejskiej: należy wstawić rok rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*], a następnie co roku, dokładność dokumentacji, deklaracji zgodności

⁴³ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1)

i prawdziwość ich sprawozdań na podstawie art. 26 była potwierdzana w odniesieniu do poprzedniego roku kalendarzowego na wystarczającym poziomie pewności przez niezależnego audytora zarejestrowanego w portalu fluorowanych gazów cieplarnianych.

Niezależny audytor musi być:

- a) akredytowany na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁴⁴ lub
 - b) akredytowany do celów weryfikacji sprawozdań finansowych zgodnie z ustawodawstwem danego państwa członkowskiego.
4. Komisja określa – w drodze aktów wykonawczych – szczegółowe warunki dotyczące deklaracji zgodności, o której mowa w ust. 2, weryfikacji prowadzonej przez niezależnego audytora i akredytacji weryfikatorów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.
 5. Importerzy urządzeń, o których mowa w ust. 1, którzy nie mają siedziby w Unii, wyznaczają wyłącznego przedstawiciela mającego siedzibę na terytorium Unii, który ponosi pełną odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia. Wyłącznym przedstawicielem może być przedstawiciel wyznaczony na podstawie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.
 6. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do przedsiębiorstw wprowadzających do obrotu wodorofluorowęglowodory w ilości mniejszej niż 100 ton ekwiwalentu dwutlenku węgla rocznie, zawartych w urządzeniach, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 20

Portal fluorowanych gazów cieplarnianych

1. Komisja ustanawia elektroniczny system zarządzania systemem kontyngentów, wydawania pozwoleń na przywóz i wywóz oraz sprawozdawczości i zapewnia jego funkcjonowanie („portal fluorowanych gazów cieplarnianych”).
2. Komisja zapewnia wzajemne połączenie portalu fluorowanych gazów cieplarnianych z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel za pośrednictwem unijnego systemu jednego okienka w dziedzinie cel służącego do wymiany świadectw ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr .../... [*pełne odniesienie zostanie zamieszczone po przyjęciu niniejszego rozporządzenia*].
3. Państwa członkowskie zapewniają wzajemne połączenie swoich krajowych środowisk jednego okienka w dziedzinie cel z unijnym systemem jednego okienka w dziedzinie cel służącym do wymiany świadectw w celu wymiany informacji z portalem fluorowanych gazów cieplarnianych.
4. Przedsiębiorstwa muszą posiadać ważną rejestrację w portalu fluorowanych gazów cieplarnianych przed przywozem lub wywozem fluorowanych gazów cieplarnianych oraz produktów i urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane lub których funkcjonowanie jest zależne od tych gazów, z wyjątkiem przypadków czasowego składowania oraz następujących działań:

⁴⁴ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

- a) złożenia deklaracji zgodnie z art. 17 ust. 3;
- b) otrzymania przydziału kontyngentu do celów wprowadzanie do obrotu wodorofluorowęglowodórów zgodnie z art. 17 ust. 4 lub dokonania lub otrzymania przeniesienia kontyngentu zgodnie z art. 21 ust. 1 lub dokonania lub otrzymania upoważnienia do wykorzystania kontyngentu zgodnie z art. 21 ust. 2 lub przekazania tego upoważnienia do wykorzystania kontyngentu zgodnie z art. 21 ust. 3;
- c) dostarczania lub otrzymywania wodorofluorowęglowodórów do celów wymienionych w art. 16 ust. 2 lit. a)–e);
- d) prowadzenia działalności wymagającej sprawozdawczości na podstawie art. 26;
- e) otrzymywania praw do produkcji na podstawie art. 14 oraz dokonywania lub otrzymywania przeniesienia i udzielania zezwoleń w zakresie praw do produkcji, o których mowa w art. 15;
- f) weryfikacji sprawozdań, o których mowa w art. 19 ust. 3 i art. 26 ust. 8.

Rejestracja jest ważna dopiero po zatwierdzeniu jej przez Komisję i tak długo, jak długo nie zostanie zawieszona lub uchylona przez Komisję lub wycofana przez dane przedsiębiorstwo.

- 5. Ważna rejestracja w portalu fluorowanych gazów cieplarnianych w momencie przywozu lub wywozu stanowi pozwolenie wymagane na mocy art. 22.
- 6. Komisja, w niezbędnym zakresie – w drodze aktów wykonawczych – zapewnia sprawne funkcjonowanie portalu fluorowanych gazów cieplarnianych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.
- 7. Właściwe organy, w tym organy celne, państw członkowskich mają dostęp do portalu fluorowanych gazów cieplarnianych, aby umożliwić wdrożenie odpowiednich wymogów i kontroli. Dostęp organów celnych do portalu fluorowanych gazów cieplarnianych zapewnia się za pośrednictwem unijnego środowiska jednego okienka w dziedzinie cel.

Komisja i właściwe organy państw członkowskich zapewniają poufność danych zawartych w portalu fluorowanych gazów cieplarnianych.

- 8. Wszelkie wnioski importerów i producentów o korektę informacji zarejestrowanych przez nich w portalu fluorowanych gazów cieplarnianych, dotyczące przeniesień kontyngentów, o których mowa w art. 21 ust. 1, upoważnień do wykorzystania kontyngentów, o których mowa w art. 21 ust. 2, lub przekazywania upoważnień, o którym mowa w art. 21 ust. 3, bez zbędnej zwłoki przekazuje się Komisji za zgodą wszystkich przedsiębiorstw uczestniczących w transakcji, najpóźniej do 31 marca roku następującego po roku, w którym zarejestrowano przeniesienie kontyngentu lub upoważnienie do wykorzystania kontyngentu, i uzasadnia się je dowodami potwierdzającymi, że chodzi o błąd pisarski.

Niezależnie od warunków określonych w akapicie pierwszym, wnioski o korektę danych mające negatywny wpływ na uprawnienia innych importerów i producentów, którzy nie są zaangażowani w transakcję podstawową, są odrzucane.

Artykuł 21

Przenoszenie kontyngentów i upoważnienie do wykorzystania kontyngentów do wprowadzenia do obrotu wodorofluorowęglowodorów w przywożonych urządzeniach

1. Każdy producent lub importer, dla którego ustalono wartość odniesienia na podstawie art. 17 ust. 1, może przenieść w portalu fluorowanych gazów cieplarnianych swój przydział kontyngentu na podstawie art. 17 ust. 4 w całości lub w części na rzecz innego producenta lub importera w Unii lub innego producenta lub importera, który jest reprezentowany w Unii przez wyłącznego przedstawiciela, o którym mowa w art. 18 ust. 1.

Przeniesionego kontyngentu, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie można przenieść po raz drugi.
2. Każdy producent lub importer, dla którego ustalono wartość odniesienia na podstawie art. 17 ust. 1, może upoważnić na portalu fluorowanych gazów cieplarnianych przedsiębiorstwo w Unii lub przedsiębiorstwo reprezentowane w Unii przez wyłącznego przedstawiciela, o którym mowa w art. 19 ust. 5, do wykorzystania w całości lub w części swojego kontyngentu do celów przywozu fabrycznie napełnionych urządzeń, o których mowa w art. 19.

Przedmiotowe ilości wodorofluorowęglowodorów uznaje się za wprowadzone do obrotu przez upoważniającego producenta lub importera w momencie udzielenia upoważnienia.
3. Każde przedsiębiorstwo otrzymujące upoważnienie może przekazać danemu przedsiębiorstwu to upoważnienie do wykorzystania kontyngentu otrzymane zgodnie z ust. 2 w portalu fluorowanych gazów cieplarnianych do celów przywozu fabrycznie napełnionych urządzeń, o których mowa w art. 19. Przekazanego upoważnienia nie można przekazać po raz drugi.
4. Przeniesienia kontyngentów, upoważnień do wykorzystania kontyngentów oraz przekazanie upoważnień dokonywane za pośrednictwem portalu fluorowanych gazów cieplarnianych są ważne tylko wtedy, gdy przedsiębiorstwo, które je otrzymuje, akceptuje je za pośrednictwem portalu fluorowanych gazów cieplarnianych.

ROZDZIAŁ V

HANDEL

Artykuł 22

Przywóz i wywóz

Przywóz i wywóz fluorowanych gazów cieplarnianych oraz produktów i urządzeń zawierających te gazy lub których funkcjonowanie zależy od tych gazów, z wyjątkiem przypadków czasowego składowania, podlega obowiązkowi przedstawienia organom celnym ważnego pozwolenia zgodnie z art. 20 ust. 4.

Fluorowane gazy cieplarniane przywożone do Unii uznaje się za gazy pierwotne.

Artykuł 23

Kontrola handlu

1. Organy celne i organy nadzoru rynku egzekwują zakazy i inne ograniczenia określone w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do przywozu i wywozu.
2. Do celów dopuszczenia do swobodnego obrotu przedsiębiorstwo posiadające kontyngent lub upoważnienia do wykorzystania kontyngentu zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia i zarejestrowane na portalu fluorowanych gazów cieplarnianych zgodnie z art. 20 jest importerem wskazanym w zgłoszeniu celnym.

Do celów przywozu innych niż dopuszczenie do swobodnego obrotu przedsiębiorstwo zarejestrowane na portalu fluorowanych gazów cieplarnianych zgodnie z art. 20 jest zgłaszającym wskazanym w zgłoszeniu celnym.

Do celów wywozu przedsiębiorstwo zarejestrowane na portalu fluorowanych gazów cieplarnianych zgodnie z art. 20 jest eksporterem wskazanym w zgłoszeniu celnym.
3. W przypadku przywozu fluorowanych gazów cieplarnianych oraz produktów i urządzeń, które zawierają takie gazy lub których działanie jest zależne od takich gazów, importer lub – w przypadku jego braku – zgłaszający wskazany w zgłoszeniu celnym lub w deklaracji do czasowego składowania, a w przypadku wywozu eksporter wskazany w zgłoszeniu celnym w stosownych przypadkach przekazuje organom celnym następujące informacje w zgłoszeniu:
 - a) numer identyfikacyjny rejestracji na portalu fluorowanych gazów cieplarnianych;
 - b) numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy (numer EORI);
 - c) masę netto gazów luzem i gazów w napełnionych nimi produktach i urządzeniach;
 - d) kod towaru, pod którym są sklasyfikowane towary;
 - e) liczbę ton ekwiwalentu CO₂ gazów luzem i gazów w napełnionych nimi produktach lub urządzeniach oraz w ich częściach.
4. Przed dopuszczeniem towarów do swobodnego obrotu organy celne sprawdzają w szczególności, czy w przypadku dopuszczenia towarów do swobodnego obrotu importer wskazany w zgłoszeniu celnym posiada kontyngent lub upoważnienia do wykorzystania kontyngentu zgodnie z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Organy celne zapewniają także, aby w przypadku przywozu importer wskazany w zgłoszeniu celnym lub – w przypadku jego braku – zgłaszający, a w przypadku wywozu eksporter wskazany w zgłoszeniu celnym był zarejestrowany na portalu fluorowanych gazów cieplarnianych zgodnie z art. 20.
5. W stosownych przypadkach organy celne przekazują informacje dotyczące odprawy celnej towarów na portal fluorowanych gazów cieplarnianych za pośrednictwem unijnego środowiska jednego okienka w dziedzinie cel.
6. Importerzy fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w sekcji 1 załączników I i II, przywożonych w pojemnikach nadających się do ponownego napełnienia udostępniają organom celnym w momencie składania zgłoszenia celnego dotyczącego dopuszczenia do swobodnego obrotu deklarację zgodności zawierającą dowody potwierdzające obowiązujące ustalenia dotyczące zwrotu pojemnika do ponownego napełnienia.
7. Importerzy fluorowanych gazów cieplarnianych udostępniają organom celnym w momencie składania zgłoszenia celnego dotyczącego dopuszczenia do swobodnego obrotu w Unii dowody, o których mowa w art. 4 ust. 5.

8. W momencie składania zgłoszenia celnego dotyczącego dopuszczenia do swobodnego obrotu w Unii udostępnia się organom celnym deklarację zgodności i dokumentację, o której mowa w art. 19 ust. 2.
9. Podczas przeprowadzania kontroli opartych na analizie ryzyka w kontekście ram zarządzania ryzykiem celnym oraz zgodnie z art. 46 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 organy celne weryfikują zgodność z przepisami dotyczącymi przywozu i wywozu określonymi w niniejszym rozporządzeniu. W analizie ryzyka uwzględnia się w szczególności wszelkie dostępne informacje na temat prawdopodobieństwa nielegalnego handlu fluorowanymi gazami cieplarnianymi oraz historię przestrzegania przepisów przez dane przedsiębiorstwo.
10. Na podstawie analizy ryzyka organ celny podczas przeprowadzania fizycznych kontroli celnych gazów oraz produktów objętych niniejszym rozporządzeniem w szczególności weryfikuje w odniesieniu do przywozu i wywozu:
 - a) czy przedstawione towary odpowiadają towarom opisanym w licencji i zgłoszeniu celnym;
 - b) czy przedstawiony produkt lub przedstawione urządzenie nie są objęte ograniczeniami, o których mowa w art. 11 ust. 1 i 3;
 - c) czy towary są odpowiednio oznakowane zgodnie z art. 12 przed dopuszczeniem do swobodnego obrotu.

Importer – a w przypadku jego braku zgłaszający – lub eksporter udostępnia swoją licencję organom celnym podczas kontroli zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

11. Organy celne lub organy nadzoru rynku wdrażają wszelkie niezbędne środki, aby zapobiec próbom przywozu lub wywozu substancji i produktów objętych niniejszym rozporządzeniem, które nie zostały jeszcze dopuszczone do wprowadzenia na obszar lub wyprowadzenia z obszaru.
12. Organy celne konfiskują lub zajmują pojemniki nienadające się do ponownego napełnienia, z których korzystanie jest zabronione na mocy niniejszego rozporządzenia, w celu ich unieszkodliwienia zgodnie z art. 197 i 198 rozporządzenia (UE) nr 952/2013. Ponadto organy nadzoru rynku wycofują takie pojemniki z obrotu lub odzyskują je zgodnie z art. 16 rozporządzenia Parlament Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020⁴⁵.

W odniesieniu do innych substancji oraz produktów i urządzeń objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia można zastosować alternatywne środki w celu zapobieżenia przywozowi, dalszym dostawom lub wywozowi, które są niezgodne z prawem, w szczególności w przypadku wodorofluorowęglowodorów wprowadzanych do obrotu luzem lub w napełnionych nimi produktach i urządzeniach z naruszeniem wymogów dotyczących kontyngentów i upoważnień określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Ponowny wywóz gazów oraz produktów i urządzeń, które nie są zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia, jest zakazany.

⁴⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 1).

13. Organy celne państw członkowskich wyznaczają lub uznają urzędy celne lub inne miejsca oraz określają trasę do tych urzędów i miejsc zgodnie z art. 135 i 267 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 w celu przedstawienia organom celnym fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I oraz produktów i urządzeń, o których mowa w art. 19, w miejscu ich wprowadzenia na obszar celny Unii lub w miejscu ich wyprowadzenia z tego obszaru. Wspomniane urzędy celne lub miejsca są w wystarczającym stopniu przygotowane do przeprowadzania odpowiednich kontroli fizycznych w oparciu o analizę ryzyka oraz są kompetentne w zakresie kwestii związanych z zapobieganiem nielegalnej działalności na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Jedynie wyznaczone lub uznane miejsca i urzędy celne, o których mowa w akapicie pierwszym, są uprawnione do wszczęcia lub zakończenia procedury tranzytu gazów oraz produktów lub urządzeń objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 24

Środki monitorowania nielegalnego handlu

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 32, aby uzupełnić niniejsze rozporządzenie przez ustanowienie dodatkowych środków kontroli w stosunku do środków określonych w niniejszym rozporządzeniu w celu monitorowania fluorowanych gazów cieplarnianych oraz produktów i urządzeń, które zawierają takie gazy lub których działanie jest od nich zależne, objętych procedurą czasowego składowania lub procedurą celną, w tym procedurą składowania celnego lub wolnego obszaru celnego lub znajdujących się w tranzycie przez obszar celny Unii, na podstawie oceny potencjalnego ryzyka nielegalnego handlu związanego z takim przepływem towarów, w tym metod śledzenia gazów wprowadzonych do obrotu, z uwzględnieniem korzyści dla środowiska i skutków społeczno-ekonomicznych takich środków.

Artykuł 25

Handel z państwami lub regionalnymi organizacjami integracji gospodarczej i z terytoriami nieobjętymi Protokołem

1. Od 1 stycznia 2028 r. zakazuje się przywozu i wywozu wodorofluorowęglowodorów oraz produktów i urządzeń, które zawierają wodorofluorowęglowodory lub których działanie jest zależne od tych gazów, z i do państw lub regionalnych organizacji integracji gospodarczej, które nie wyraziły zgody na związanie się postanowieniami Protokołu mającymi zastosowanie do tych gazów.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 32 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie zasad dotyczących dopuszczania do swobodnego obrotu w Unii oraz wywozu produktów i urządzeń przywożonych z dowolnego państwa lub dowolnej regionalnej organizacji integracji gospodarczej objętych zakresem stosowania ust. 1 i wywożonych do dowolnego takiego państwa lub dowolnej takiej organizacji, które to produkty i urządzenia wytworzono przy zastosowaniu wodorofluorowęglowodorów, lecz które nie zawierają gazów identyfikowanych jako wodorofluorowęglowodory, jak również zasad identyfikacji takich produktów i urządzeń. Przyjmując te akty delegowane, Komisja uwzględnia odpowiednie decyzje podjęte przez strony Protokołu oraz,

w odniesieniu do zasad identyfikacji takich produktów i urządzeń, okresowe wytyczne techniczne udzielane stronom Protokołu.

3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1, Komisja – w drodze aktów wykonawczych – może autoryzować handel z dowolnym państwem lub dowolną regionalną organizacją integracji gospodarczej objętymi zakresem stosowania ust. 1 wodorofluorowęglowodorami oraz urządzeniami, które zawierają takie gazy, których działanie jest od nich zależne lub które wytworzono przy zastosowaniu co najmniej jednego takiego gazu, w zakresie, w jakim – zgodnie z art. 4 ust. 8 Protokołu – dane państwo lub dana regionalna organizacja integracji gospodarczej zostały na spotkaniu stron Protokołu uznane za postępujące zgodnie z Protokołem oraz przedłożyły odpowiednie dane określone w art. 7 Protokołu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.
4. Z zastrzeżeniem ewentualnej decyzji podjętej na podstawie ust. 2, ust. 1 odnosi się do każdego terytorium nieobjętego Protokołem, podobnie jak takie decyzje odnoszą się do każdego państwa lub każdej regionalnej organizacji integracji gospodarczej objętych zakresem stosowania ust. 1.
5. Tam, gdzie władze terytorium nieobjętego Protokołem postępują zgodnie z Protokołem oraz przedłożyły odpowiednie dane określone w art. 7 Protokołu, Komisja w drodze aktów wykonawczych może podjąć decyzję o niestosowaniu części lub wszystkich przepisów ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do tego terytorium. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

ROZDZIAŁ VI

SPRAWOZDAWCZOŚĆ I GROMADZENIE DANYCH DOTYCZĄCYCH EMISJI

Artykuł 26

Sprawozdawczość przedsiębiorstw

1. Do 31 marca [*Urząd Publikacji Unii Europejskiej: należy wstawić rok rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*], a następnie co roku, każdy producent, importer i eksporter, który w poprzednim roku kalendarzowym wyprodukował, przywiózł lub wywiózł więcej niż jedną tonę metryczną lub 100 ton ekwiwalentu CO₂ wodorofluorowęglowodorów lub innych fluorowanych gazów cieplarnianych, przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające dane określone w załączniku IX w odniesieniu do każdej z tych substancji za ten rok kalendarzowy. Niniejszy ustęp ma także zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw otrzymujących kontyngenty na podstawie art. 21 ust. 1.

Do 31 marca [*Urząd Publikacji Unii Europejskiej: należy wstawić rok rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*], a następnie co roku, każdy importer lub producent, któremu przydzielono kontyngent na podstawie art. 17 ust. 4 lub który otrzymał kontyngenty na podstawie art. 21 ust. 1, ale nie wprowadził żadnych ilości wodorofluorowęglowodorów do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym, przedkłada Komisji tzw. oświadczenie o braku obowiązku sprawozdawczego.
2. Do 31 marca [*Urząd Publikacji Unii Europejskiej: należy wstawić rok rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*], a następnie co roku, każde

przedsiębiorstwo, które w poprzednim roku kalendarzowym zniszczyło więcej niż jedną tonę metryczną lub 100 ton ekwiwalentu CO₂ wodorofluorowęglowodorów lub innych fluorowanych gazów cieplarnianych, przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające dane określone w załączniku IX w odniesieniu do każdej z tych substancji za ten rok kalendarzowy.

3. Do 31 marca [*Urząd Publikacji Unii Europejskiej: należy wstawić rok rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*], a następnie co roku, każde przedsiębiorstwo, które w poprzednim roku kalendarzowym zastosowało jako substrat co najmniej 1 000 ton ekwiwalentu CO₂ fluorowanych gazów cieplarnianych określonych w załączniku I, przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające dane określone w załączniku IX w odniesieniu do każdej z tych substancji za ten rok kalendarzowy.
4. Do 31 marca [*Urząd Publikacji Unii Europejskiej: należy wstawić rok rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*], a następnie co roku, każde przedsiębiorstwo, które w poprzednim roku kalendarzowym wprowadziło do obrotu co najmniej 100 ton ekwiwalentu CO₂ wodorofluorowęglowodorów lub co najmniej 500 ton ekwiwalentu CO₂ innych fluorowanych gazów cieplarnianych zawartych w produktach lub urządzeniach, przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające dane określone w załączniku IX w odniesieniu do każdej z tych substancji za ten rok kalendarzowy.
5. Do 31 marca [*Urząd Publikacji Unii Europejskiej: należy wstawić rok rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*], a następnie co roku, każde przedsiębiorstwo, które otrzymało jakiegokolwiek ilości wodorofluorowęglowodorów, o których mowa w art. 16 ust. 2, przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające dane określone w załączniku IX w odniesieniu do każdej z tych substancji za ten rok kalendarzowy.

Do 31 marca [*Urząd Publikacji Unii Europejskiej: należy wstawić rok rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*], a następnie co roku, każdy producent lub importer, który wprowadził do obrotu wodorofluorowęglowodory do celów produkcji inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem służących do podawania składników farmaceutycznych, przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające dane określone w załączniku IX. Producenci takich inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem przedkładają Komisji sprawozdanie zawierające dane określone w załączniku IX dotyczące otrzymanych wodorofluorowęglowodorów.
6. Do 31 marca [*Urząd Publikacji Unii Europejskiej: należy wstawić rok rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*], a następnie co roku, każde przedsiębiorstwo, które zregenerowało ilości przekraczające jedną tonę metryczną lub 100 ton ekwiwalentu CO₂ fluorowanych gazów cieplarnianych, przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające dane określone w załączniku IX w odniesieniu do każdej z tych substancji za ten rok kalendarzowy.
7. Do 30 kwietnia [*Urząd Publikacji Unii Europejskiej: należy wstawić rok rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*] każdy importer urządzeń, który wprowadził do obrotu fabrycznie napełnione urządzenia, o których mowa w art. 19, zawierające co najmniej 1 000 ton ekwiwalentu CO₂ wodorofluorowęglowodorów, w przypadku gdy te wodorofluorowęglowodory nie zostały wprowadzone do obrotu przed napełnieniem nimi urządzeń, przedkłada Komisji sprawozdanie weryfikacyjne wydane na podstawie art. 19 ust. 3.

8. Do 30 kwietnia [Urząd Publikacji Unii Europejskiej: należy wstawić rok rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia], a następnie co roku, każde przedsiębiorstwo, które na podstawie ust. 1 składa sprawozdanie z wprowadzenia do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym co najmniej 1 000 ton ekwiwalentu CO₂ wodorofluorowęglowodorów, zapewnia dodatkowo, by prawdziwość tego sprawozdania została potwierdzona – na wystarczającym poziomie pewności – przez niezależnego audytora. Audytor ten musi być zarejestrowany na portalu fluorowanych gazów cieplarnianych oraz:
- a) albo akredytowany na podstawie dyrektywy 2003/87/WE albo
 - b) akredytowany do celów weryfikacji sprawozdań finansowych zgodnie z ustawodawstwem danego państwa członkowskiego.

Transakcje, o których mowa w art. 16 ust. 2 lit. c), są weryfikowane niezależnie od ilości będących ich przedmiotem.

Komisja może zwrócić się do przedsiębiorstwa o zapewnienie, aby prawdziwość jego sprawozdania została potwierdzona na wystarczającym poziomie pewności przez niezależnego audytora, niezależnie od ilości, których dotyczy sprawozdanie, jeżeli jest to konieczne do potwierdzenia przestrzegania przez przedsiębiorstwo przepisów niniejszego rozporządzenia.

Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, określić szczegóły weryfikacji sprawozdań i akredytacji weryfikatorów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

9. Wszelkie sprawozdania i weryfikacje, o których mowa w niniejszym artykule, przeprowadza się za pośrednictwem portalu fluorowanych gazów cieplarnianych.

Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustalić format przekazywania sprawozdań, o których mowa w niniejszym artykule. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

Artykuł 27

Gromadzenie danych dotyczących emisji

Państwa członkowskie ustalają systemy składania sprawozdań dla odpowiednich sektorów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, w celu uzyskania danych dotyczących emisji.

W stosownych przypadkach państwa członkowskie umożliwiają rejestrowanie informacji zgromadzonych zgodnie z art. 7 za pośrednictwem scentralizowanego systemu elektronicznego.

ROZDZIAŁ VII

EGZEKWOWANIE PRZEPISÓW

Artykuł 28

Współpraca i wymiana informacji

1. Właściwe organy państw członkowskich, w tym organy celne, organy nadzoru rynku, organy ds. ochrony środowiska i inne organy odpowiedzialne za kontrolę,

współpracują ze sobą, z właściwymi organami innych państw członkowskich, z Komisją oraz, w stosownych przypadkach, z organami administracyjnymi państw trzecich w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

Jeżeli do zapewnienia właściwego wdrożenia ram zarządzania ryzykiem celnym konieczna jest współpraca z organami celnymi, właściwe organy przekazują organom celnym wszystkie niezbędne informacje zgodnie z art. 47 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

2. Jeżeli organy celne, organy nadzoru rynku lub jakikolwiek inny właściwy organ państwa członkowskiego stwierdzą naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, ten właściwy organ powiadamia organ ds. ochrony środowiska lub, jeżeli nie jest on właściwym organem, inny organ odpowiedzialny za egzekwowanie kar zgodnie z art. 31.
3. Państwa członkowskie zapewniają swoim właściwym organom możliwość skutecznego dostępu do wszelkich informacji niezbędnych do egzekwowania przepisów niniejszego rozporządzenia oraz możliwość wymiany tych informacji między nimi. Zakres tych informacji obejmuje dane celne, informacje dotyczące własności i sytuacji finansowej, wszelkie naruszenia przepisów w zakresie ochrony środowiska, a także dane zapisane na portalu fluorowanych gazów cieplarnianych.

Informacje te udostępnia się również właściwym organom innych państw członkowskich oraz Komisji, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia egzekwowania przepisów niniejszego rozporządzenia. Właściwe organy niezwłocznie informują Komisję o naruszeniach przepisów art. 16 ust. 1.

4. Właściwe organy ostrzegają właściwe organy innych państw członkowskich, jeżeli stwierdzą naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, które może dotyczyć więcej niż jednego państwa członkowskiego. Właściwe organy informują w szczególności właściwe organy innych państw członkowskich w przypadku wykrycia na rynku odnośnego produktu niezgodnego z niniejszym rozporządzeniem, aby umożliwić jego zajęcie, konfiskatę, wycofanie z obrotu lub odzyskanie w celu unieszkodliwienia.

Do celów wymiany informacji związanych z ryzykiem celnym wykorzystuje się system zarządzania ryzykiem celnym.

Organ celne wymieniają również wszelkie istotne informacje dotyczące naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 515/97⁴⁶ oraz, w stosownych przypadkach, zwracają się o pomoc do pozostałych państw członkowskich i Komisji.

Artykuł 29

Obowiązek przeprowadzania kontroli

1. Właściwe organy państw członkowskich przeprowadzają kontrole w celu ustalenia, czy przedsiębiorstwa wypełniają swoje zobowiązania wynikające z niniejszego rozporządzenia.

⁴⁶ Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego (Dz.U. L 82 z 22.3.1997, s. 1).

2. Kontrole przeprowadza się zgodnie z podejściem opartym na analizie ryzyka, w ramach którego uwzględnia się w szczególności historię przestrzegania przepisów przez przedsiębiorstwa, ryzyko niezgodności konkretnego produktu z przepisami niniejszego rozporządzenia oraz wszelkie inne istotne informacje otrzymane od Komisji, krajowych organów celnych, organów nadzoru rynku i organów ds. ochrony środowiska lub od właściwych organów państw trzecich.

Właściwe organy przeprowadzają kontrole również w przypadku, gdy są w posiadaniu dowodów lub innych istotnych informacji, w tym na podstawie uzasadnionych zastrzeżeń przekazanych przez osoby trzecie, dotyczących potencjalnej niezgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Właściwe organy państw członkowskich przeprowadzają również kontrole, które Komisja uzna za niezbędne do zapewnienia zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia.

3. Kontrole, o których mowa w ust. 1 i 2, obejmują kontrole na miejscu w zakładach przeprowadzane z odpowiednią częstotliwością oraz weryfikację stosownej dokumentacji i urzędzeń.

Kontrole przeprowadza się bez wcześniejszego uprzedzenia przedsiębiorstwa, z wyjątkiem sytuacji, kiedy wcześniejsze powiadomienie jest niezbędne do zapewnienia skuteczności kontroli. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa udzielały właściwym organom wszelkiej niezbędnej pomocy w celu umożliwienia tym organom przeprowadzenia kontroli przewidzianych w niniejszym artykule.

4. Właściwe organy prowadzą protokoły kontroli, wskazujące w szczególności ich charakter i wyniki, jak również środki wprowadzone w przypadku niezgodności. Protokoły ze wszystkich kontroli są przechowywane przez co najmniej pięć lat.
5. Każde państwo członkowskie może, na wniosek innego państwa członkowskiego, przeprowadzić kontrole przedsiębiorstw prowadzących działalność na terytorium tego państwa członkowskiego i podejrzewanych o udział w nielegalnym przemieszczaniu gazów oraz produktów i urządzeń objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. Państwo członkowskie składające wniosek jest informowane o wyniku kontroli.
6. Wykonując zadania powierzone jej na mocy niniejszego rozporządzenia, Komisja może wystąpić do właściwych organów państw członkowskich i do przedsiębiorstw o przekazanie wszelkich niezbędnych informacji. Występując do przedsiębiorstwa o przekazanie informacji, Komisja przesyła równocześnie kopię żądania do właściwego organu państwa członkowskiego, na którego terytorium mieści się siedziba przedsiębiorstwa.
7. Komisja podejmuje odpowiednie działania ukierunkowane na wspieranie należytej wymiany informacji i współpracy między właściwymi organami państw członkowskich, jak również między właściwymi organami państw członkowskich i Komisją. Komisja podejmuje odpowiednie kroki w celu ochrony poufności informacji otrzymanych na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 30

Zgłaszanie naruszeń i ochrona osób dokonujących zgłoszeń

W odniesieniu do przypadków zgłaszania naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz w kwestiach ochrony osób zgłaszających takie naruszenia zastosowanie mają przepisy dyrektywy (UE) 2019/1937.

ROZDZIAŁ VIII

KARY, FORUM KONSULTACYJNE, PROCEDURA KOMITETOWA I WYKONYWANIE PRZEKAZANYCH UPRAWNIENI

Artykuł 31

Kary

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Do 1 stycznia [*Urząd Publikacji Unii Europejskiej: należy wstawić rok = 1 rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach oraz powiadamiają niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach mających na nie wpływ.
2. Bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich wynikających z dyrektywy 2008/99/WE, państwa członkowskie zgodnie z prawem krajowym zapewniają właściwym organom uprawnienia do nakładania odpowiednich kar administracyjnych oraz do wprowadzania innych środków administracyjnych w związku z tymi naruszeniami.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby wymiar i rodzaj kar administracyjnych był odpowiedni i proporcjonalny oraz aby były one stosowane z uwzględnieniem co najmniej następujących kryteriów:
 - a) charakteru i wagi naruszenia;
 - b) umyślnego lub nieumyślnego charakteru naruszenia;
 - c) wszelkich wcześniejszych naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia przez przedsiębiorstwo ponoszące odpowiedzialność;
 - d) sytuacji finansowej przedsiębiorstwa ponoszącego odpowiedzialność;
 - e) korzyści gospodarczych uzyskanych w wyniku naruszenia lub spodziewanych w związku z naruszeniem.
4. Państwa członkowskie zapewniają swoim właściwym organom możliwość nakładania co najmniej następujących kar w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia:
 - a) grzywien;
 - b) konfiskaty lub zajęcia nielegalnie uzyskanych towarów lub przychodów uzyskanych przez przedsiębiorstwo w wyniku naruszenia;
 - c) zawieszenia lub cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności, jeżeli jest ona objęta zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.

5. W przypadku niezgodnych z prawem produkcji, przywozu, wywozu, wprowadzania do obrotu lub stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych lub produktów i urządzeń, które zawierają takie gazy lub których działanie jest od nich zależne, państwa członkowskie przewidują maksymalne administracyjne kary pieniężne wynoszące co najmniej pięciokrotność wartości rynkowej danych gazów lub produktów i urządzeń. W przypadku powtarzających się naruszeń w okresie pięciu lat państwa członkowskie przewidują maksymalne administracyjne kary pieniężne wynoszące co najmniej ośmiokrotność wartości danych gazów lub produktów i urządzeń.

W przypadku naruszeń przepisów art. 4 ust. 1 ewentualny wpływ na klimat odzwierciedla się przez uwzględnienie opłaty za emisję gazów cieplarnianych przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej.

6. Oprócz kar, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstwom, które przekroczyły kontyngent na wprowadzenie do obrotu wodorofluorowęglowodórów, przydzielony im zgodnie z art. 17 ust. 4 lub przeniesiony na ich rzecz zgodnie z art. 21 ust. 1, na tę część okresu objętego przydziałem, która rozpoczyna bieg od stwierdzenia przekroczenia kontyngentu, można przyznać wyłącznie zredukowany kontyngent.

Wielkość redukcji oblicza się jako 200 % ilości, o którą został przekroczony kontyngent. Jeżeli wielkość redukcji jest większa niż ilość do przydzielenia zgodnie z art. 17 ust. 4 jako kontyngent na tę część okresu objętego przydziałem, która rozpoczyna bieg od stwierdzenia przekroczenia kontyngentu, nie przydziela się żadnego kontyngentu na ten okres przydziału, a kontyngent na następne okresy przydziału zostaje zmniejszony w podobny sposób do czasu potrącenia całkowitej wielkości redukcji. Redukcje zapisuje się na portalu fluorowanych gazów cieplarnianych.

Artykuł 32

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 8 ust. 8, art. 12 ust. 17, art. 16 ust. 3, art. 17 ust. 6, art. 24, art. 25 ust. 2 i art. 35, powierza się Komisji na czas nieokreślony [*od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*].
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 8 ust. 8, art. 12 ust. 17, art. 16 ust. 3, art. 17 ust. 6, art. 24, art. 25 ust. 2 i art. 35, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z 13 kwietnia 2016 r.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 8 ust. 8, art. 12 ust. 17, art. 16 ust. 3, art. 17 ust. 6, art. 24, art. 25 ust. 2 i art. 35 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 33

Forum konsultacyjne

Komisja ustanawia forum konsultacyjne w celu przekazywania opinii i wiedzy fachowej w związku z wykonywaniem niniejszego rozporządzenia. Regulamin forum konsultacyjnego jest ustalany przez Komisję i publikowany.

Artykuł 34

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet do spraw fluorowanych gazów cieplarnianych. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

ROZDZIAŁ IX

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 35

Przegląd

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących aktualizacji załączników I, II, III oraz VI w kwestii współczynnika globalnego ocieplenia wymienionych gazów zgodnie z art. 32, jeżeli jest to konieczne w świetle nowych sprawozdań oceniających przyjętych przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu lub nowych sprawozdań Zespołu ds. Oceny Naukowej ustanowionego na mocy protokołu montrealskiego.

Komisja publikuje sprawozdanie z wdrażania niniejszego rozporządzenia do 1 stycznia 2033 r.

Artykuł 36

Uchylenie

Rozporządzenie (UE) nr 517/2014 traci moc.

Odesłania do rozporządzenia (UE) nr 517/2014 traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku X.

Artykuł 37

Zmiana w dyrektywie (UE) 2019/1937

W części I sekcja E pkt 2 załącznika do dyrektywy (UE) 2019/1937 dodaje się ppkt w brzmieniu:

„rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer tego rozporządzenia] w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych zmieniające dyrektywę (UE) 2019/1937 i uchylające rozporządzenie (UE) nr 517/2014 [Urząd Publikacji: proszę wstawić odesłanie do Dz.U. dotyczące tego rozporządzenia].”.

Artykuł 38

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia [Urząd Publikacji: proszę wstawić rok następujący po roku wejścia niniejszego rozporządzenia w życie].

Art. 20 ust. 2 i 3 oraz art. 23 ust. 5 stosuje się od:

- a) [[1 marca 2023 r.] data = data rozpoczęcia stosowania określona w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającym unijne środowisko jednego okienka w dziedzinie cel i zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 952/2013, w części załącznika dotyczącej fluorowanych gazów cieplarnianych] w odniesieniu do dopuszczenia do obrotu, o którym mowa w art. 201 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- b) [[1 marca 2025 r.] data = data rozpoczęcia stosowania określona w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającym unijne środowisko jednego okienka w dziedzinie cel i zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 952/2013, w części załącznika dotyczącej fluorowanych gazów cieplarnianych] w odniesieniu do procedur przywozowych innych niż te, o których mowa w lit. a), oraz do wywozu;

Art. 17 ust. 5 stosuje się od [Urząd Publikacji: proszę wstawić rok następujący po roku wejścia niniejszego rozporządzenia w życie].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

Spis treści

1.	STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY	48
1.1.	Tytuł wniosku/inicjatywy	48
1.2.	Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa	48
1.3.	Wniosek/inicjatywa dotyczy:	48
1.4.	Cel(e).....	48
1.4.1.	Cel(e) ogólny(-e).....	48
1.4.2.	Cel(e) szczegółowy(e) (dotyczące przeglądu)	49
1.4.3.	Oczekiwane wyniki i wpływ	49
1.4.4.	Wskaźniki dotyczące realizacji celów	50
1.5.	Uzasadnienie wniosku/inicjatywy.....	50
1.5.1.	Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy	50
1.5.2.	Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.....	53
1.5.3.	Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań	53
1.5.4.	Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami	54
1.5.5.	Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków	54
1.6.	Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy.....	55
1.7.	Planowane tryby zarządzania	55
2.	ŚRODKI ZARZĄDZANIA	56
2.1.	Zasady nadzoru i sprawozdawczości	56
2.2.	System(-y) zarządzania i kontroli	56
2.2.1.	Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli.....	56
2.2.2.	Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia.....	56
2.2.3.	Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)	57
2.3.	Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom	57
3.	SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY.....	58

3.1.	Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ	58
3.2.	Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki	59
3.2.1.	Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne.....	59
3.2.2.	Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych	61
3.2.3.	Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne.....	63
3.2.4.	Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi	65
3.2.5.	Udział osób trzecich w finansowaniu	65
3.3.	Szacunkowy wpływ na dochody	66

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych uchylającego rozporządzenie (UE) nr 517/2014

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Działania w dziedzinie klimatu

Dział 3: Zasoby naturalne i środowisko

Tytuł 9 – Środowisko i działania w dziedzinie klimatu

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

☐ nowego działania

☐ nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego⁴⁷

☒ przedłużenia bieżącego działania

☐ połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(-e)

Celem ogólnym proponowanego rozporządzenia UE w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych jest:

- zapobieganie emisji fluorowanych gazów cieplarnianych (F-gazów), a tym samym przyczynianie się do realizacji celów UE w zakresie klimatu;
- zapewnienie zgodności z zobowiązaniami dotyczącymi wodorofluorowęglowodórów (HFC) ustanowionych w *Protokole montrealskim w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową*.

⁴⁷

O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e) (dotyczące przeglądu)

Cele szczegółowe dotyczące przeglądu rozporządzenia (UE) nr 517/2014 w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych:

- Osiągnięcie dodatkowych redukcji emisji F-gazów, aby przyczynić się w większym stopniu do osiągnięcia co najmniej celu redukcji emisji o 55 % do 2030 r. i neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla do 2050 r.
- Pełne dostosowanie przepisów UE dotyczących F-gazów do protokołu montrealskiego w celu zapobieżenia niezgodności z przepisami.
- Ułatwienie lepszego wdrażania i egzekwowania przepisów, funkcjonowania systemu kontyngentów oraz wspieranie szkoleń dotyczących substancji alternatywnych dla F-gazów.
- Poprawa monitorowania i sprawozdawczości w celu wypełnienia istniejących luk oraz poprawy jakości procesów i danych pod kątem zgodności z przepisami.
- Poprawa przejrzystości i wewnętrznej spójności w celu lepszego wdrażania i zrozumienia przepisów.

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Cel szczegółowy dotyczący przeglądu A:

Łączne ograniczenie emisji o ok. 40 mln ton ekwiwalentu dwutlenku węgla do 2030 r. i około 310 mln ton ekwiwalentu dwutlenku węgla do 2050 r. oprócz ograniczenia już przewidzianego w obowiązującym rozporządzeniu w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych. Proponowane zmiany pozwolą uzyskać oszczędności kosztów w ujęciu ogólnym oraz w wielu podsektorach gospodarki, a także przyczynią się do rozwoju innowacji i zielonych technologii, a w dłuższej perspektywie przyniosą korzyści w niektórych sektorach dzięki zwiększeniu produkcji, badań i zatrudnienia.

Cel szczegółowy dotyczący przeglądu B:

Pełna zgodność z protokołem montrealским w kwestii zobowiązań dotyczących wodorofluorowęglowodorów.

Cel szczegółowy dotyczący przeglądu C:

Ograniczenie nielegalnej działalności, w szczególności dzięki bardziej precyzyjnym przepisom dotyczącym przywozu wodorofluorowęglowodorów, a także dzięki przejściu od bezpłatnego przydziału kontyngentów do wymogu ustalania ceny za przydzielone kontyngenty (3 EUR za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla). Niektóre z nowych środków spowodują umiarkowany wzrost obciążeń administracyjnych dla przemysłu i organów państw członkowskich. Wprowadzenie ceny kontyngentu zmniejszy ponadto korzyści uzyskiwane przez posiadaczy kontyngentów w wyniku różnicy cenowej między unijnym a światowym rynkiem wodorofluorowęglowodorów. Wprowadzenie ceny kontyngentu znacznie zwiększy obciążenie Komisji, która już teraz prowadzi intensywne działania w celu prowadzenia, rozwijania, utrzymywania i obsługi systemu kontyngentów oraz wdrożenia wymogów dotyczących wydawania licencji w ramach protokołu

montrealского zarówno w odniesieniu do F-gazów, jak i substancji zubożających warstwę ozonową.

Cel szczegółowy dotyczący przeglądu D:

Monitorowanie będzie bardziej kompleksowe, co umożliwi ocenę postępów oraz identyfikację przyszłych zagrożeń. Będzie również bardziej efektywne dzięki dostosowaniu progów i dat dotyczących obowiązków w zakresie sprawozdawczości i weryfikacji, a także dzięki cyfryzacji procesu.

Cel szczegółowy dotyczący przeglądu E:

Większa zgodność z rozporządzeniem i synergia z innymi obszarami polityki.

1.4.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Cel A: Porównanie poziomu emisji modelowanego do 2030 r. z rzeczywistymi emisjami zgłoszonymi zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 525/2013.

Cel B: Uniknięcie sytuacji, w której Komitet Wykonawczy protokołu montrealского wydałby jakąkolwiek decyzję dotyczącą zachowania przez UE i jej państwa członkowskie zgodności z postanowieniami protokołu montrealского dotyczącymi wodorofluorowęglowodorów.

Cel C: Zebranie danych na temat funkcjonowania systemu kontyngentów oraz informacji zwrotnych od przedstawicieli przemysłu i państw członkowskich, w tym na temat postrzeganego przez nich poziomu nielegalnej działalności.

Cel D: Zebranie informacji zwrotnych od zainteresowanych stron i państw członkowskich na temat procesu sprawozdawczego i doświadczeń w zakresie kontroli zgodności.

Cel E: Zebranie informacji zwrotnych od zainteresowanych stron i państw członkowskich na temat postrzeganego przez nich poziomu jasności i spójności z innymi obszarami polityki.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy

W 2021 r. UE przyjęła bardziej ambitne cele klimatyczne w drodze rozporządzenia (UE) 2021/1119 (**Europejskie prawo o klimacie**). W rozporządzeniu tym ustanowiono wiążący cel redukcji ogólnej emisji netto gazów cieplarnianych do 2030 r. o co najmniej 55 % w porównaniu z 1990 r. oraz osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r. Przepisy te oparto na Planie w zakresie celów klimatycznych na 2030 r.⁴⁸, w którym podkreślono, że konieczne są działania w dziedzinie klimatu we wszystkich sektorach i że **wszystkie instrumenty polityczne istotne dla obniżenia emisyjności naszej gospodarki muszą działać w spójny sposób**. W tym celu w swoim wniosku dotyczącym zmiany rozporządzenia (UE) 2018/842 (**rozporządzenie w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego**) Komisja zaproponowała zwiększenie wiążących rocznych celów w zakresie emisji gazów cieplarnianych dla państw członkowskich na lata 2021–2030 w odniesieniu do

⁴⁸

Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Ambitniejszy cel klimatyczny Europy do 2030 r. Inwestowanie w przyszłość neutralną dla klimatu z korzyścią dla obywateli”, COM(2020) 562 final.

sektorów nieobjętych istniejącym unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji (ETS).⁴⁹

F-gazy to gazy, które w dużym stopniu przyczyniają się do globalnego ocieplenia i które wlicza się do krajowych celów w zakresie emisji gazów cieplarnianych dla państw członkowskich. Obecnie emisje F-gazów stanowią prawie 5 % wszystkich emisji gazów cieplarnianych objętych tymi celami. Proponowane rozporządzenie w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych **w jeszcze większym stopniu wspomogłoby państwa członkowskie w ich dążeniu do osiągnięcia krajowych celów w zakresie emisji gazów cieplarnianych** w sposób najbardziej racjonalny pod względem kosztów. W proponowanym rozporządzeniu zastosowano te same podejścia, co w rozporządzeniu obecnie obowiązującym, ponieważ powszechnie uznaje się je za całkiem skuteczne. Jednak niewykorzystanie istniejących możliwości dalszej redukcji emisji F-gazów po umiarkowanych kosztach byłoby straconą szansą. Konieczne jest również zapewnienie pełnej zgodności z poprawką z Kigali do protokołu montrealskiego, którą uzgodniono na szczepku międzynarodowym po przyjęciu obecnego rozporządzenia w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych. Należy ponadto zapewnić bardziej skuteczne i efektywne egzekwowanie przepisów rozporządzenia.

Rozporządzenie **stosuje się bezpośrednio we wszystkich państwach członkowskich** i będą one musiały w związku z tym zaktualizować programy szkoleń i certyfikacji zgodnie ze zmienionymi aktami wykonawczymi w ciągu jednego roku od daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia. Państwa członkowskie będą również musiały dostosować swoje kary za naruszenia rozporządzenia w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych w ciągu jednego roku od daty rozpoczęcia stosowania. W zmienionym rozporządzeniu sprecyzowano obowiązki właściwych organów, w tym organów celnych i organów nadzoru, w celu usprawnienia kontroli i lepszego egzekwowania przepisów.

Europejska Agencja Środowiska (EEA) musi nieznacznie dostosować swoje narzędzie sprawozdawcze dla przedsiębiorstw dokonujących zgłoszeń w sprawie F-gazów ze względu na zmiany w wymogach w zakresie sprawozdawczości.

Komisja musi nadal zapewniać pełne wdrożenie systemu kontyngentów i systemu wydawania licencji na handel wodorofluorowęglowodorami, który obecnie obejmuje około 5000 przedsiębiorstw. Zakładając, że proponowane rozporządzenie zacznie obowiązywać od 2024 r., Komisja musi zapewnić, co następuje:

Lata 2023–2024:

- stałe prowadzenie, obsługa i utrzymywanie portalu fluorowanych gazów cieplarnianych i systemu licencjonowania HFC oraz prace związane z wymianą danych pomiędzy portalem fluorowanych gazów cieplarnianych i systemem licencjonowania HFC a systemami informatycznymi służb celnych państw członkowskich za pośrednictwem unijnego systemu jednego okienka w dziedzinie cel służącego do wymiany świadectw DG ds. Podatków i Unii Celnej, który jest głównym elementem unijnego środowiska jednego okienka w dziedzinie cel, jak również z odpowiednimi środkami w zakresie bezpieczeństwa danych;

⁴⁹

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/842 w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego, COM(2021) 555 final.

- określenie wzajemnych powiązań z modulem sprawozdawczym prowadzonym przez EEA oraz dalszy rozwój w miarę potrzeb wynikających z przeglądu, w szczególności modułu weryfikacji elektronicznej;
- przygotowanie prac informatycznych nad portalem fluorowanych gazów cieplarnianych i systemu licencjonowania HFC w celu uzupełnienia obecnego systemu informatycznego o nowe funkcje, aby wdrożyć zmiany przewidziane w proponowanym rozporządzeniu i prawie wtórnym, w szczególności proces dokonywania płatności z tytułu kontyngentów, oraz aby wzmocnić powiązania z rozporządzeniem w sprawie ozonu;
- działania operacyjne i administracyjne związane z przygotowaniem zmian w przydziale kontyngentów i wymogach rejestracyjnych, w tym w odniesieniu do poboru dochodów;
- przyjęcie odpowiednich środków wykonawczych;
- **2025 r.:**
- dalszy rozwój portalu fluorowanych gazów cieplarnianych i systemu licencjonowania HFC oraz uruchomienie nowych funkcji;
- wdrożenie i uruchomienie nowego modułu weryfikacyjnego;
- kontynuacja wykonywania zadań związanych z wymianą danych między unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel a modulem sprawozdawczym EEA;
- przygotowanie i wdrożenie nowego proponowanego przydziału kontyngentów oraz procesu poboru dochodów;
- **2026 r. i później:**
- pełne wdrożenie zmienionego systemu kontyngentów HFC oraz portalu fluorowanych gazów cieplarnianych i systemu licencjonowania HFC;
- obsługa informatyczna portalu fluorowanych gazów cieplarnianych i systemu licencjonowania HFC;
- właściwe wdrożenie i funkcjonowanie systemów koniecznych do zapewnienia pełnej zgodności z protokołem montrealskim wymaga wystarczającego i stabilnego poziomu zasobów.

Biorąc pod uwagę fakt, że posiadacze kontyngentów uzyskują korzyści z przydzielonych im kontyngentów, dochód uzyskany dzięki ustaleniu ceny kontyngentu powinien, gdy już będzie można nim dysponować, zostać wykorzystany na pokrycie kosztów wdrożenia systemu. Proponuje się ponadto, aby – ze względu na wymogi protokołu montrealskiego dotyczące zarówno wodorofluorowęglowodorów, jak i substancji zubożających warstwę ozonową (SZWO), potrzebę utworzenia niezbędnych powiązań z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel oraz ułatwienia lepszego egzekwowania przepisów – dochody ze sprzedaży kontyngentów zostały wykorzystane na pokrycie kosztów związanych z tymi wymaganymi działaniami. Proponuje się, aby pozostałe dochody zostały zwrócone do budżetu UE jako dochody nieprzeznaczone na określony cel. Do czasu uzyskania dochodów z przydziału kontyngentów koszty wdrożenia będzie musiała pokrywać Komisja.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie*

Środki przewidziane w rozporządzeniu odnoszą się do produktów i urządzeń, które są przedmiotem handlu na jednolitym rynku UE. Środki te są również związane z koniecznością wypełnienia zobowiązań wynikających z protokołu montrealskiego na poziomie UE. Nie tylko wprowadzenie tych środków jest najbardziej efektywne na poziomie UE, ale również zapewnienie zgodności z protokołem montrealskim za pośrednictwem 27 różnych systemów prawnych i systemów wydawania licencji na handel byłoby praktycznie niewykonalne. Ustalenia te w pełni potwierdzono w ramach przeprowadzonej oceny (załącznik 5 do oceny skutków).

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Obecne rozporządzenie w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych przyjęto w 2014 r. i opiera się na pierwszym rozporządzeniu w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych z 2006 r. Z oceny obecnego rozporządzenia w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych wynika, że jest ono zasadniczo skuteczne.

Istnieją jednak pewne wyzwania, którymi należy się zająć (*zob. cele szczegółowe dotyczące przeglądu powyżej*). Niniejszy wniosek ma na celu rozwiązanie tych problemów za pomocą szeregu środków opartych na zdobytych doświadczeniach.

Jeśli chodzi o wdrożenie systemu kontyngentów i wydawania licencji, wyzwania związane z egzekwowaniem przepisów oraz nadmierny poziom nielegalnego przywozu stanowią zagrożenie dla integralności środowiskowej, konkurencyjności uczciwych przedsiębiorców i reputacji UE. Poziom prac administracyjnych, które Komisja musi przeprowadzić, aby wdrożyć obowiązujące rozporządzenie, został ponadto z następujących względów poważnie niedoszacowany:

- nastąpił nieprzewidziany gwałtowny wzrost liczby posiadaczy kontyngentów (ze 100 do około 2000 importerów wodorofluorowęglowodórów);
- importerzy urządzeń zawierających wodorofluorowęglowodory zostali włączeni na etapie procedury współdecyzji (dodatkowe 3000 przedsiębiorstw);
- nielegalny przywóz wymagał podjęcia wielu działań, w tym szeroko zakrojonych prac przygotowujących połączenia z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel;
- istnieje stała konieczność zwiększania bezpieczeństwa informatycznego.

Do tej pory Komisja dokonywała przegrupowania zasobów i polegała na udzielaniu zamówień na usługi na rynku. Nie jest to jednak trwałe rozwiązanie długoterminowe, ponieważ wdrożenie przez Komisję na poziomie UE nowych środków przewidzianych w niniejszym wniosku wymaga jeszcze większych zasobów.

1.5.4. *Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami*

Wniosek nie będzie wymagał dodatkowych zasobów z budżetu UE. Wręcz przeciwnie, gdy cena kontyngentu zacznie obowiązywać, system kontyngentów zacznie generować roczny dochód ze sprzedaży kontyngentów, który w znacznym

stopniu przekroczy kwoty potrzebne do pokrycia wszystkich wydatków związanych z obsługą, utrzymaniem i rozwojem systemu kontyngentów na wodorofluorowęglowodory oraz licencjonowaniem handlu wymaganego na podstawie protokołu montrealского, a także z tworzeniem niezbędnych połączeń z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel.

Znaczne dochody pozostałe po pokryciu wspomnianych kosztów informatycznych i administracyjnych zostaną zapisane w budżecie Unii jako dochody nieprzeznaczone na określony cel.

Maksymalny dochód ze sprzedaży kontyngentów (3 EUR za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla) zostanie stopniowo zmniejszony z 125 mln EUR w 2024 r. do 20 mln EUR w 2036 r., zob. tabela w sekcji 3.3.

1.5.5. *Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków*

Proponuje się, aby do czasu osiągnięcia dochodów ze sprzedaży kontyngentów Komisja nadal zapewniała w drodze przegrupowania zasobów wdrażanie systemu kontyngentów HFC oraz systemów wydawania licencji na handel HFC i SZWO wymaganych na podstawie protokołu montrealского. Gdy z dochodów będzie można już korzystać, część zadań związanych z wdrożeniem będzie finansowana ze sprzedaży kontyngentów przedsiębiorstwom, które stosują system i czerpią z niego korzyści.

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

☐ Ograniczony czas trwania

- ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

✓ Nieograniczony czas trwania

- ✓ Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu obejmującym lata 2023–2025;
- ✓ po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania⁵⁰

✓ Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- ✓ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- ☐ przez agencje wykonawcze;

☐ Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

☐ Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- ☐ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;
- ☐ organom prawa publicznego;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

Jeżeli chodzi o sprawozdawczość wymaganą w art. 26 wniosku, za wdrożenie odpowiada EEA.

⁵⁰ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Zasady monitorowania i oceny opisano w art. 26 i 34 proponowanego rozporządzenia w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych.

Komisja będzie również nadal monitorować i oceniać postępy w stosowaniu rozporządzenia w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych, co wymaga od przedsiębiorstw podlegających obowiązkowi sprawozdawczemu przedkładania Komisji rocznego sprawozdania ze swojej działalności zgodnie z określonymi progami.

EEA będzie nadal prowadzić repozytorium danych biznesowych (BDR), za pośrednictwem którego Komisja otrzymuje sprawozdania przedsiębiorstw oraz w ramach którego odbywa się sprawozdawczość na poziomie UE dotycząca protokołu montrealskiego.

Ponadto Komisja regularnie przeprowadza badania dotyczące różnych istotnych aspektów unijnej polityki klimatycznej.

2.2. System(-y) zarządzania i kontroli

2.2.1. *Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli*

Wdrożenie niniejszego wniosku będzie wymagało przegrupowania zasobów ludzkich w ramach Komisji (na potrzeby etapu przygotowawczego obejmującego lata 2023–2025), natomiast po wdrożeniu proponowanego nowego systemu przydzielania kontyngentów, procesu poboru dochodów oraz poboru dochodów, a także ewentualnie innych powiązanych zadań, zasoby potrzebne do pokrycia kosztów zarządzania powinny być finansowane z dochodów.

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

Trudności z terminowym unowocześnieniem systemów informatycznych.

Na podstawie doświadczeń zdobytych podczas opracowywania i prowadzenia portalu fluorowanych gazów cieplarnianych i systemu licencjonowania HFC w obecnej formie można przewidzieć, że udane dostosowanie będzie wymagało przede wszystkim dalszego szybkiego rozwijania systemu, w tym przygotowania systemu poboru dochodów.

W celu zminimalizowania ryzyka należy w miarę możliwości zaplanować outsourcing poboru dochodów i związanych z tym zadań.

Komisja będzie nadal zapewniać funkcjonowanie procedur monitorowania rozwoju portalu fluorowanych gazów cieplarnianych i systemu licencjonowania HFC w świetle celów związanych z planowaniem i kosztami, jak również monitorowania funkcjonowania portalu fluorowanych gazów cieplarnianych i systemu licencjonowania HFC, w tym jego integracji z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel, w świetle celów związanych z parametrami technicznymi, efektywnością kosztową, bezpieczeństwem i jakością usług.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Niniejszy wniosek nie pociąga za sobą nowych znaczących rodzajów kontroli/ryzyka, które nie byłyby już uwzględnione przez istniejące wewnętrzne ramy kontroli. Nie przewiduje się żadnych szczególnych środków wykraczających poza stosowanie rozporządzenia finansowego.

2.3. **Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom**

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Zastosowanie będzie miała strategia DG ds. Działań w dziedzinie Klimatu dotycząca zapobiegania nadużyciom finansowym i ich wykrywania.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj	Wkład			
	Numer	Zróżn./niezróżn.[1]	państw EFTA[2]	krajów kandydujących[3]	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
3	09 01 01 01	Niezróżn.	TAK	NIE	NIE	NIE
3	09 02 03	Zróżn.	TAK	NIE	NIE	NIE
7	20 02 06 01	Niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
7	20 02 06 02	Niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

- Proponowane nowe linie budżetowe: nie dotyczy

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Dyrekcja Generalna: ds. Działań w dziedzinie Klimatu			2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
Środki operacyjne								
09 02 03	Środki na zobowiązania	(1)	0,541	0,410	0,280	0,200	0,200	1,631
	Środki na płatności	2	0,541	0,410	0,280	0,200	0,200	1,631
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy								
09 01 01 01		(3)	0,560	0,840	0,840	0,840	0,560	3,640
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej ds. Działań w dziedzinie Klimatu	Środki na zobowiązania	= 1 + 3	1,101	1,250	1,120	1,040	0,760	5,271
	Środki na płatności	= 2 + 3	1,101	1,250	1,120	1,040	0,760	5,271

OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,541	0,410	0,280	0,200	0,200	1,631
	Środki na płatności	(5)	0,541	0,410	0,280	0,200	0,200	1,631
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)	0,560	0,840	0,840	0,840	0,560	3,640
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 3 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	= 4 + 6	1,101	1,250	1,120	1,04	0,76	5,271
	Środki na płatności	= 5 + 6	1,101	1,250	1,120	1,04	0,76	5,271

OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 6 wieloletnich ram finansowych (kwota)	Środki na zobowiązania	= 4 + 6	1,101	1,250	1,120	1,040	0,760	5,271
	Środki na	= 5 + 6	1,101	1,250	1,120	1,040	0,760	5,271

referencyjna)	płatności						
---------------	-----------	--	--	--	--	--	--

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

Niniejszą część uzupełnia się przy użyciu „danych budżetowych o charakterze administracyjnym”, które należy najpierw wprowadzić do [załącznika do oceny skutków finansowych regulacji](#) (załącznik V do zasad wewnętrznych), przesyłanego do DECIDE w celu konsultacji między służbami.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

		2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
Dyrekcja Generalna: ds. Działań w dziedzinie Klimatu							
Zasoby ludzkie (uchwalony budżet)		0,785	1,452	1,452	0,942	0,942	5,573
Zasoby ludzkie (personel zewnętrzny opłacany z dochodów przeznaczonych na określony cel)		–	–	–	0,510	0,510	1,020
Pozostałe wydatki administracyjne		0,008	0,008	0,004	–	–	0,020
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna ds. Działań w dziedzinie Klimatu	Środki	0,793	1,460	1,456	1,452	1,452	6,613

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,793	1,460	1,456	1,452	1,452	6,613
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
--	------	------	------	------	------	--------

OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	1,894	2,710	2,576	2,492	2,212	11,884
	Środki na płatności	1,894	2,710	2,576	2,492	2,212	11,884

3.2.2. Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

			2023		2024		2025		2026		2027		Ogółem	
Określić cele i produkty	PRODUKT													
	Rodzaj[1]	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt
Zaprojektowanie i dalszy rozwój systemu informatycznego obsługującego portal fluorowanych gazów cieplarnianych i system wydawania licencji	QTM lub zamówienia publiczne na usługi	0,140	2	0,280	2	0,280		0,000		0,000		–		0,560
Rozwój portalu fluorowanych gazów cieplarnianych i systemu licencjonowania HFC, uruchomienie nowych funkcji, w tym wdrożenie procesu przydziału i sprzedaży kontyngentów	QTM lub zamówienia publiczne na usługi	0,140	2	0,280	4	0,560	6	0,840	6	0,840	4	0,560		3,080
EU CSW-CERTEX/unijne środowisko jednego okienka	Protokół ustaleń z DG ds.			0,541		0,410		0,280		0,200		0,200		1,631

w dziedzinie cel ⁵¹	Podatków i Unii Celnej													
OGÓŁEM			4	1,101	6	1,250	6	1,120	6	1,040	4	0,760	0	5,271

⁵¹ Przewiduje się, że od 2026 r. roczne koszty konserwacji wymagane do utrzymania wzajemnego połączenia z EU CSW-CERTEX/unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel wyniosą 0,200 mln EUR.

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁE M
DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych						
Zasoby ludzkie (uchwalony budżet)	0,785	1,452	1,452	0,942	0,942	5,573
Zasoby ludzkie (personel zewnętrzny opłacany z dochodów przeznaczonych na określony cel)	–	–	–	0,510	0,510	1,020
Pozostałe wydatki administracyjne	0,008	0,008	0,004	–	–	0,020
Suma cząstkowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	0,793	1,460	1,456	1,452	1,452	6,613

Poza DZIAŁEM 7⁵² wieloletnich ram finansowych						
Zasoby ludzkie	–	–	–	–	–	–
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym	0,560	0,840	0,840	0,840	0,560	3,640
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych	0,560	0,840	0,840	0,840	0,560	3,640

OGÓŁEM	1,353	2,300	2,296	2,292	2,012	10,253
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyirekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyirekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyirekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

⁵² Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	2023	2024	2025	2026	2027
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)					
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	5	6	6	6	6
20 01 02 03 (w delegaturach)					
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)					
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)					
Inna linia budżetowa (określić)					
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)⁵³					
20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)	0	6	6		
20 02 01 (CA, SNE, INT z dochodów przeznaczonych na określony cel)				6	6
20 02 03 (CA, LA, SNE, INT i JPD w delegaturach)					
XX 01 xx yy zz ⁵⁴	– w centrali				
	– w delegaturach				
01 01 01 02 (CA, INT, SNE – pośrednie badania naukowe)					
01 01 01 12 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)					
Inna linia budżetowa (określić)					
OGÓŁEM	5	12	12	12	12

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Wdrożenie bardziej rygorystycznego wycofania z obrotu, w tym w odniesieniu do produkcji, dostosowanie do zobowiązań międzynarodowych oraz wdrożenie bardziej kompleksowych i złożonych przepisów dotyczących zakazów
Personel zewnętrzny	Pomoc w operacyjnym zarządzaniu systemem kontyngentów i wydawania licencji, w tym w ustalaniu cen

⁵³ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

⁵⁴ Sub-ceiling for external staff covered by operational appropriations (former 'BA' lines).

3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*

Wniosek/inicjatywa:

- ✓ może zostać w pełni sfinansowany(-a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF).

Niezbędne środki finansowe będą pochodziły z puli środków programu LIFE lub z dochodów uzyskanych dzięki obowiązywaniu ceny przydziału kontyngentów.

- ☐ wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF.

..

- ☐ wymaga rewizji WRF.

..

3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

Wniosek/inicjatywa:

- ✓ nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- ☐ przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- ☒ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☒ wpływ na dochody inne
 - Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków x

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁵⁵				
		2023	2024	2025	2026	2027
Artykuł 6 2 1 1 Program działań na rzecz środowiska i klimatu — dochody przeznaczone na określony cel	–	–	125,000	125,000	125,000	53,000

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)

09 01 01 01 – Wydatki na wsparcie Programu działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE)

09 02 03 – Łagodzenie zmiany klimatu i przystosowanie się do niej

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

Budżet uwzględnia dochody generowane dzięki obowiązywaniu ceny przydziału kontyngentów. Proponuje się, aby dalszy rozwój, obsługa, utrzymanie i bezpieczeństwo informatyczne systemu kontyngentów HFC – w tym nowego modułu sprzedaży kontyngentów – oraz systemu wydawania licencji na handel F-gazami i SZWO wymaganego na podstawie protokołu montrealskiego, jak również niezbędne powiązania ze unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel i ułatwienie lepszego egzekwowania przepisów były finansowane z pobranych dochodów.

Dochody pozostałe po pokryciu wspomnianych kosztów informatycznych i administracyjnych zostaną zapisane w budżecie Unii jako dochody nieprzeznaczone na określony cel.

Maksymalny dochód ze sprzedaży kontyngentów (3 EUR za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla) przedstawiono w tabeli poniżej. **Rzeczywisty dochód będzie nieco niższy**, ponieważ (niewielka) część wszystkich kontyngentów będzie nadal przydzielana bezpłatnie. Podział pomiędzy kontyngenty płatne i bezpłatne nie będzie znany z wyprzedzeniem, ale mimo to oczekuje się, że bardzo duża część całej puli kontyngentów zostanie przydzielona za opłatą. Proponuje się, aby Komisja mogła

⁵⁵

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.

zmienić stałą cenę kontyngentu, jeżeli będzie to konieczne ze względu na bardzo szczególne okoliczności.

Maksymalny szacowany roczny dochód w mln EUR:

2025–2026	125
2027–2029	53
2030–2032	27
2033–2035	25
2036–2038	20